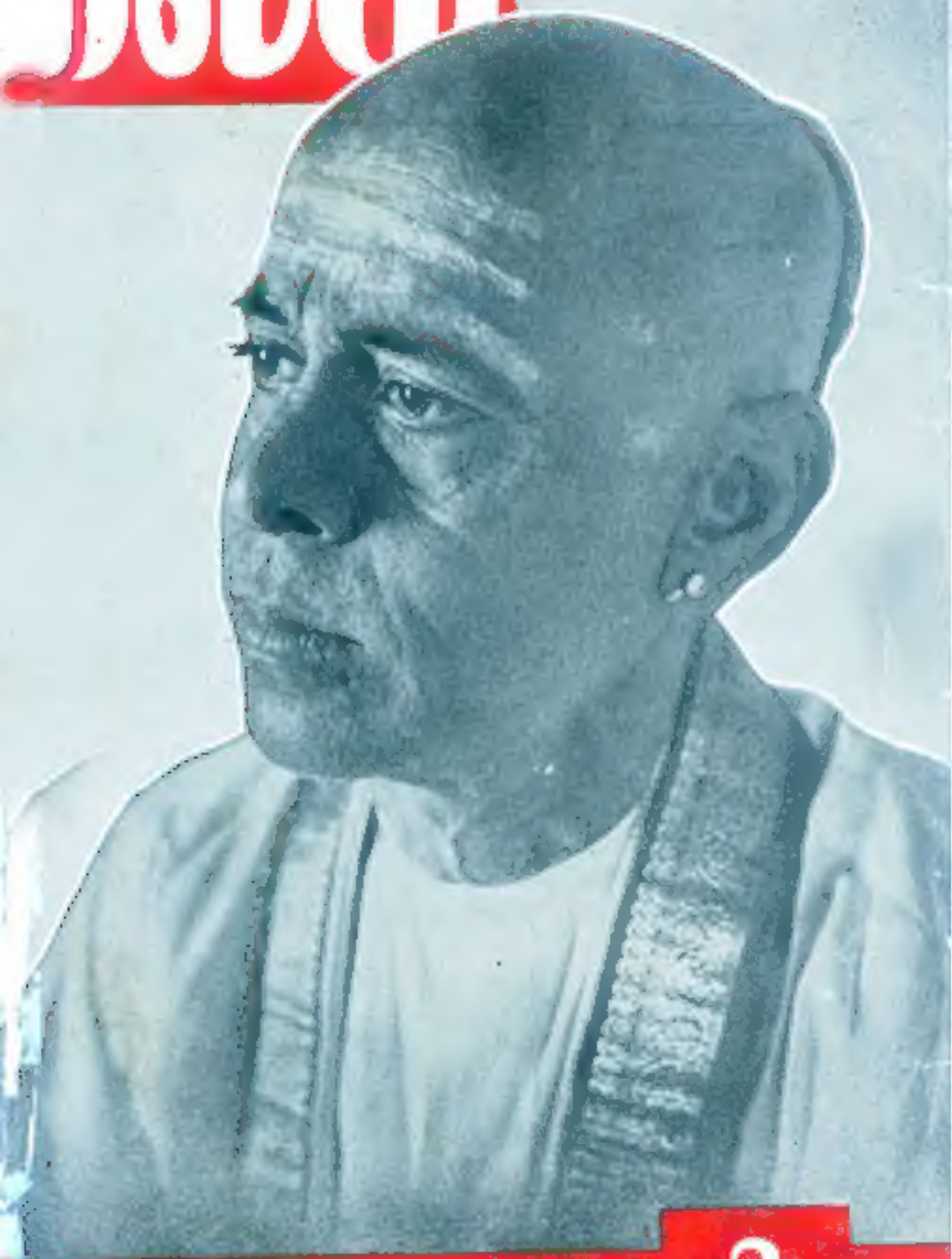

தஸ்கீ

கி ஜனவரி 1, 1943 3 அண்

நமது மாகாணத்தின் சகல பண்டங்களுக்கும் புதிய போக்கு வரத்து சாதனங்கள்

கீழ்க்கண்ட ஊர்களிலிருந்து ஊர்களுக்கு வாரி மூலம் உங்களுடைய
விவசாய விவசாய பண்டங்களை வீட்டுக்கு வீடு கொண்டு போய்ச் சேர்க்க
ஏற்பாடு செய்திருப்பதை மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

ஸ்ரீ ராமவிலாஸ் சர்வீஸ் லிமிடெட்

202/203, மௌன்ட் ரோடு, மதராஸ்.

போன் : மதராஸ் "8538" :: தந்தி : "ROADHAUL" மதராஸ்

கீழ்க் கூறியவை :

1. குவங்குளம் ரோடு, சென்னைப்பேட்டை, சேலம்,
2. ராஜவீதி, கோயமுத்தூர். :: ::
3. கண்டேன்மேன்ட், திருச்சிநுப்பள்ளி. ::
4. திருச்சுனாம்பி தெற்கு தெரு, மதுரை. ::
5. 29 A, சேனற்பேட்டை, பெங்களூர். ::

— மாதக்காலங்கள் : —

1. மதராஸ் — திருச்சி — பெங்களூர்
2. மதராஸ் — வேலூர் — சேலம் — கோயமுத்தூர்
3. மதராஸ் — திருச்சி — மதுரை — திருநெல்வேலி
4. கோயமுத்தூர் — கன்னிக்கோட்டை
5. கோயமுத்தூர் — கருதி — திருச்சிநுப்பள்ளி
6. சேலம் — நாமக்கல் — திருச்சிநுப்பள்ளி
7. சேலம் — உளுத்துப்பேட்டை — கட்டூர்
8. மதுரை — திருச்சிநுப்பள்ளி — தஞ்சாவூர் — நாகை
9. மதுரை — திருச்சி — கும்பகோணம் — நாகை

உங்களுக்கு பணியைச் செய்ய எப்போதும் காத்துள்ளோம்.

கொலம்பியாவில்

D.K.பட்டம்மாள்

பாடியது

GE. 6045

குமாரன்
திரைகடல்

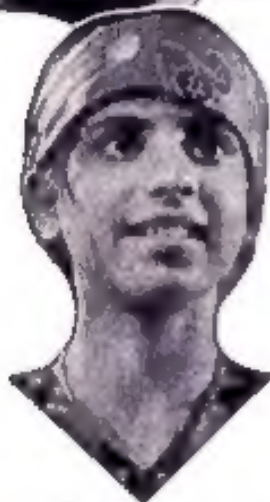
சீவலிங்க சாக்கர்

டாக்டர் பாட்டுகள்

C.S.கணேச பாகவதர்

குமாரி மாசிலாமணி முதலியோர்

பாடியது

சதி-சகன்யா

டாக்டர் பாட்டுகள்

T.R.ராஜகுமாரி

பாடியது

GE. 6051

பாக்யசாலிநானே

மனமோஹன-
ராஜே

GE. 6048 தேவா தேவா
பாரினி

GE. 6049 இன்ப வாழ்க்கை
பரம தயாளனே

GE. 6050 வாழ்விலே
மங்களமே

ஸரஸ்வதி ஸ்டோர்ஸ்
மென்ட் ரோட், மதுராஸ்.

மேற்கண்ட சிவர்க்குள் எங்கெங்கும் கிடைக்கும்:

கண்ணன் & கம்பெனி, திருச்சி னுப்பள்ளி

நறுமனம்

உயர்த்தமான இலகர்ப் பொறுக்கி வெகு ஜாக்கிரதையுடன் அனுபவ சீதிராகப் பதம் செய்யப்படுவதால் கரலுடன் ம. அறுமன மூன்றதாக இருக்கிறது. கரலுடன் காப்பிச் கோ குரீய் வெப்பத்தால் என்ருக பழுத்த மூத்தரக் கோட்டைகளே பொறுக்கப்படு கின்றன. பிறகு என்ருக வறுக்கப்பட்டு சிக்கல் விரும்பும் அறுமனமூன்ற இனிய காபிக்கான துணாக் செய்யப்படுகிறது.

நூஸூஸ்

● மற்ற விபரங்களுக்கும் மேலில் ஆட்டங்களுக்கும் எழுதிக் கொள்ளவும், தரலுடன் மான்யுபாக்கரில் கம்பெனி தலைமை ஆபீஸ் : செலம்.

Le.சாமி

கஸ்கி பொருளடக்கம்

மலர் 2 }
இதழ் 18 }

1943 ஜனவரி 1

{ சந்தாபடி ரூ.
மாசுக்கு 17௨

அரசியல்		
என்ன சேதி?	...	5
அபாயத்தை அறியுங்கள்?	...	7
இலக்கியம்		
என்ன பிறை செய்தேன்?	டி. கே. சி.	46
கதைகள்		
ஏ. ஆர். பி. சங்கர்	"துயில்"	13
பார்த்திபன் கனவு	"கலி"	21
கர்வ பங்கம்	சுதந்திர	22
அபாய அறிவிப்பு!	பி. வி. பெரியசாமிநாயகன்	36
மிஞ்சிப் போச்சு!	சி. ஜி.	49
கட்டுரைகள்		
திண்ணை சலையனம்	புதுநாள்	25
பேண்கள் உலகம்	"கலி"	28
சங்கட சந்தை விதவான்கள்	கதைப்பாடல் பாகவதர்	40
ஆடல் பாடல்	"கிதாடகம்"	18
தட்சத்திர மண்டலம்	...	54
கவிச் சித்திரம்	மணிப்பல்	41
பரப்பா மலர்	புது	42
மலரின் கதை—2	சுமம்	44
பல சரக்கு		
காலகோபம்	...	52
வட்ட மேதை	...	55
காச்டுள்		
புது வருஷத் திரைமாளங்கள்	"கலி"	10

"கலி"யில் வெளியாகும் கதைகளில் உள்ள பெயர்கள் எல்லாம் உற்பலப் பெயர்கள்; சம்பவங்களும் உற்பலச் சம்பவங்கள்.

★

"ஆதாரச் சொல்லுதல் பேரைச் சொல்லாதே" என்று சொல்வதுண்டு. ஆனால் ஊதாசூழல் பேரைவும் சொல்லு "மறவராயதேத்தல் கப்பராய பாகவதர்" என்று தமிழ் அடக்கை சொல்லத் தோன்றுகிறது. 'இது'மேலும் ஒரே வகையான 'மறவராயதேத்தல்' என்றும்போது அறிந்திருக்கிறீர் தமிற்பெருநிலையில் இன்பத்தை ஒருவரது அறிந்த அதுபவித்து மகிழ்கிறோம். இத்தகைய அழகிய பொருளடக்கை ஊரில் சந்தை விதவத் பரப்பாசாரிகள் தேத்த ஸ்ரீ கப்பராய பாகவதர் அவர்கள் இரண்டுரை சந்தை மகாதாடகம் தரிசுமையிதழ்த் தமிழ்ப் பெரியார்கள் தமிழ்மொழியில் தேற்றோடு பாகவதருக்கும் ஆரீசக் கணக்கான சான்றியங்களில் பெருமையை அளிக்கும் அந்ந் ஒருத்துக் கூறி விருக்கினார். இத்தகைய "சந்தை காரத்தி"யில் படம் "கலி"யில் இத்த இதழ் மோட்டைகைய அலங்கரிப்பது பொருத்தமேயல்லவா?

★

நான் என் சருமத்தின் அழகை காப்பாற்றுவது போல, நீங்களும் செய்யுங்கள்

“லக்ஸ் டய்லெட் சோப்பினால் இது மிக
கலபம்” என்று மும்பை சாந்தி

இப்பொழுது சிலிம் உடம்பை பெற்ற பெற்றுத்தள்ளப்பட்ட
மட்டுமல்லாமல் சாந்தி “லக்ஸ் டய்லெட் சோப்”
செய்து மேலும் உறுதலி, மிக் டய்லெட் சோப்பை தவிர
மிக் உபயோகத்தால் உங்களுடைய சருமம் அழகமாவதும்,
இளமையாவதும் இறுப்பதற்கெனச் சந்தோஷப்படுங்கள்.

கஸ்கீ

தமிழ்த் திரு நாடு தஞ்சாவூர்—பெத்த
நாலேவந்து கும்மிட்டி பார்ப்பா—பாரதியார்

என்ன சேதி?

டார்லான் நாடகம்

இந்த யுத்தம் ஆரம்பித்த பின் எவ்வளவோ ஆச்சரிய சம்பவங்கள் நடந்து விட்டன. ஆனால் வட ஆப்பிரிக்காவின் பிரஞ்சு நாடு கமிஷன் அட்மிரல் டார்லான் மறைவைப் போன்ற பிரமிப்பு உண்டாக்கும் சம்பவம் இதுவரை வடந்தியில்லை. நடக்கப் போகிறது மிகவும்.

"ஆல்பிரைட் நகரில் 20 வயதுள்ள லாசரிபுரம் டார்லான் தமது ஆயில் அறையிலேயே சுட்டுக் கொலைப் பட்டார்" என்பதைப் பிடித்த போது, "அந்தக் கொலைகாரன் யார்?" "டார்லான் எதிர்க்காகக் கொன்றான்?" "யார் தூண்டுதலின் பேரில் கொன்றான்?" என்றெல்லாம் கேள்விகள் எழத்தலை. இக் கேள்விகளுக்குப் பதில் கிடைக்கும் வழியைத்தான் காணோம்.

பிரான்ஸ் சரணாகதி யாகும்போது, அட்மிரல் டார்லான் பிரஞ்சு மத்திய சபையிலிருந்தார். மார்ஷல் பெடேய் ஹன் சேர்ந்து ஜெர்மனியுடன் மனப் பூர்வமாக ஒத்துழைக்கத் தயாராயிருந்தார். ஹிட்லர் 'வெட்டிக் கொண்டு வா' என்றால், டார்லான் 'கட்டிக் கொண்டுதான் வருவேன்' என்றார். அட்மிரல் டார்லானின் ஆங்கிலேய துலேஷம் பிரசித்தமாக ஆரம்பித்தது.

அடுத்த அந்தியாயம்

ஆனால் அதே அட்மிரல் டார்லானின் அடுத்த அந்தியாயம் இவ்வளவு விசித்திரமாக இருக்கப் போகிறதென்று யாருக்குத் தெரியும்? அமெரிக்கப் படைகள் கலிபோர்னியாவில் 'நிழாநிழ' வென்று இறங்கின. அப்பொழுது ஹை கமிஷனராயிருந்த டார்லானுக்குப் பெடேயன் உத்தரவு போட்டார். "அவர்களை உள்ளே விடாதே! அடித்து விரட்டு" என்பதுதான் விஷ்வி சர்க்கார்

உத்தரவு. அட்மிரல் டார்லான் அந்த உத்தரவைக் கிறித்துக் குப்பைக்கூடைக்குள் போட்டுவிட்டு, அமெரிக்கத் தளபதி யுடன் ஒப்பந்தம் செய்துகொண்டார்.

"என்ன இது? அட்மிரல் டார்லானு நேசநாடுகளுடன் சேர்ந்து கொண்டார்?" என்று உலகம் மூக்கிழ்ந்து விரலை வைத்தது. "ஐயா! அந்தச் சதி காரரை நம்பாதீர்கள்" என்று அட்மிரல் டார்லானின் விரோதிகளான 'சுதந்திரப் பிரஞ்சுக்காரர்கள்' அவறினார்கள்.

சுதந்திர பிரஞ்சுத் தலைவர் ஜெனரல் டிகாவே எடுத்தார் பேருணை! ஒரு பிரச்சனும் தயார் செய்து டார்லானை ரேடியோவில் வெறுத்து வாங்கத் தீர்மானித்தார். சர்க்கில் பரடு ரொம்பத் திண்டாட்டமாகப் போய்விட்டது. அவருக்கு அட்மிரல் டார்லான் ஒதுதுழைப்பும் அவசியமாக யிருக்கிறது. இத்தனை நான் தலையில் வைத்துக் கொண்டாடிவிட்டு, இன்று டிகாவேயை அவட்சியம் செய்வதென்றால் எல்லோரும் சிரிப்பார்கள். கடைசியில் ஹைமாகச் சர்க்கில் டிகாவேயின் ரேடியோ பிரசங்கத்தை நிறுத்தி விட்டார். இது பற்றிப் பார்லிமெண்டிலும் ஏக அமரக்களப்பட்டது. டார்லான் அத்தன்னைப் பற்றிக் கேள்விகள் வந்ததும், "அந்த இழவெல்லாம் நமக்குத் தெரியாது. வட ஆப்பிரிக்காவைப் பற்றிந் விஷயங்களுக்கெல்லாம் அமெரிக்காவைத்தான் கேட்க வேண்டும்" என்று சொல்லித் தப்பித்துக் கொண்டார்.

பிரார்த்திக்கிறோம்

"அட்மிரல் டார்லானைப் பற்றி என்ன சொல்லிறீர்கள்?" என்று ரூஸ் வெல்டைக் கேள்வி மேல் கேள்வி கேட்ட ஆரம்பித்தார்கள். "ராணுவ நிலைமை உத்தேசித்துத்தான் அவருடன் ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டிருக்கிறோமே தவிர வேறில்லை. யுத்தம் முடிந்த பிறகு பிரான்ஸின் மீது அவர் ஆதிக்கம்

செலுத்தும்படி விட்டு விடுவோமென்று நினைக்காதீர்கள்" என்று பதில் வந்தது.

"காஜிகளை விட்டு விட்டுத்தான் நேசதேசக் கட்சியில் சேர்ந்தேன்; ஆனால் நம்மைப் பிடித்த சனியன் மட்டும் விடமாட்டேன்" என்றிறதே" என்று டார்லான் மனம் குழறி யிருக்க வேண்டும். "யுத்தம் முடியும்வரை நேச நாடுகளுடன் போர் புரிவதுதான் என் னட்சியம். 'அதற்குப் பிறகு, பிரான்ஸ் தனக்குப் பிடித்த தலைவரைத் தேர்ந் தெடுக்க விட்டு நான் சர்வியாசம் வாங்கிக் கொள்ளப் போகிறேன்" என்று விரகதியுடன் பேசினார்.

இந்த ஸ்வாரசஸ்யமான கட்டத்தில் தான் டார்லான் நாடகத்திற்கு 'டக்' கொண்டு திரை போடப்பட்டது. அங் னி யரையில் அவர் கட்டுக் கொல்லப்பட டார் என்ற செய்தி வந்தது.

டார்லானைக் கொன்றவன் யார்? எதற்காகக் கொன்றான்? அதுதான் இன்னும் தெரியவில்லை.

யுத்தம் முடிந்த பிறகு எவ்வளவோ மர்மங்கள் வெளியாகப் போகின்றன என்பதில் சந்தேகமில்லை. டார்லான் படு கொலையின் மர்மமும் அப்போது வெளி

யாகலாம். அதைத் தெரிந்து கொள் வதற்காகவாவது, நாம் ஐப்பான் குன் டுக்கு இரையாகாமல் உயிர் தப்பிப் பிழைத்திருக்க வேண்டுமென்று பகவா னைப் பிரார்த்திக்கிறோம்.

வருத்துகிறோம்

சென்ற "சுட்டி" இதழில் 'அக்பர் வருகிறார்' என்ற நாடகத்தை எழுதிய போது, அக்பர் ஸர் ரிக்கர்ட்டையும் தம்முடன் கூட அழைத்துக் கொண்டு போவார் என்று நாம் கொஞ்சமும் ஏதிர்பார்க்கவில்லை. ஸர் ரிக்கர்ட்டர் தீர்க்காயு சாக இருந்து இன்னும் பல ஆண்டுகள் பீரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்துக்குத் தொண்டு செய்து கொண்டிருப்பா ரென்றுதான் நினைத்தோம். ஆனால் நம்மையும் அவரது உற்றார் உறவினரையும் ஏமாற்றிவிட்டு ஸர் ரிக்கர்ட்டர் மறைந்து விட்டார்.

ஸர் ரிக்கர்ட்டர் ஹயத்கான் மறைவால் பஞ்சாபுக்குப் பெருந்த் நஷ்டம்; அதைவிட பீரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத் துக்கு ரொம்ப ரொம்ப நஷ்டம். எல்லோராலும் வீருமப்பட்ட இவ் வளவு நல்ல மனுஷரின் மறைவினால் நமக்குக்கூட நஷ்டந்தான்.

இ ச அ ர ங் க ம்

ஆ த் த ங் கு டி.

★

3-1-1943 ஞாயிறு மாலை 4-30 மணிக்கு

ஆ. முத்துப்பட்டணம்

திரு நா. அரு. அவர்கள் ஹாலில்

கோக்காள இசைவாணி

ஸ்ரீமதி எம். எஸ். சுப்புலக்ஷ்மி

அவர்களால் இன்னிசை நடைபெறும்

★

கட்டணம்: 3-8-0, 2-8-0, 1-0-0

பெண்களுக்கு 1-8-0

ஆ ண் டே கட்டணம்: ரூ. 20/- ரூ. 10/-

அபாயத்தை அறியுங்கள்!

நமக்குச் சாதாரண எந்த விஷயத்தையும் உபயோக — ஆதாரமில்லாமல்—நாம் தம்பத் தயாரா விடுக்கிறோம். நமக்கு விருப்ப மில்லாத விஷயத்தின்மேல் அவதம் பீக்கை கொள்கிறோம். நமக்குப் பிடிக்காத மனிதன் ஒருவன் கன்னியா குமரியின் இருக்கெனில்; ஆனால் கங்கத்தாமின் விழுந்த குண்டினால் அவன் காயமடைந்தான் என்று யாராவது சொன்னால் அதை உடனே தம்புகிறோம். "அவன் செவ்வீன ஜெனரல் ஆல்பர்த் திரியின் சாகக் கிடக்கிறான்; சேத்துப் போய் விட்டான்; இந்த இடத்தில் அவன் இரகசியமாக அடக்கம் செய்து விட்டார்கள்" என்பதை வெள்ளம் கூட தம்பத் தயாரா விருப்பமாகக் கூண்டு. இந்த அநிசயத்தை வெள்ளம் செய்த வருஷத்தில் பார்த்தோம். கொட்டகுப்புளி மாதிரி உயிரோடிருந்த வர்களை வெள்ளம் வந்ததிலானது காலம் முறித்து, மையை ஒடித்து, ஜெனரல் ஆல்பர்த் திரியின் கொண்டு வந்து போத்து, ஆழக் குழி தோண்டிப் புதைத்து விட்டது! ஆனால் இப்படிப் புதைக்கப்பட்டவர்கள் அடுத்த தாறு தாளைக்குள் அமர்க்கனமாய் ஆகாத தில் பறந்தார்கள்; சலினி பிரயாணம் செய்தார்கள்; தேடியோப் பிரயாணமும் செய்தார்கள்.

இம்மாதிரியே சொந்த வருஷம் என் ல்டாபோட்டு கிரீப்ஸ் இந்தியாவுக்கு வந்திருந்த காலத்தில் ஒரு வந்தத் து. அது என்னவென்கும், "கங்கிரெஸ்க்கும் சர்க்காருக்கும் சாஜி ஏற்பட்டு விட்டால், ஐப்பாய்க்காரன் இந்தியாவின்மேல் குண்டு போடுவான்; சாஜி ஏற்படாவிட்டால் குண்டு போட மாட்டான்" என்பதுதான். ஆகவே சாஜி ஏற்படக்கூடாது என்று யின்ன வாரை வேண்டிக் கொண்டார்கள். இந்த மகா மூடத்தனமான தம்பிக்கை ஐப்பாய்க்காரன் ரோடியோப் பிரசாரம் மூலமாகத்தான் பாலி வீடுக்க வென்றும். ஆளுதான் இதன் தீரத் தம்பிவிருக் கன். "கங்கிரெஸ்—சர்க்கார் சாஜி ஏற் படாவிட்டால், அதன் பரன் என்ன? இந்தியாவின் இயெனிக் காரர்களின் சிவாதிக்காரத்தானே? இயெனிக் காரர்களே இந்தியாவை ஆண்டும் என்று ஐப்பாய்க்காரன் கம்பா இருப் பாறு!" என்றொரன்வ சாதாரண சத்தே கங்குட அவர்களுக்குத் தோன்றவில்லை.

கிரீம்ரெஸ்க்கும் சர்க்காருக்கும் தான் சாஜி ஏற்படவில்லையே! கங்கிரெஸ் திகைக்காதான் மறையின் இருக் கிருக்கனே? யின் என் ஐப்பாய்க்காரன் கங்கத்தாமின் குண்டு போடுகிறான்? என் திவத்தினம் போடுகிறான்? முதலி செவ்வீன கங்கத்தாமின் வெளிப் புதல் கனின் குண்டு விழுந்தது. "சேத்து இக்கி" என்றுகன். இப்போது "ஐயங்கன் வடுக்கும் இடத்திலும் குண்டு விழுந்தது; சேத்து சேதம்" என்றுகுகன்.

"கங்கத்தாமின் பீதியேயில்லை; ஒரு வரும் வெளியே வெம்பவில்லை" என்று கங்கிரெஸ்கின் இந்திய நிர்வாகரண அங்கத்தினர் ஒருவர் கூறி னார். "அவர் உறுவது பைத்தியக் காரத்தனம். கங்கத்தாமி விடுத்து ஐயங்கன் போய்க் கொண்டுதான் விடுக் கிருக்கன்" என்று கங்கத்தா பத்திரி மகன் எழுதுகின்றன.

கங்கத்தாமின் ஐப்பாய்க்காரன் எதற் காகக் குண்டு போடுகிறான்! "குண்டு ல்டாக் அதிகமாயிருக்கிறதே! கங்கத் தாமினும் தாறு குண்டு போட்டு தைப்போய்!" என்று? ஒரு தாலும் இல்லை. வேடி குண்டுகளையும், ஆகாச லிமான்களுக்குச் செவ்வாகும் பெட் ரோடிகளும் ஐப்பாய்க்காரன் ஒரு தாலும் வினாக்க மாட்டான். குறிப்பிட்ட ஒரு தோக்கலிக்காமல் போட மாட் டான். இந்த யுத்தத்தில் ஒருபட்ட எந்த தோளும் மனித உயிர்களை வினாக்கெனும் வினாக்குமே வந்திக் குண்டுக்களையும் பெட்ரோன்களையும் வினாக்க லது! ஏனெனில், இந்த தனிய யுத்த முறையில், மனிதர்களைக் காட்டிலும் குண்டுக்களும் பெட்ரோன்களும் அதிக குக்கியமானவை.

ஆகவே, குண்டுகளை எங்கே, எதற் காகப் போடுவார்கள்? ஒன்று, ஒரிடத் தில் பரமான யுத்த முந்திப்புகள்— யுத்தத் தொழில்கள் தடப்பதா விருத் தாக, அவற்றை அழிப்பதற்காகப் போடுவார்கள். அன்றை மடைமேடுப் புக்குப் பூர்வாய்க்காராக் குண்டு போடு வார்கள். இந்த இரண்டும் ஒருதோக்க மின்னாமல் நிர்வாகராக் குண்டுகளை வினாக்க மாட்டார்கள். சாதாரண ஐயங்கன்மேல்—பக்குப்போன பாட்டி மார்கன், பக்கைக் குழத்தகன், ஹய ரோகென் முதலியோர்மேல்—குண்டு

பேட்டுக் கொத்துவதில் புத்த வாயில் எதுவுமே விடையாது.

67-வது, உக்கத்தாவில் இப்போது குண்டுபோடுவது ஒரு பூர்வாங்க வேலை யென்றுதான் கொள்ள வேண்டும். வங்காளத்தில் ஜப்பானியர் படை யெடுக்க முயற்சிப்பார்கள் என்று தம்புலத்தரு 1906க்கு 90 பங்கு ஆதார மிருக்கிறது.

இதோடு, ஜெனரல் டோஜேராவின் பேர்வாயில் சேர்த்துப் பார்க்க வேண்டும். "இப்போதுதான் நிஜ மான புத்தம் ஆம்பிக்கப் போகிறது!" என்று டோஜேர சேன்ற வாரத்தில் பெரிவிருக்கிறது. இதன் போருள் என்ன? தானது வரையில் ஜப்பானியர் களபொருளை ஜயமாடைத்து வந்திருக் கிறார்கள். உயிர்த்தேமோ, ஆயுதச் சேருமோ, பிரமாதமாக அவர்கள் அடைத்து விடவில்லை. அவர்கள் பூரண படைத்தையும் காட்டும்படியான சத்தர்ப்பமே ஏற்படவில்லை. "இதோ ஆம்பொகிற இந்திய புத்தத்தில் தாம் அந்த சத்தர்ப்பம் வரப்போகிறது! பூரண படைத்துடன் வந்தாடையப் போகிறோம்" என்று ஜெனரல் டோஜேராவின் உற்றுக்குப் போருள் கொள்ளுமா என்பதா?

இந்த புத்தத்தில் நேரக் கட்சியாரின் ஜினஸ்தானங்களில் ஒன்றாக இந்தியா இருந்து வருகிறது. ஆகையாலும், தனவாட பாலும் அளவில்களமக், முடியில்களமக், இந்தியாவிலிருந்து நேரக் கட்சிக்குக் கொடுத்துக் கொண் டிருக்கும். இந்தமைய இந்தியா நேரம் பிரிட்டிஷ்காரனிடமே இருக் கட்டுமென்று ஜப்பானியர் ஒரு தாளும் கம்பா இருக்க மாட்டார்கள். இந்தியாவைக் கைப்பற்றத் தங்கள் பூரண படைத்தையும் உபயோகிக்கவே பாரிப் பார்கள். எதிர்பாராத சம்பவம் ஏதாவது நடந்ததாத்தான் ஜப்பான் படைவெடுப்புத் தடைப்படும்க். அதாவது ஜப்பானில் நிவரென்று பூகம்பம் நேர்ந்தி அந்தத் தீவு அழியவேண்டும். அங்னது ஜப்பானுடைய கம்பக் படை யவரில் அடிப்பட்டுக் கட்சிக்கு முழுக் வேண்டும். இப்படி ஏதாவது தேர்த் தால் அங்ளமக், ஜப்பானியர் இந்தியாவைத் தாக்குவது, இரண்டும் இரண்டும் தாது என்பது எங்ளவது திசையமோ, அங்ளவது திசையமான விதயம்.

அப்படி ஜப்பான் படைவெடுப்பு ஏற்படுமானால், அதை எதிர்த்து

உமாரிக்க இந்தியாவில் தாம் பூரண ஆயத்தத்துடன் இருக்கிறோமா?

68-வது இதழில் தளபதி வேங்கடப் பந்தி எழுதிய குறிப்பில், "ஜப்பான் காரன் போகலாதவன்! அவனுடைய நோக்கியைக்கூட தாம் தம்பக்கடாது; ஜப்பான் எதிர்க்க தம்புதைய ஆயத் தங்களைத் தாம் தம்பவேண்டும்" என்று எழுதியிருந்தோம். இதன் உண்மை மறு தரவே வெளிவரவந்தது. உக்கத்தாவில் ஜப்பான் விமானத் தாக்குதல் ஏற்பட்டது.

அதே எச்சரிக்கையைத் தாம் இப் போதும் வற்புறுத்துகிறோம். "அபாயத்தை உண்மடி அறிபுங்கள்! ஜப்பான் படைவெடுப்பை எதிர்பார்த்து என்ன ஏற்படுகின்றதும் சொய்யுங்கள்" என்று வலியுறுத்திச் சொல்கிறோம்.

"அபாயம்" என்று தாம் சொல்லும் போது, ஜப்பான் படைவெடுப்பைச் சொல்லவில்லை. படை வெடுப்பு ஒரு அபாயத்தான். ஆனால், தாற்பதுகொடி மக்கள் உள்ள இந்தியா — தளபதி வேங்கட சேதாநிபதியாகக் கொண்டு இந்தியா — ஜப்பான் படைவெடுப்பு அபாயத்தைக் குறித்துப் பாய்ப்பட வேண்டியதில்லை. பாய்ப்பட வேண்டிய அபாயம் வேறொன்று இருக்கிறது. அதுதான் இந்தியா நேரத்தில் எக்கா ருக்கும் ஜனங்களுக்கும் மன ஒத்துமை யில்லாமல் வேறுபட்டு நித்பது.

இந்தக் காலத்து புத்தத்தில் மற்ற தளவாட பங்களக் என்மாம் எங்ளவது இந்தாறும் போது ஜனங்களின் உதராவமான ஒத்துழைப் பீக்ளாமல் ஜயிக்க முடியா நென்பது பரத்யட்ச மாயித் தெரிந்திருக்கிறது. இதை இங்கிலாந்தில் உள்ள சீன மென்ககப் பீரபுக்கள் ஒப்புக்கொள்ளவில்லை யென் றாலும், தளபதி வேங்கட ஒப்புக்கொண் டிருப்பது தங்கு மிருத்த மெழ்ச்சி தருகிறது.

"ஜனங்களின் ஒத்துழைப்பு அவசியத்தான்" என்று ஜெனரல் வேங்கட கொள்ளியில் சொன்னார். அவரைக் காட்டிலும் தாம் ஒரு படி முன்னும் சொல்கிறோம். "அவசியம் மட்டும் மிக்க; இன்றியமையாதது" என் கிறோம். "போதுஜன ஒத்துழைப்பு தீக்ளாமல் ஜப்பான் ஜயிக்க முடியாது" எந்தே சொல்கிறோம்.

இதற்கு இந்திய நாளாய்க் விடைத் திருக்கும் பிரமாணங்கள் போதவில்லை யென்றும், இதோ இன்னொரு பிரமா ணம் இருக்கிறது. ஜப்பான் விமானத்

தாக்குதலுக்கு முன் குதளிச் சண்டை
தான்வ எடுத்துக் கொண்டாமை? "
"ஊயாடி சந்திர போனாக்கு வண்டி
தாதிப் போய்ப் கொண்டிருக்க உண்டு;
ஊயாடி நம் கட்டுமீதில் இருக்கிறது;
ஆகையாக வண்டிகளும் நம் கட்டு
மீதில் இருப்பார்கள்; ஆதலால் வண்டி
தாத்தா குதளிச் தாக்குமோம்" என்று
ஜப்பானியர் என்னை விருட்டாயாமென்று
கவலை இடமிருக்கிற தகவல்?

ஜப்பானியருடைய இந்த ஆசை
யில் - நம்பிக்கையில் - மனநிலைப் போட
வேண்டியது அவசியமா இக்கவல்?
இந்திய சர்க்காரும் போது ஜனங்களும்
ஒன்றுபட வேண்டுமா, வேண்டாமா?

அப்படியானால், இந்த இரு இந்தியா
யில் என்ன ஏற்பாடு நடந்து கொண்டிருக்கிறது?

திரிதிரித்தலாமா, ஒரு ஏற்பாடும்
நடக்கவில்லை, ஜெனரல் வேவல்
உணர்ச்சிக்குக் குறு அமைச்சராக வர
வாயில் அங்குதாய் தொழிலாளும்
உணர்ச்சிக்குப்பதாத் தேசியமிகை.
அவர்கள் இன்னும் பிரிட்டிஷ் சர்க்கார்
பயமுறு போலியான பிரித்தானிய
முறையின்போய் நம்பிக்கை
கவந்திருப்பதாத்தேசியமிகை.

கவனாராய் எப்போதும் நமது இரு
வாழ்விதந்தேவதமத்திரத்தையும்,
கப்பல் வாகனவத்தையும் ஒத்த ஒரு
அதிரவமான உண்மைகளைச் சொல்
லுர், அதாவது "இந்தியா எப்போது
ஒரு தேசம்" என்று.

இந்த ஆரம்ப பூரண படைத்த
இப்போது நமக்குக் கத்திக்க முன்
வந்தது எவ்வளவோ பெரிய ஆர்வைய
மிகையா?

இதைக் கட்டினும் பெரிய ஆர்வைய
எம், இவ்வளவு உணர்ச்சியான பிரித்தானிய
தந்திரத்தின் நமது மகா பெரிய
தலைவர்கள் என்னை நம் குப்பா
விழுந்து உருகுவதுதான்.

"ஆஹ! கவனாராய் சொல்லி
கிட்டார்! இந்தியா ஒரு தேசமாம்!"
என்று மகா கவல் என்னிசியாரும்,
நினைவார் கர் கர், பி. யும், கீசர் கர்
காரும் கூடப் பூரித்துப் போகிறார்கள்.

"இந்தியா ஒரு தேசம்....." என்று
கவனாராய் சொன்னபோது, அதன்
பின்னால், "அந்த ஒரு தேசமான
இந்தியா, இவ்வளவுதான் அடக்கம்"
என்பது சொல்லி நித்திரை எப்போது
இவர்கள் அறிவலில்லை.

இந்தியாதான் ஒரு தேசம் ஆகித்தே!
ஜூப் ஜிஞ்சு அகதர் பிணக்கமென்

தும் எப்போது போதுவோ! அந்தமைய
போன வாய்ப்புதான் கெட்டுப்போ
கூடல் மாரம் செய்து கொண்டிரு
வாரும்கு என்று பிரிட்டிஷார் மத்த
வர்க்கம் பார்த்துச் சொன்னது என்ன
நியாயத்தைச் சொத்தது?

போன வாய்ப்புதான் சொன்னும்
ஜூப் ஜிஞ்சுமாத் தன்னி கிட்டல்
கவல் மத்தியங்குடைய ஒத்துமையி
கையப் பெறவேண்டும்! ஜூப் ஜிஞ்சு
அந்த முயற்சிக்குக் குறுக்கே நித்திரை
அகதர் வர்க்கம் மெதலில் பிரித்து
அகட்டல் வேண்டும்!

இப்படி ஒன்றும் செய்வாமல் "இந்தி
யாவின் கத்திராத்துக்கு ஜிஞ்சுமாத்
செய்தத்தைப் பெற்று வாரும்கு"
என்று சொன்னது எப்போதப்பட்ட
வர்க்கமான வாய்ப்பு?

இதைத் தெரிந்து கொண்டாமல்
கத்திராதுவத்தின் புத்தி நிலைமை
கையப் பற்றி நாம் என்ன சொன்னது?
கவனாராய் தலைவர்க்கம் தன்னி கிடு
வோம். கீசர் வர்க்கத்தான் "தாது
வத்தின் காரும்ம்கு; சர்க்காருடன்
ஒத்துமையும்கு" என்று கத்திரி
டுப் போனம் செய்திருக்கோ—அவர்க்கம்
அதிரவத்தாத் கொடுப்பதுதானா?

பிரிட்டிஷ் சர்க்கார் பிரித்தானியத்
தாத்மை இன்னும் நம்பி விடுவது மிக
வும் வருத்தத்தாகக் கிணியம், இந்தத்
தந்திரப் பழைய மாரகா கவனாராய்
பயன்பட்டதெக்காமல் உண்மை; ஆனால்
அந்த கவனாராய் பயன்பட்டது.

ஜப்பான் படைமெடுப்பு நேரும்
போது சர்க்காரும் ஜனங்களும் செய்து
கவல் பட்டிருப்பதில் பெரும் அபாயம்
இருக்கிறது; பிரித்தானியத் தந்திரத்
தாம் இந்த அபாயம் தாது என்று
பிரிட்டிஷ் சர்க்காருக்கு நாம் வற்புறுத்
தி சொல்லிடுகோம்.

அதே அபாயத்தை நமது தலைவர்
களும் போது ஜனங்களும் கூட
அறிவவேண்டுமென்று கெட்டுக் கொள்
கிறோம். பிரிட்டிஷ் பிரித்தானியத் தந்திர
வர்க்கம் நாம் கிணியுத்துகிட்ட கூடது.
அப்படியாவது, அந்த அறிவினைத்து,
எவ்வளவு கிட்டிக் கொடுத்தாவது,
ஒத்துமையப்பட்டு தேசிய சர்க்காரை
அமைக்கவேண்டும். அப்போதுதான்
ஜப்பானுடைய பூரண மத்திராக்குதல்
நாலும் பூரண மத்திராடல் நித்திரை
முடியும்.

குறு குறியில் : கொந்திரிசு கர்
கொந்திரிசு க்குக்குப் பக்கம் பெற்றார் எம்.கி.
சந்திரை, தெ.நி. பெரியநேரு, குமரபாளையம்.

புது வருஷத் தீர்மானங்கள்

நிஜமில் வாயடைவாய்க்கனகதன் கூடத்த
காதிவாய் தீர்மானத்திலும்.

காதிவாய் வாயடைவாய்க்கனகதன் கூடத்த
காதிவாய் தீர்மானத்திலும்.

மூடம் பக்கத்தில் பண்ட
நல்லிசை மருகிலித்
தீர்மானம் வாய்க்கி
முதலாவதி.

கல்கிசில் கித்தியாவை ஹிந்து வில் கல்கிசில்!
கல்கிசில் கல்கிசில் கல்கிசில்!

சுருந்தி

பதினாறாவாம் ஆண்டு துவங்கும்
சுதந்திரத்தின் சந்திரன்
ம. ல. ராஜன்

மாளர்ன் தீயெடர்ஸார்ன்
1943-ஆவது வருடப்பரிசுகள்

மகத்தான
மாவரும்
பலங்கள்

தீவான்- பகதூர்

தீவான் பகதூர்

மாளர்ன்

வார்ன் தீருமணம்

தீருமணத்தின் காதல் கதை
யின் தீருமண கதை
ம. ல. ராஜன்
T.R. கந்திரம் பதிப்பகம்

எ. ஆர். பி. ரங்கன்

‘துயில்’

“ஸார்! வினக்கை அணியுங்கள், ஸார்!” என்று ஏ. ஆர். பி. வார்டன் ரங்கன் உரக்கச் சொல்லான்.

வினக்கு அணியவில்லை,
“வினக்கை அணிக்கிறேனா, இல்லைவா?” என்று அவன் மறுபடியும் கத்தினான். அந்தமூலம் பயனில்லை.

ரங்கன் இப்படி கத்தியது புரொபஸர் கணபதி முதலியார் எம். ஏ., எல்.டி., எப். ஆர். ஏ. எஸ். அவர்களின் விட்டுவாசலில். ஆனால் கணபதி அப்போது மனிதர்கள் வரலும் உலகத்திலேயே இல்லை. பிராணிகளும் பற்றிய ஓர் ஆராய்ச்சி தூண்டு படித்துக் கொண்டிருந்தார்!—

“பெரிய ஆமைகள் பத்து நிமிஷ நேரத்தில் அதுபது கறுதாசம் போகின்றன. அந்நேரம் அவை ஒரு தாவிக்கு தாது எமம் விடுதலாகிறது. ஆமை களுக்குக் காது செலிடு. இதன் பயனும் அவை ஊதல் புரிவது விசித்திரமாக யிருக்கிறது. முதலில் பெண் ஆமை.....”

கணபதி இந்தக் காதல் விசித்திரத்தை அறிவதில் ஈடுபட்டிருக்கும்போது ரங்கன் போட்ட சப்தம் அவர்காதுல் எப்படி விழும்? வாரும் வினக்கை அணிக்கா திருக்கலே ரங்கனுக்குக் கோபம் வந்து விட்டது. அவன் வெகு வேகமாக விட்டு வாசற்படிக்கு வந்து நடத்தவேண்டு கதையைத் தன் பணம் கொண்ட மட்டும் நடத்தினான். அப்பொழுதுதான் கணபதி செவிட்டு ஆமைகளை விட்டு விட்டு இந்த உலகத்திற்கு வந்து சேர்க்கார். அப்பொழுதும் அவர் அவசரப்படாமல் மெத்தைப் படியிலிருந்து மேே இறங்கி வந்து “என்ன, தந்தியா?” என்று வெகு நிதானமாகக் கேட்டார்.

“முதலில் வினக்கை அணியும் ஸார்!” என்று ரங்கன் அகிரச நோக்கியில் சொன்னான்.

“ஓஹோ! ஏ. ஆர். பி. வார்டன்! எங்கே ஐயா தெரிமது? நான்தான் உங்கள் தொல்லைக்குப் பயந்து காதுறக் கூட வேண்டாமென்று எல்லா ஐன்ஸ்களையும் சாத்தி வைத்திருக்கிறேனே” என்று குத்தயாகச் சொன்னான்.

“அதோ பாரும்!” என்று ரங்கன் உயரிலிருந்த ஒரு ஐன்ஸைச் சுட்டிக்

காட்டினான். அந்த ஐன்ஸிலிருந்து ஒரு குண்டுகூறு நுழையக்கூடிய துவாரத்தின் வழியாக வெளிச்சம் வந்து கொண்டிருந்தது.

கணபதி அதைப் பார்த்துச் சிரித்து விட்டு “இதற்குத்தானா பிரமாதப் படுத்துறோம்? என்னுடைய மைதுக்கு அப்பா விருந்து விமானத்தில் வரும் விசேஷ இந்த வெளிக்காத்தை லம்பிக் கொண்டா வரப்போகிறான்? இப்போது தான் பட்டப் பகலிலேயே வந்து குண்டு போடுகிறானே” என்று.

“அதெல்லாம் எனக்குத் தெரியும், நீர் போய் விளக்கை அணிக்கப் போகிறீரா? அல்லது நான் போய் அணிக்கட்டுமா?” என்று சொல்லி ரங்கன் மாடிப்படி பக்கம் போகக் கிளம்பினான்.

“போ, பார்த்தலாம்!” என்று கணபதி படிக்கட்டை மறைத்துக் கொண்டு சின்னார். விஷயம் முற்றிப் போய் அடிதடி சண்டையில் முடியும் போகிருந்தது.

இந்த சமயத்தில் “அப்பா, அங்கே என்ன சப்தம்? வார் வந்திருக்கா?” என்று கேட்டுக்கொண்டே கணபதியின் பெண் விஜயம் வந்தாள். அவள் வரும் போதே “இருட்டில் சித்திறேனே” என்று சொல்லிக்கொண்டு படிக்கட்டு விளக்கைப் போட்டாள். பெரிய வகரத் தள்ளிவிட்டு மாடிக்குப் பாவ விருந்த ரங்கன் விஜயத்தைக் கண்டதும், பிரயித்து சின்னார் விட்டான். அவன் வெளிச்சம் தெரிவதைக்கூட மறந்து போய்ச் சிதிது கேரம் போகிருந்தான். காரணம் சொல்ல வேண்டுமா? காதல் தான்! மூன் காலத்தில் கந்த வளங்களை நும், ஆற்றல் காரணமும் காதல் ஏற்படுவது வழக்கம். இப்பொழுது அதன் கொலாம் சாவகாச நிலவாததால் வீணாகக் கொண்டுவரக்கொண்டே மாடிப் படியிலேயே எங்கே வேண்டுமா ஐனும் காதல் ஏற்படுகிறது.

விஜயத்துக்கு விஷயம் புரிந்தது. தந்தகப்பனார் ஏ. ஆர். பி. முறைகளைப் பற்றி அடிக்கடி பரிசெடுத்துப் பேசுவது அவளுக்குத் தெரியும். ஏ. ஆர். பி. காரர்களே கொண்டு ஒழிந்த வேளைகளில் காய்கறிகள் பயிரிடச் சொல்லலா

மென்று பத்திரிகைகளுக்கு எழுதியது அவர்தான். வினக்கணப்பிணம் கொஞ்சங்கூடப் பிரயோசனமில்லை என்பது அவருடைய சிட்டுமான் கம்பிக்கை. ஏனென்றால் சில சமயம் எதிரி விமர்சனங்கள் குண்டு விசைதற்கு முன்னால் வெட்டியுடைய போட்டு விட்டுக் குண்டு போடும்போது, ஐயனம் தவிரத்தி விருந்து வேளிக்கை வருவதைப் பற்றிப் பிரமாதப்படுத்துவது அவருக்கு சந்தர்ப்ப பரிதிவக்காரத்தனமாகத் தோன்றிற்று. அவர் வினக்கணப் பதைப் பற்றித்தான் தராத செய்து கொண்டிருப்பாரென்று கணித்த விசுவம்சச்சாரவை முற்றமிட விருப்பமில்லை.

"நிளம் பத்து வினக்காவது அனைத்தால்தான் அலாஜக்கெல்லாம் துக்கம் வரும் போயிருக்கு. அவர் துணைத பாவம் கமக்கு வேண்டாம்" என்று அவன் சொல்லியிருப்போல் இரண்டு வினக்குகளையும் அனைத்தான். ரங்கன் ஒன்றும் சொல்லத் தோன்றாமல் வெளியே போனான்.

சிலர் சிறு குழந்தைகளால்த் தொட்டியில் படுத்துக் கொண்டிருக்கும்போது

தங்கள் வருங்காலத்தில் இன்ன உத்தியோகம் பார்க்க வேண்டுமென்று தீர்மானித்து விடுவது வழக்கம். ரங்கன் அதைக் கோஷ்டியைச் சேர்க்கவன். அவனுக்கு எது வாயதாயிருந்தபோதே அவன் ஒருவன் ஒரு இரும்பு மார்க்காஸ்தான் தலையிலேடுத்து வைத்துக்கொண்டு "என் பிரான்ஸ் இன்ஸ்பெக்டர்" என்று சொல்லானும். ரங்கனுடைய தாயார் இதைப் பற்றி வந்தவர்களிடம் சொல்லிப் பெருமைய் படுவான். ரங்கன் காலேஜ் படிப்பு முடிந்ததும் போலீஸில் லீட் ஸ்தான்னான். அதை உத்தியோகத்துக்கு வேண்டிய எல்லா அம்சங்களும் அவனிடமிருந்தான். ஆனால் உயரத்தில் அதாவது அங்குதம் குறைவாக இருந்ததால் அவனுக்கு அதை உத்தியோகம் கிடைக்கவில்லை. கைடெயில் கமமா உட்காந்த கொண்டிருப்பதற்குப் பதிலாக ஏ. ஆர். பி.லில் சேர்க்கான். போலீஸ்காரருக்காவமென்ற பாவம் அவர் பக்கா விட்டாலும் அவன் இரும்பு மார்க்காஸ்தான் தலையில வைத்துக் கொள்ளும் அவர் பரித்து விட்டது. ஏனென்றால் இப்போழுது கார்டன் மன்ற தோரதாயில் அவன் தன் தலையில்

இரும்புத் தொப்பி வைத்திருக்கிறான்!

ரங்கன் தன் கைமையைச் செய்வதில் மகா கொண்டிப்பான் போவழி, அவன் வேலைக்கு வந்த புதிதில் எங்கேயாவது வேளிக்கை தெரிந்தால் ஊது குழகால் ஊதித் தன்னி விடுவான். அவன் ஒரு சமயம் ஆந்திரத்தோடு ஊதியபோது ஊதுகுழியை தொண்டைக்குள் போய்விட்டது.

அவனுடைய டிவிஷனில் அகேசமாக எல்லாரும் வினக்கணப்பி வினக்கணச் சரிவரப் பின்பற்றி வந்தார்கள். சிலர் அவன் தொல்லைக்குப் பயந்து வேறு இடங்களுக்குக் குடி போய் விட்டார்கள். மிஸி மிஸிப் பூச்சி கூட அவனைக் கண்டு பயப்படாததென்றால் வேறு சொல்வானேன்?

மேற்படி சமயமே நடந்து இரண்டுநாள் வரை அவன் கை பதி றதலையார் வந்தத தெரு வழியாகவே போகவில்லை, அப்படிப் போகாதிருப்பது தன் கைமையைச் செய்வத் தவறியதாகுமென்று என்று அவன் மனச்

"அப்பா, அங்கே என்ன செய்தீர்?"

சாட்சி உறுத்திற்று. தான் போகாத தினங்களில் அந்த வம்புக்காரக் கணபதி இஷ்டப்படி வினக்கைப் போட்டுக் கொண்டிருந்தால் என்ன பண்ணுவ தென்று பயந்தான். அதற்காக அவன் ஒரு நாள் அவர் வீட்டு வழியாக இரவில் போனான். அவன் பயந்தது போலவே கணபதியின் வீட்டில் விளக் கொரித்து கொண்டிருந்தது. அதற்கு மூன்று ஐந்து மதவரவது சாத்தி விருப்பது வழக்கம். என்று அதுவு மில்லை. எதவுக்கெல்லாம் திறந்து விட் தை. வெளிச்சம் தெருவில் கங்குகத் தெரிந்தது.

ரங்கன் அதைக் கண்டு பதை பதைத்துப் போனான். அந்தமான் தீயி லிருக்கும் ஐப்பாளிப் விமானிகல் அந்த வெளிச்சத்தைப் பார்த்து விட்டால் என்ன பண்ணுவிறது என்ற பயம். "ஹர், ஹர் ஹர்! வினக்கை அணை யுங்கள்" என்று ஒரே. வடிவாகக் கூச்சல் போட்டான்.

மறு நிமிடம் விஜயம் மாடித் தாழ்வா ரத்தில் வந்து நின்று கொண்டு "ஹர் தாங்குமொர், நான் தான் பரீட்சைக் குப் படித்துக் கொண்டிருக்கிறேன். அப்பாவை ஏதப்பி வினக்கை அணைக் கச் சொல்லட்டுமா" என்றான்.

ரங்கனுக்குக் கோபம் வந்தாலும் ஒருவாறு சமாளித்துக் கொண்டு "அம்மணி, நீங்களே அணையுங்களேன்" என்று சொன்னான். "இதோ!" என்று ஒடிப் போய் வினக்கை அணைத்தான்.

ரங்கனுக்கு, தான் அந்தப் பெண்ணைக் கண்டதும் ஒன்றுக்குச் சொல்லத் தோன்று மல் நின்றுகொண்டிருக்கிறார்களென்று நினைத்து, கணபதிமதவியார் இன்னொரு தரம் வினக்கைப் படி வினக்கை மீறியால் கட்டாயம் போலீஸ்-க்கு ரிப்போர்ட் செய்து விடுவதென்று தீர்மானித்தான். அந்தப் பெண்ணை வந்து, "தயவு செய்து மல்லித்து விடுங்கள்" என்று கேட்டுக் கொண்டாலும் விடுவதில்லை பென்று சங்கடப்பட்டு செய்து கொண்டான்.

மறு தினம் அவன் தன் 'டிபீஷ்'வரி டுள்ள வீட்டிலுள்ள பத்திரிகைகளை எடுக்க வேண்டியிருந்தது. அதற்காக அவன் கணபதியின் வீட்டுக்கு வந்த போது அவர் இல்லை. விஜயம் மட்டும் வாகை பக்கத்தில் தோட்டத்தில் நின்று கொண்டிருந்தான். ரங்கன் அவரிடம் போய் "வீட்டில் பெரியவர்கள் யாரு மில்லையா?" என்று விசாரித்தான்.

"இல்லை. அப்பா வெளியில் போயி லுக்கிறார். என்ன விசேஷம்?"

"இந்த வீட்டில் எத்தனை பேர் இருக் கிறார்கள்?" என்று ரங்கன் கேட்டான்.

"எத்தனை பேர் இருந்தால் உங்க ளுக்கு என்ன? எதற்காகச் சொல்ல வேண்டும்?" என்று கேட்டான் விஜயம்.

"நாங்கள் கேட்க வேண்டியது எம் கள் கடமை!"

"கேட்டாயிடுத்தல்லவா? போங்கள்."

"சரியான தகவல் கொடுக்க வேண்டி யதும் உங்கள் கடமை."

"எனக்குத் தெரியாது. எங்கப்பா வந்த பிறகு கேட்டுக்கொள்ளுங்கள்."

"உங்களுக்குத் தெரிந்த வரையில் சொல்லுங்களேன். இந்த வீட்டில் மொத்தம் எத்தனை பேரிருக்கிறீர்கள்?"

"இருபத்தைந்து பேர்!"

"என்ன, இருபத்தைந்து பேரா?"

"ஆமாம்!"

"தகப்பனும் பெண்ணும் இரண்டு பேர், ஒரு சமையற்காரப் பாட்டி. ஆக மூன்று பேர் இருக்கிறீர்கள் என்று கேள்விப்பட்டேன்."

"நீங்கள் எதற்காகக் கேட்கிறீர்கள். மண் மென் மெய் உப்பன் கொடுக்கவா?"

"இல்லை"

"அரிசி அளந்து கொடுக்கவா?"

"இல்லை."

"வீட்டில் யாராவது சிப்பாய்களுக்கு இடம் கொடுக்கச் சொல்லவா?"

"இல்லை. நாளைக்குத் தப்பித் தவறி மூன்று விழுவிருந்து என்று வைத்துக் கொள்ளுங்கள். நாங்கள் உங்கள் மூன்று பேரையும் பார்த்து வீட்டு பக்கி இருபத்திரண்டு பேரையும் காணாமே யென்று தேடிச் சொண்டிருப்போம். சரியான கணக்குச் சொன்னால் அந்தத் தொல்லை இராது" என்றான்.

"சரி! அப்படியானால் மூன்றுபேர் தான்" என்றான் விஜயம்.

அந்த சமயத்தில் தெருவோடு போய்க் கொண்டிருந்த ரங்கனின் தாயார் வந்து "ரங்கா, என்ன தர்க்கம் பண்ணிக் கொண்டிருக்கிறாய்?" என்றுகேட்டாள்.

"இல்லை அம்மா! மண்ணெண்ணெய்க் கூப்பன் கொடுப்ப தேன்றும் இவர்கள் வீட்டில் இருபத்தைந்து பேராம். இல்லா விட்டால் மூன்று பேராம்" என்று சொல்லிக் கொண்டே பக்கத்து வீட் டுக்குப் போனான்.

இதைக் கேட்டு அவன் தாயாரும் விஜயமும் சிரித்தார்கள். அந்த அம்மா

ளுக்கு என்னமோ விஜயத்தையப் பார்த்ததும் அவனுடன் பேசவேண்டுமென்று தோன்றிற்று. "இது உங்கள் சொந்த வீடுதானே!" என்று பேச்சுத் தொடங்கினான். மேலே பேசியவிலிருந்து விஜயத்துக்குத் தாயார் இல்லை யென்றும், தகப்பனுர் மட்டுந்தான் இருக்கிறேன் என்றும், அவளுக்கு இந்த வயதும் எப்படியாவது கல்யாணம் நடந்திடுமாய் செய்து வருகிறதென்றும் தெரிந்து கொண்டான். அந்த அம்மான் வீடு சென்றதும் தன் கணவனைக் கண்பதி வீட்டுக்குப் பெண் பேச அனுப்பினான். சங்கன் கல்ல குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவனுதலாலும் சொத்து உன்னவனுதலாலும் அவனுக்கு விஜயத்தைக் கொடுக்க கண்பதி ஒப்புச் சொண்டார். கல்யாணத்தைத் தாமதமாத்தல் நடத்த நிர்மாணித்து முகர்த்தமும் கைத்து விட்டார்கள்.

முகர்த்தத் தேதிக்குச் சில நாள்கள் முன் ஒரு நாள் ஏ. ஆர். பி. நித்திகைப் பயிற்சி நடத்தது. முன்னைய நாள் இந்தப் பயிற்சிகளுக்கு வெளி நபர்களைக் "காஷ்வா வீடி" (அதாவது குண்டு விபத்துக்கானவர்கள்) என்ற அமர்த்தவது வழக்கம். ஆனால் இப்போது யார்டன் கையே அதற்கு உபயோகிக்கிறார்கள். "யார்டன் நெனசரீ வீட்டு காஷ்வா வீடி; அவனுக்கு குண்டு விபத்தினால் மூக்குப் பேரல் விட்டது" என்று அஜிதாசி உத்தரவு போட்டால் அவன் மூக்குப் பேரல் விட்டவன் போல் நடக்கவேண்டும். சங்கனை அக்கறையப் பற்றிக்கு ஒரு 'காஷ்வா வீடி' யாக சிவயித்திருத்தார்கள். அவன் மயக்கம் வந்தவனைப் பேரல் இருக்கவேண்டும் என்று உத்தரவு.

இரவு ஏழு மணிக்கு நித்திகை நடத்தது. எதிரி விமானங்கள் வந்து குண்டு களைப் போட்டன! சங்கன் மயக்கமாகக் கீழே விழுந்தான்! உடனே பக்கத்திலிருந்த மதற யார்டன்கம் அவனைத் தாக்கி ஆம்புலன்ஸ் காரில் போட்டார்கள். மதற சிரிடம் வண்டி ஜெனரல் ஆஸ்பத்திரிப் பக்கம் பறந்து சென்றது.

வண்டி நகர ஆரம்பித்ததமே சங்கனின் ஸ்ண்பர்கள் "சங்கா! இன்னி டெண்ட் ஆய்விட்டது. எழுந்திரு" என்றார்கள். சங்கன் எழுந்திருக்க வில்லை. தமாஷுக்காகப் பச்சாங்கு செய்கிறேனென்று எண்ணி இடுப்பில் கை கை மட்டியார்கள்.

காணும். சங்கன் அசைவவில்லை. யார்டன்கன் ஆச்சரிப்பப்பட்டார்கள்.

சாதாரணமாக இரண்டு காலும் பேரல் விட்ட காஷ்வா வீடி'யைச் சந்து முனையில் அவர்கள் இதற்கு விடுவது வழக்கம். அவன் பாட்டில் இதற்கு ஜோராக நடந்து போய்விடுவான்! அப்படி யிருக்க இந்த சங்கன் செய்தது அவர்களுக்கு ஆச்சரியமா யிருந்தது.

"சங்கா! விளையாடாதே! ராழியாகி விட்டது. ஆம்புலன்ஸைத் திருப்ப அனுப்பிவிட வேண்டும். எழுந்திரு!" என்றார்கள்.

சங்கன் படுத்தபடியே அசைவத்துக் கிடக்கவே ஸ்ண்பர்களுக்குப் பயம் தோன்ற ஆரம்பித்தது. ஒரு வார்டன் "நிஜமாகவே ஜெனரல் ஆஸ்பத்திரிக்குப் போக வேண்டியதுதான்" என்று கூறி வண்டியை ஆஸ்பத்திரிக்கு ஓட்டச் சொன்னான்.

ஆஸ்பத்திரியில் டாக்டர்கள் அவனுக்கு என்னென்னமோ மிஷிசைச் செய்து பார்த்தார்கள். ஒன்றிலும் பல ஸ்ணலாமற் போகவே அவனுடைய பெற்றோர்களுக்குத் தகவல் தெரிவித்தார்கள். அவர்கள் கண்பதியையும் விஜயத்தையும் அழைத்துக்கொண்டு ஆஸ்பத்திரிக்கு ஓடோடியும் வந்தனர்.

சங்கனுக்கு மயக்க மேதப்பட்டதைப் பற்றிய விவரங்களை அறிந்த கண்பதிக்கு ஒரு சந்தேகம் தோன்றிற்று. கைபல் கடமை. கடமை என்று சொல்வி அதை கைத்தியமா யிருப்பவன். மயக்கம் ஏற்பட்டவனைப் போல் இருக்கவேண்டுமென்று யிருமலையே அவனுக்கு நிஜமாகவே மயக்கம் வந்திருக்கக் கூடும் என்று கவனித்தார். இரவு பன்னிரண்டு மணிக்கு மேல் விளக்குப் பேரட்டுக் கொண்டு ஆமைலையப் பற்றிய வரவாறு களைப் படிப்பவருக்கு இப்படி ஊசிப் பத ஒரு பிரமாதமில்லை யல்லவா!

அவர் உடனே என்ன செய்ய வேண்டுமென்று ஒரு முடிவுக்கு வந்து விஜயத்திடம் ஏதோ சொன்னார். அவன் சங்கன் பக்கத்தில் வந்து, "நன்னு யிருக்கு! எந்தனை ராழி இப்படிப் படுத்துக் கொண்டிருக்கிறது? நான் சொல்கிறதைக் கேளுங்கள். எழுந்திருங்கள்!" என்று அதனா தோரணியை சொன்னான்.

சங்கன் கண்பதைக் கைக்கி கொண்டு எழுந்திருந்து உட்கார்ந்து கண்ணைத் திறந்து பார்த்தான். வெளிக் கம் தெரிந்தது. அவ்வளவுதான்; ஒரு ஸ்பிரிம் மாதிர் எழுந்திருந்து நின்று கொண்டு "ஸார், வெளிக் கம் தெரிவித்து. விளக்கை அணையுங்கள்!" என்றான்.

1943 இல் ஜனவரி

7-ல் முதல்

சென்னை

பா ர க னி ல்

மகத்தான ஆரம்பம்.

ஆத்மி தோத்தம்

முக்கிய

இடங்களிலும்

ஆரம்பமேற்றது.

வாஹினி

யாரின்

புக்த

போதலை

நாஸ்தயா நடித்தது... கௌரவம். கே.வி.எட்டி, B. S. S. S.

ஆடல் பாடல்

"காங்காடகம்"

திருப்புவிழாக்கள்

சென்னை ஊரின் சமூக வாழ்வியல் முகம்பர் ஊடகியின் ஊடகும் சந்தே விழாக்கள் மிகுந்த முகவியுடைய அமைப்பிற்குள் இன்றை. இந்த விழாக்களைத் திறந்த வையப் பதற்குச் சந்தேம் தெரியாத பிராண்டுகள் ஒவ்வொரு வருஷமும் அமைப்பதும் வயக்க மாயிருந்த வருஷமே. இந்தத் திறப்பு விழாக்களை எடுத்ததெவ்வாள் வரையாக "ஊடகருச் சந்தேத்தையப் பற்றி ஒத்தும் தெரியாத" என்ற அவையுடைய கொள்கைக் கொண்டுதான் ஆரம்பித்தே வயக்கம். ஆனால் இந்த வருஷம் மியூஸிக் அகாடமி விழாவைத் திறந்த வையத் தல் எம். வெங்கட சுப்பராயம்போல் அம்மையு அழகாக வகுமே தயக்க பிரகடனத்த ஆரம்பித்ததென்க. முதல் வாய்ப்புத்திரமே இவர் தம்மை 'இஞ்ஞாமல்' என்ற தெரிவித்ததொன் டார். 'இஞ்ஞாமல்' என்னும் அழகிய மெய்யான வர்த்தகத்திற்குத் தமிழின் சரியான பிரதிபலம் கிடைப்பது கஷ்டமாயிருக்கிறது. ஆங்கிலமும் தமிழும் சந்தேத்த தல் என்பத னைச் சேட்டுப் பார்த்தேன். அவர்கள், "அஞ்ஞா அருள் குந்த" "மெய்க்க மல்" "மட சாய்பிராணி" முதலிய சொற் றெட்டானைத் கூறினாற்போ தலை, 'இஞ்ஞா மல்' என்பவற்றையால் கம்பியான தனிப் பதம் ஒத்ததற் குறிப்பிட முடியவில்லை. இது ஒருபுற மிருக்க.

உர் வெங்கட சுப்பராய் தம்மைச் சந்தே விஷயங்களில் 'இஞ்ஞாமல்' என்ற கூறிச் சொண்ட எம் வையு சந்தேவைய வர்த்தக என்பதை அங்குமைய பேசின் ஊடகிப் பகுதியில் கிருபித்த விட்டார். தமக்குக் கொஞ்சமும் தெரியாத விஷயத் தையப்பற்றி வேத வாரே சொல்லிக்கொண் டிருந்ததை ஒப்புவித்தார். தமிழ்ப் பாட்டு இயக்கத்தை வெகுத்து வாய்க்கினார். "எனயின் அசையுக்கொண்டு வாயமா?" என்ற சேட்டார். "இத்தனை வரும் கீதம் தெறுக்குப் பாட்டுக்களையோதான் கேட்டுக் கொண்டு வந்தீர்கள்? இப்போது தமிழ்ப்

பாட்டு என்ன வந்தது கேடு?" என்றார். "திராவிட பாவகத்திற்குத் தெறுக்குதான் இனிமையானது" என்னும் பழைய பெயர் போன அபத்தத்தைத் திருப்பிக் கொண்கார். "தமிழ்ப் பாட்டு வேறுமையான தெவாய்— திருவாரம் திருச்செந்தே? வேத என்னத் தக்கு?" என்ற சேட்டார். இன்னும், "இம் மாதிரி பலகை மம் இயக்கவயரிலும் ஜெர்மனி சந்தேவைய கேட்டை அடைந்தது தெரியுமா?" என்ற மயிக் கூட்டுதலிற் கேட்டுத் தமிழகத்தாரின் எல்லாம் ஒரு கோல் தமிழன் கோஷ்டமையச் சேர்ந்தவர் மோ என்ற சந்தேவைய வட்டாக்கினார். "என்கேவைய, இந்தத் தமிழகம் இயக்கம் தகித் மக்களுமைய திருவாய்க்கையோ, தமிழ்ப் பாட்டுக்களையோ வாய்க்கில்ல பெந்து அறி மீடுதல். கொம்பத் திருப்பி; பரிபூரண சந்தேவைய. ஆனால் வாய்க்கிரைய விருக்க வேண்டும். தமிழகமாயே பெயர் வந்தது அடியோடு வேதக்காத வையின் கீழ்மதியாத தக்க முடியாத" என்றார்.

முந்த தமிழ்த்தக்கும் இவ்வைய அபத்தம்களையும், இவ்வாத வாய்க்களையும், அட்டி வாதம்களையும் கொள்ளக் கூடியவ ருக்கு 'இஞ்ஞாமல்' என்ற பட்டம் தருதி ய்க்கில் பென்றான், வேத வாய்க்குத்தான் தருதியவர்க்குக் முடியும்?

தமிழகம் இயக்கத்தின் வாய்க்கியவாத தனத்தே ஒரு வகுத்துச் சேட்டும் போருத்தி, மியூஸிக் அகாடமியார் 1941-ம் வருஷத்தின் ஒரு ஆத்திரை மியூஸிக் திறப்பதற்கும், இன்னொரு ஆத்திரை மாத் சேட்டின் அத்திரைமம் வக்கெனம் தேர்ச் தெடுத்தார்கள். ஆனால் அவர்கள் திருவரும் அகாடமியை ஏ மாத் தரி, "சந்தேத்தின் பாவகை முகவையானததான்; தெரிந்த பாவகையின் பாவததான் கிரேஷம்" என்ற கொள்கை விட்டார்கள்.

இந்த வருஷத்த அகாடமி விழாவைத் திறந்த வையத் தல் வெங்கடசுப்பராய் அவர்

பட்டிமார்ட்டரின் கோக்கத்தை எங்கு சிறை
வேந்தி விட்டார். சொல்லிச் சொடுத்த
பாடத்தை அப்படியே ஒப்புவித்த விட்டார்.

ஆனால், அரட்டியாரின் தாவிக்குட்டியும்,
தமிழாரட்டியின் கைவிடுங்குட்டியும், சந்திர
தேவதாஸின் கை வளமும் சேர்ந்த, இந்த
வருஷத்த மரோட்டிக்கு யதார்த்தம் சேர்ந்த
சுப்பாயை பாவையர் அங்கிராசைகள் வரும்படி
சேர்ந்தது. கூர் எம், வெங்கட சுப்பாரின்
அபத்தங்களுக்கு வேறு யாரும் பதில் சொல்ல
தற்கு அவையிலே இல்லாதபடி பாவையர்
தமது அங்கிராசைப் பிரச்சந்தைப் பதில்
சொல்லி விட்டார்.

(1) "தமிழ் சந்தேசத்துக்கு உத்தர பாவையர்
யில்லை;" (2) "தமிழின் உயர்ந்த சான்றித
ய்க்கள் இல்லை;" (3) "தமிழினம் இயல்பு
தற்குத் தமிழாரட்டியின் ஆசையே இல்லை"
என்றும் மூன்று கூற்றங்களுக்கும் அபத்தம்
என்பதைச் சந்தே விதவத் சபையின் அங்
கிராசை எவ்வளவு தெளிவாக எடுத்துச்
சொல்கிறது, தெலுங்கன் :

"இன்னும் நம் தமிழ் நாட்டின் தாய்ப் பாவையர்
யாகிய அழிந்தியூறியை தமிழ் பெயர்ந்த நம்
குன்றோடுகையான சூ உயிராசையாய், சூ சூத்த
தாண்டவர், சூ அதுஞ்சைக் கவி, தீதுக்கி
யாடல் சூ கர்மமணிப் பார்த்தன், சூ கவி
குறிய பார்த்தன், சூ கீதம்பு பார்த்தன்,
சூ கோபாலகிருஷ்ண பார்த்தன், ஆகியோர்
புகழ் பரவத்தொடு ஆயிரக் கணக்கான பண்
களும், கீர்த்தனங்களும், பதங்களும்
தேடுவெழுதப் படிவுகளாய்க். அகத்தித்
தெறுக்கு முதலான பாகவுகளினுக்கே பெரிய
வாதின கீர்த்தனங்களில் பெருகின அத்தித்
தாத்திப்பங்களுக்கு உத்தரபாசை, பாவம்,
தாவம் ஆகிய சிறந்த அம்சங்கள் விசேஷபுரம்
பெருத்தி விருப்பமடைக வாயவாய். ஆகையால்
தமிழ்ப் பெரியாரின் கீர்த்தனங்களையும் அத்தித்
தாத்தாக்கள் உதவியாகின்றும் உகப்பது என்
அரிப்பாயம."

பெரிய பரம்பரையின் வந்தவர் மூல வித்
வாள் சூ சுப்பராம பாவையர், "இந்த வரலின்
உள்ள விதவாசன்களுக்குள்ளே சந்தேசம் என
யின் கை அகங்காணியும் பூணாமல் அறித்
தவ் இவர்களுக்குள் "சந்தே சூ பொன்
ணையப் பிள்ளை இவரை மரோட்டித் தலை
மைக்குப் பிரேரேபிக்குப்போது கூறினார்.
அத்தகையவர் தமிழின் "சூயிசு கணக்கான
பாசன்களும், கீர்த்தனங்களும், பதங்களும்
ஒருக்கின்றன" என்ற கூறுகிறார். 'இன்னு
யான்' கூர் வெங்கடசுப்பராம அவருக்கும்
பாடஞ் சொல்லிச் சொடுத்தவர்களும்,
"தமிழின் தேவராம திருவாசன்தான் திருக்

மெந்தா; சேர்த்தான் இல்லை" என்றிருக்கின்.
பார் பேர்வை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டு
மென்ற ஏன் அறிவோம். கூர் வெங்கட
சுப்பாரின் சொல்லிச் சொடுக்கப்பட்ட
பெருக்கு மது ஏன் 25௨ கோடியை தூவா
தும் பதில் சொல்லப்பட்டது. இங்கே கூர்
கூட்டம் கொணையுபாரின் சந்தே விதவையு
ராஜா கூர் அன்னாமலைச் சொட்டியார் ஆம்
பித்த கவத்தார், ராஜா கூர் அவர்களின்
இந்த விதவையு ஆம்பிக்க அழகுத்ததே கூர்
எம், வெங்கடசுப்பராமுக்கு ஒரு தலை பதில்
என்ற சொல்லுமாம். ராஜா கூர் அவர்கள்
தமிழினம் இயல்புத்தான் என்பதில் எப்பது
செய்குக்கும் தெரியும். பெரிய மனவாசை
எம் இந்த இயல்புமே அவரால் ஆம்பிக்கப்
பட்டு அவரால் எந்த வறுவதாசைத் தவறும்
கிணங்குக்கும் இருக்கிறார்கள். அத்தகைய
வரை கூட்டம் கொணையுபார் திறப்பு
விதா உத்தர அழகுத்தாரன் என்றும்,
தமிழினம் இயல்பும் தமிழாரட்டிய் வேறு
விட்டதென்பதற்கு வேறு அத்தாட்டி வெண்
கையில்கூட. அரட்டியாரும், அவர்கள் தேடிப்
பிடிக்கும் 'இன்னுயான்' என்றும் என்னை மூடிச்
சொண்டான் உதகம் அன்புமித்த விடது
என்பதற்கும் இது அறிதரிகளும்.

ராஜா கூர் அவர்களின் பிரச்சந்தை
கோக்கன் திவானியின் படித்திருப்பார்கள்.
தமிழ் இவரை இயல்புத்தான் கோக்கத்தை அவர்
தெளிவாக எடுத்துக் கூறினார். தமிழினம்
இயல்பும் உண்மையில் சந்தே வரல்க்கி
இயல்புத்தான் என்பதை எடுத்துக் காட்டினார்.
தமிழ் ராட்டியும் தமிழர்கள் தமிழ்ப் பாட்டுக்களை
விருப்பமுத இயற்கை என்றும், அத்தரு
விரோதமாய் பேசுவது இயற்கைக்கு
விரோதம் என்றும் கூறி, மரோட்டி
என்கிறீயார், ராஜாஜி, டாக்டர் டாக்டர்
ஆய்வாளர்களின் கூற்றங்களி லிருந்து அந்
தாட்டியும் எடுத்துக் காட்டினார்.

ராஜா கூர் அவர்களின் பெயரில் ஒரு
விஷயம் மிகவும் குறிப்பிடத்தக்கது. பாடல்
பாட்டுகளை அவர்களுடைய இயல்புத்தாக்கு
விரோதமாகத் தமிழினக்காரர்களின் தமிழ்ப்
பாட்டுப் பாடல் சொல்கிறார்கள் என்ற
தமிழ் இவரை விரோதிகள் பாரர் சொல்கி
ருக்கள். உண்மையு இத்தரு கோபாலுத
என்ற ராஜா கூர் எடுத்துக் காட்டினார்.

"சங்கீத சபையினர் சேஷ்சி முதலாய
தோக்கிதும் தாய்மொழி யல்லாத பிர
மொழிப் படைக்கின்றியை பாட வேண்டு
மென்ற பாடல்களைப் பாடக்கூன் வந்

பார்த்துபன் கனவு

ஒப்பத்தோரம் அந்நியாயம்
பைரவரும் பூபதியும்

பொன்னன் சிறிதும் சத்தம் செய்
யாமல் மரங்களின் இருண்ட நிழலி
லேயே நடந்து சாடியருவில் சென்று
ஒரு மரத்தின் மதையில் நின்றான்.

“சித்திரகுப்தா! எங்கே மகாப்
பிரபு?” என்று மாரப்பன் கேட்டது
பொன்னன் காழில் விழுந்தது. பிறகு,
பின்வரும் சம்பவங்களை நடந்தது.

“மகாப்பிரபு அய்யனார் கோவிலில்
இருக்கிறார். எங்களை இங்கே இருந்து
உங்களுக்கு வழி காட்டி அழைத்து
வரும்படி சொன்னார்.....ஆமாம்.....”

“என்ன ஆமாம்?”

“நீர் மட்டும் தனியாக வந்தீரே?
அவன் எங்கே?”

“எவன்?”

“அவன்தான் பல பெயர் கொண்ட
வன்.....இரத்தின விபாபாசி.....வீர
ஸேனன்.....உம்முடைய தாயாதி.....
ஹிவரிஹி” என்று குன்னன் சேக்கச்
சூரலில் சிரித்தான்.

“அவனா? ஹா ஹா ஹா!.....”
என்று மாரப்பனும் பெரும் சூரலில்
சிரித்தான்.

அந்த நள்ளிரவில் அவர்கள் இரு
ரும் சிரித்த சிரிப்பின் ஒலி பயங்கர
மாகத் தொலித்து, மரங்களில் தூங்கிக்
கொண்டிருந்த பட்சி ஸ்திரீகளை
எழுப்பி விட்டது. சில பறவைகள்

சிறகுகளை அடித்துக் கொண்டன,
யெழு சில பறவைகள் தூக்கக் கலக்
கத்தில் பீதியடைந்து தினக் குரலில்
சப்பித்தன.

“அவன் பத்திரமா யிருக்கிறான். நீ
கவலைப்படாதே. அடே! அன்றைக்கு
அந்த இரத்தின விபாபாசிக்கு வழி
காட்டிக் கொண்டு போனாயே, அந்த
மாதிரிதான் எனக்கும் வழி காட்டு
வாரோ?” என்று கூறி மாரப்பன்
மறுபடியும் உரத்த குரலில் சிரித்தான்.
முன்னெப்போது மில்வாத எக்களிப்பு
அவனுடைய குரலில் தொனிப்பது
பொன்னனுக்குத் தெரிந்தது.

சித்திரகுப்தன் கூறிய மறுமொழி
பொன்னன் காழில் விழலில்லை.
மீண்டும் மாரப்பன், “ஓஹோ ஹோ!
எனக்கு வழிகாட்டி அழைத்து வரச்
சொன்னாரா? எங்கே அழைத்துப்
போ, பார்க்க வரம்” என்று
சொல்லித் தன் கையிலிருந்த சவுக்கைச்
சமரேனற ஒரு கோடுக்குச் சொடுக்
கினான். சவுக்கின் நுனி சித்திரகுப்தன்
மீது களிரென்று பட்டது. சவுக்கு
சொடுக்கிய சப்தத்தைக் கேட்டதும்
குதிரை பிடித்துக்கொண்டு பாய்ந்து
சென்றது.

குன்னன் ஏதோ முணுமுணுத்துக்
கொண்டே பின்னால விதரவாகச்
சென்றான். அவன் இவ்வளவு வேக
மாக ஊக்க முடிவு மென்பதைக்
கண்ட பொன்னனுக்கு ஆச்சரியமா

யிருந்தது. அவனைச் சற்று தூரத்தில் பின் தொடர்ந்து ஓட்டமும் கையுமாகப் போன்னதும் போனான்.

ஒரு நாழிகை தூரம் சாலைபோடு மிழக்கே போன பிறகு, சாலையில் குதிரை நிற்பதும் பக்கத்தில் மாரப்பன் நிற்பதும் தெளிந்தது. சித்திரகுப்தன் மாரப்பனைப் பார்த்து, "ஏன் நிற்க வேண்டும்? போவதுதானே?" என்று கேட்ட. "ஏடா காட்டுப் பூனை! இருட்டு ராஜாவாயிப் பி வழி காட்டித் தான் இனிமேல் போக வேண்டும்" என்றான் மாரப்பன்.

"ஆமாம்! வழி காட்டுகிறேன். ஆனால் காட்டுப் பூனையிடம் நீ கொஞ்சம் தூக்கிதையா யிரு. விழந்து புரண்டிருந்தும் புரண்டி விடும்" என்று சொல்லிவிட்டுக் குள்ளன் சாலைக்கு வலது புறத்தில் புதர்களும் கொடிகளும் மண்டிக் கிடந்தகாட்டில் இறங்கிப் போகலானான்.

போன்னனுக்கு அவர்கள் எங்கே போகிறார்களென்பது இப்போது சந்தேகமற்ற தெளிந்து விட்டது. பாழடைந்த அய்யனார் கோவிலுக்குத் தான் அவர்கள் போகிறார்கள். செடி கொடிகளில் உரைய்வதனால் சத்தம் கேட்கக் கூடுமாதலால், போன்னன் சற்றுப் பின்னால் தங்கி, அவர்கள் போய்க் கால் நாழிகைக்குப் பிறகு தானும் அவ்வழியே சென்றான்.

நள்ளிரவில் அந்தக் காட்டு வழியில் போகும்போது போன்னனுக்கு மனதில் திடீராய்த்தா னிருந்தது. திடீராக அதிகப்படுத்துவதற்கு ஆக்கைகள் உறுமும் குரலும், கரிகன் ஊரையிடும் குரலும் கேட்டன. செடிக் கொடிகள் அசைந்தாடும்போதும், தரையில் கிடந்த இலைச் சருகுகளில் சரசர வென்று சத்தம் கேட்கும்போதும் போன்னனுக்கு என்ஊமோ செய்தது. ஆனாலும் ஏதோ ஒரு மூக்கியமான சம்பவம் நடக்கப் போகிறது—மூக்கியமான இரகசியத் தைத் தெளிந்து கொள்ளப் போகிறோம்—என்ற 'அவ்வினால் மனதைத் தீடப்படுத்திக் கொண்டு அய்யனார் கோவில் உள்ள திசையை நோக்கிச் சென்றான்.

சற்று நேரத்துக்கெல்லாம் தூரத்தில் ஒரு தீவரத்தியின் வெளிச்சம்

தெளிந்தது. சரி, அதுதான் அய்யனார் கோவில். கிட்ட நெருங்க நெருங்க, கோவிலுக்கு முன்னால் வைத்திருந்த பிரம்மாண்டமான வீரர்களின் சிலைகளும், மண் யானைகளும், குதிரைகளும் தீவரத்தி வெளிச்சத்தில் கோரமான காட்சி யளித்தன. இந்த ஏகாந்தக்காட்டுப் பிரதேசத்தில் உண்ட பழமடைந்த கோவிலுக்குப் பட்டப் பகலில் வந்தபோதே போன்னனுக்குத் திடீராக யிருந்தது. இப்போது கேட்க வேண்டியதில்லை. கோவிலின் வாசற்படிக்கருகில் போன்னன் ஊட்ட காட்சி அவனுடைய நிமிசு தூறு மடங்கு அதிக மாக்கிற்று. அங்கே, புராணங்களில் வர்ணித்திருப்பது போன்ற கோர சாட்சத ருபத்துடன் ஒருவன் கையில் தீவட்டி யுடன் நின்று கொண்டிருந்தான். அவனுடைய கோரமான முகத்தில் அப்போது பயபத்தி குடி கொண்டிருந்தது. அவனுக்குப் பக்கத்தில் பொடிய கம்பிர உருவமும் வஜ்ர சரீரமும் கொண்ட மகா கபாலபைரவரின் நின்று கொண்டிருந்தார். தீவரத்தியின் சிலந்த ஒளியில் அவருடைய நெற்றியில் அப்பி யிருந்த சந்தனமும் சூங்குமமும் இரத்தம் மாதிரி சிவந்து காட்டியது. அவருடைய கழுத்தில் தொங்கிய கபால மாலை போன்னனுக்குக் குடிக் கருக்கத்தை உண்டாக்கிற்று. அவன் கருங்கிக்கொண்டே கோவிலுக்குப் பின் புறமாகச் சென்று கோவில் வாசற்படிக்கு அருகில் இருந்த பிரம்மாண்டமான லேம்ப மரத்துக்குப் பின்னால் மறைந்துகொண்டு வின்றான். அதே சமயத்தில் சித்திரகுப்தனும் மாரப்பனும் மகா கபால பைரவரின் முன்னால் வந்து நின்றுக்கள்.

"மகாப் பிரபோ!" என்று மாரப்பன் கபால பைரவருக்கு நமஸ்கரித்தான்.

"கோரதிபதி! மாதாவின் ஆக்கனாகிய நிறைவேற்றினாயா? பவி எங்கே?" என்று கபால பைரவரின் பெய்க் குரல் கேட்டது.

அந்தக் குரல்—மகேந்திர மண்டபத்தின் வாசலில் அன்றிரவு கேட்ட குரல்—ஏற்கெனவே பயப் பிராந்தி யடைந்திருந்த போன்னனுடைய உடம்பில் மயிர்க் கூச்சலை உண்டாக்கிற்று.

உண்மையிலேயே அது அநிசயமான குரல்தான். ஏதோ காதுகூடு மென்ம இரகசியம் பேசுவதுபோல் அடித் தொண்டையி லிருந்து. — அதற்கும் கீழே இருதயப் பிரதேசத்திலிருந்து — வருவதுபோல் அந்தக் குரல் தொனித் தது. ஆனாலும், உரத்துப் பேசிய மார்ப்பனுடைய குரலைக் காட்டிலும் ஸ்பஷ்டமாக அக் குரல் போன்ன னுடைய செவிகளில் விழுகிறது.

கபால பைரவரின் கேவ்விக்கு மார்ப்ப பன், “மகாப் பிரபோ! பவி பத்திரமாயிருக்கிறது” என்றான்.

“எங்கே? ஏன் இவ்விடம் கொண்டு வரவில்லை? காளிமாதாவின் கட்டையை உதரணம் செய்கிறாய், சோகாதிபதி!”

“இல்லை, இல்லை, மகாப் பிரபோ! இன்று சாயங்காலந்தான் இளவரசனைக் கைப்பற்ற முடிந்தது. உடனே இவ்விடம் கொண்டு வருவதில் பல அபாயங்கள் இருக்கின்றன. பிரபோ! அந்த ஓடக்காரன் இங்கேதான் இருக்கிறான்.....”

(இதைக் கேட்டதும் மரத்தின் பின்னால் மறைத்து நின்ற பேர்வனனுக்குத் தூக்கிவாரிப் போட்டது. அவனுடைய அடி வயிறு மேலே கெஞ்சுக்கு வந்து விட்டது போலிருந்தது. “ஐயோ! இங்கு ஏன் வந்தோம்?” என்று தனித்தான். மார்ப்ப பூபதியின் அடுத்த வார்த்தையினால் அவனுக்குக் கொஞ்சம் தைரியம் பிறந்தது.)

“.....அவனைக் கைப்பற்ற முடிய வில்லை. சக்கரவர்த்தியின் மகன் குறுக்கே நின்று மறித்தான். மகாப் பிரபோ! குந்தவி தேவியும் இன்னும் இங்கேதான் இருக்கிறாள். இளவரசனைத் தப்புவிய்ப்பதின் ரொம்பவும் முனைந்திருக்கிறான். ஆகையால் நாம் ரொம்பவும் ஜாக்கிரதையாக இருக்க வேண்டும். இல்லாவிட்டால் காளியம் கெட்டுப் போய்விடும்.”

மகா கபால பைரவர் இப்போது ஒரு சிறிப்புச் சிரித்தார். அந்த வேகையில் அந்தப் பயங்கரத் தொனியானது ஈரலா பக்கமும் பரவி எதிரோலி செய்தபோது, பல நூறு பேய்கள் ஏக காலத்தில் சிரிப்பது போலிருந்தது.

“சோகாதிபதி! நீதானே பேசுகிறாய்? காளிமாதாவின் கட்டையை நிறைவேற்றப் பயப்படுகிறாயா? அதுவும் ஒரு பெண்பிள்ளைக்கும் ஒரு ஓடக்காரனுக்கும் பயந்தா?”

“இல்லை, ஸ்வாமி, இல்லை. நான் பயப்படுவதெல்லாம் காளிமாதாவின் கைங்கரியத்துக்குப் பங்கம் வந்து விடுமோ என்பதற்குத்தான். மகாப் பிரபோ! தாங்கள் எனக்கு இட்ட கட்டையை எப்படியும் நிறைவேற்ற வேன். அமாவாசையன்று இரவுக்குள் பரிகையக்கொண்டு வந்துசேர்ப்பேன்.”

“சேர்க்காவிட்டால்?.....” என்றது கபால பைரவரின் கரோமான குரல்.

“என்னைமே மாதாவுக்குப் பரியாக அர்ப்பணம் செய்வேன்.”

“வேண்டாம், பூபதி! வேண்டாம். உன்னால் மாதாவுக்கு இன்னும் எவ்வளவோ காரியங்கள் ஆக வேண்டும். இந்தச் செழிப்பான தமிழகத்தில் மகா காளியின் சாம்ராஜ்யம் ஸ்தாபிக்கப்படும்போது நீதான் பிரதம தளகர்த்தனு யிருக்க வேண்டும்.”

“மகாப் பிரபுவின் கட்டையையும் காளிமாதாவின் ஆக்காளையையும் எப்போதும் சிரமெற் கொள்ளக் கர்த்திருக்கிறேன்.”

“மார்ப்பா! மாதாவுக்கு உன்பேரில் பூரண கிருபை இருக்கிறது. மேலும் மேலும் உனக்குப் பெரிய பதவிகளை அளிக்கப் போகிறான்.....சரி! எப்போது எந்த இடத்தில் பரிகையக் கொண்டு வந்து சேர்ப்பாய்?”

“மகாப் பிரபோ! அமாவாசையன்று முன் ஜாமத்தில் பரார்த்தகபூர்த்தித் தாண்டி. மகேந்திர மண்டபத்துக்கு அருகில் கொண்டு வந்து சேர்ப்பேன். அங்கே எங்கு வழியில் நங்குளுடைய ஆட்களை அனுப்பி ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும்.”

“ஏன் அந்த வேகையை எனக்குக் கொடுக்கிறாய்?”

“மகாப் பிரபோ! இங்கே உள்ள ஆட்களிடம் எனக்கு முழு நம்பிக்கை இல்லை. சக்கரவர்த்தியின் கட்டளைப் பிரகாரம் இளவரசரைக் காண்பிக்கு

அனுப்புபவதாகச் சொல்லித்தான் அனுப்பப் போகிறேன். அவர்களைத் தொடர்ந்து கொஞ்சம் பின்னால் வர வரவேண்டும். தங்களுடைய ஆட்கள் வந்து வழி மறித்து இளவரசரைக் கொண்டு போகவேண்டும். ஆனால், நான் அனுப்பும் ஆட்கள் அவ்வளவு அலகர சூரர்களா யிருக்க மாட்டார்கள். தங்களுடைய திருநாமத்தைச் சொன்னால், உடனே கத்திகளைக் கீழே போட்டு விட்டு நமஸ்கரிப்பார்கள்."

"அப்படியே வாகட்டும், சேகரதிபதி! ஆனால், ஐக்கிரைத் தாண்டி காரியாதா அடுத்த அமரலாசை இரவில் அவசியம் பரிசை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறான்."

"இன்னொரு விஷயம் தெரிவிக்க வேண்டும், மகாப் பிரபோ!"

"சீக்கிரம் சொல்; நான் உன் பொழுது விடியுதற்குள் ஆற்றைத் தாண்ட வேண்டும்."

"இந்த ஓடக்காரப் பொன்னாசை சில நாளாகக் காணோம். அவன் மகா ராணியைத் தேடிச் கொண்டிருக்கிறான் என்று தெரிந்தது. அவனைப் பற்றி அறிய நான் ஆன் விட்டிருந்தேன். நேற்று தான் அவனைப் பற்றித் தகவல் கிடைத்தது. பொன்னாலும் இன்னொரு மனிதரும் சூதிரை மேல் காட்டா மீனோடு கொல்லியைப் பக்கம் போனதாக என்னுடைய ஒற்றன் வந்து சொன்னான்....."

"ஓடக்காரன் இங்கே இருக்கிறான் என்று?"

"ஆமாம்; இன்றைக்குத்தான் இங்கே வந்திருக்கிறான்."

"சரி, ஒன்றும் மோசமில்லை."

"அவனுடன் போன இன்னொரு மனிதன் யார் தெரியுமா, பிரபோ?"

"யார்?"

"தங்களுக்குத் தனக்கும் இன்னம் விரோதிகள்."

"என்ன? யார்? சீக்கிரம் சொல்!"

"பொய் ஐடா முடி தரித்த அந்தப் பொய்ச் சிவனடியார்தான்."

இதைக் கேட்டதும் மகா கபால பைரவரின் முகத்தில் ஏற்பட்ட பயம்

கரமான மாறுதலைப் பார்த்துப் பொன்னன் திகைத்துப் போனான். ஏற்கெனவே கோரமான விருந்த அந்த முகத்தில் இப்போது அளவிலாத சூரோதமும் பலமும் படைமையும் தோன்றி விகாரப் படுத்தின. அதைப் பார்த்து "ஐயோ!" என்று பொன்னன் அவறிய குரல் நல்ல வேளையாக பயத்தின் மிகுதியால் அவன் தொண்டை யிலே நின்று விட்டது.

கபால பைரவரும் சித்திரகுப்தனும் மாறப்ப முடியும் அங்கிருந்து இளம்பிச் சென்றார்கள். தீவர்த்தி பிடித்துக் கொண்டு நின்ற ராட்சசன் அவர்களுக்கெல்லாம் முன்னால் போனான். சற்று நேரத்துக்கெல்லாம் தீவர்த்தி வேளச்சம் மறைந்தது. மேல் வானத்திலே இளம் பிறைச் சந்திரன் உதய மாயிற்று.

அவர்கள் போய்க் கொஞ்ச நேரத்துக்குப் பிறகுதான் பொன்னன் அங்கிருந்து விரைபினான். அவனுடைய உடம்பு சோம்பத் தளர்ச்சி யடைந்திருந்தாலும், மனதில் ஒருவித உற்சாகம் ஏற்பட்டிருந்தது. சீக்கிரம் மகாராஜாவை இந்த கரபலிக்காரர்களிடமிருந்து தப்பிவிடும் வழி அவனுடைய மனதில் உதயமாகி யிருந்தது. மாறப்பனுடைய தந்திரம் இன்னதென்பது அவனுக்கு இப்போது ஒருவாறு புலப்பட்டது. சிவனடியார் இன்னா என்பது மாறப்பனுக்குத் தெரியுமாதலால், இளவரசரைக் காஞ்சிக்கு அனுப்புபவரில் பிரபோஜன மில்லையென்று மகா கபால பைரவரின் கரபலிக்கு அவரை அனுப்ப எண்ணி யிருக்கிறான். ஆனால், தன் பேரில் குற்றம் ஏற்படாதபடி இந்தக் காரியத்தைத் தந்திரமாகச் செய்ய உத்தேசித்திருக்கிறான். ஆனால் அவனுடைய தந்திரத்துக்கு மாற்றுத் தந்திரம் செய்து விக்கிரம மகாராஜாவை விடுவிக்க வேண்டும். விடுவித்து நேரே மாமல்லபுரம் துறைமுகத்துக்கு அழைத்துப் போக வேண்டும். குந்தவி தேவியின் உதவியைக் கொண்டு இந்தக் காரியத்தைச் செய்து முடிக்க வேண்டும்.....இவ்வித மெல்லாம் சிந்தித்துக்கொண்டு பல்லபுவென்று பொழுது விடியும் நகுணத்தில் பொன்னன் தோணித் துறையை அடைந்தான்.

கண்ண ரஸாயனம்

சு. சக்கரவர்த்தி கோஷ்டிகாபலாச்சாரியார்

மூன்றாம் நான்

சேஷா சாஸ்திரிகள் ஆரம்பித்தார் :
"தெரிதர்வான் ! மயில்துத்தம் தெரி
யுமோ இவ்வியோ, அதில் தாம்பரம்
இருப்பது யாதாவது சொல்ல
முடியுமா?"

தீ:— "உண்டு. உண்டு. பழைய
வைத்திய புத்தகங்களில் அப்படித்
தான் சொல்லி விருப்பதாகக் கேள்வி."

சே:— "அதில் கந்தகமும் சேர்ந்திருக்
கிறது."

தீ:— "இருக்கும். மகா தீட்சணமான
பதார்த்தம் மயில்துத்தம்."

சே:— "கந்தகமும் செம்பும் இன்னும்
வெறு சில தாதுக்களும் சேர்ந்த புணர்
பொருள். மயில்துத்தம். இப்போது
பயன்பாடு ஒரு பரீட்சை பண்ணுகிறேன்
பாருங்கள். வெங்கடராமா, பித்தலை
ஒரு புணர் பொருளா, கவையவா?
சொல்லு பார்க்கலாம்."

வெங்கடராமன்:— "எனக்குத் தெரி
யாதா? பித்தலை ஒரு மிக்ஸ்சர்தான்.
கெடிகல் கம்பிபுண்டு அல்ல."

தீ:— "என்ன சொல்லுகிறான்? என்
னவோ மிக்சர் என்கிறானே?"

சே:— "சரியாகத்தான் சொன்னான்.
பித்தலை மிக்ஸ்சர் என்கிறான். ஆங்கி
லத்தில் மிக்ஸ்சர் என்றால் மிக்சர் என்று
அர்த்தம்."

தீ:— "அட்டா, சம்ஸ்கிருதத்தைப்
போலவே இருக்கிறது! மிக்சர் என்பதி
லிருந்துதான் மிக்ஸ்சர் என்று வைத்
துக் கொண்டாய் போலிருக்கிறது.
எல்லாத்துக்கும் சம்ஸ்கிருதம் ஆதியோ
இவ்வியோ?"

சே:— "தனி வேகமாகக் காணப்
படும் பித்தலை ஒரு கவையைப் பொருள்
தான். கற்கண்டைப்போல் பளிபளி
வென்றுள்ள மயில்துத்தப் படிசும் ஒரு
புணர் பொருள். இரண்டு தாதுக்களும்
கூடி தனி இலக்கணங்கள் கொண்டு
ஒரு புதிய பொருள் உண்டாவதுதான்
ராயனப் புணர்ச்சி. ராயனப்
புணர்ச்சி வேகம்தான் கெடுப்பு."

தீ:— "அதற்கென்ன சந்தேகம்?"

சே:— "அது எப்படி நீங்கள் சொல்லு
கிறீர்கள்?"

தீ:— "சம்ஸ்கேஷ வேகம் இருக்கி
றதோ இவ்வியோ. அது உஷ்ணம்
தானே? நிவன்களுக்குள்ளே இருப்பது
போலப் பொருளுக்கும் ஒரு ரதி வேகம்
இருக்கிறதில் என்ன ஆச்சரியம்?
அதைத்தானே சொல்லுகிறீர்கள்?"

சே:— "நீங்கள் ஆங்கிலம் படித்து
ணைவல்ல படித்திருந்தால் எல்லாரை
யும் தோற்கடித்திருப்பீர்கள்."

தீ:— "அதற்குத்தான் நாமெல்லாம்
கொடுத்து வைக்க வில்லையே? இந்த
உபயோகமற்ற சம்ஸ்கிருதத்தில்
போட்டு அதிவயலம் பண்ணி வைத்
தார் எங்கள் தகப்பனர். பத்து வருஷம்
படித்தேன். என்ன புருஷார்த்தம்!
சாஸ்திரங்கள் எல்லாம் இந்தக் காலத்
திற்கு என்ன பிரயோஜனம்?"

சே:— "அப்படிச் சொல்லாதீர்கள்.
நாங்கள் எவ்வளவு படித்தாலும் உங்க
ளுக்குச் சமமான மரவோமா? கண்
னும்புக் கல்லில் தண்ணீர் ஊற்றினால்
உஷ்ணம் தோன்றுகிறது. அது ரசா
யனப் புணர்ச்சி வேகத்தினால் உண்
டாகும் வெப்பம்."

தீ:— "குழந்தைக்குக்கூடத் தெரியும்."

சே:— "விறகு எரியும்போது கட்டையி
லுள்ள பொருள் பிரணவாயுவுடன்
புணர்ந்து அந்த ராயனப் புணர்ச்சி
வேகத்தினால் உஷ்ணம் ஜெம்புகிறது.
அதுவே விறகு எரியிறது என்கிறோம்."

தீ:— "தலைமோகச் சொல்லுகிறீர்களே.
விறகு எரிவதால் அல்லவா உஷ்ணம்
உண்டாகிறது. உஷ்ணத்தினால் விறகு
எரியிறது என்று சொல்லுகிறீர்களே?"

சே:— "இரண்டும் ஒன்றுதான் பாருங்
கள். உஷ்ணம் உண்டாவதற்குச்
சேஷணம் காற்றிலுள்ள அலை வாயு
விறகிலுள்ள பொருளோடு வேகமாகப்
புணர்வதாவதான். இரண்டும் கூடிப்
புணராம விரும்ந்தால் உஷ்ணம் தோன்
றுது. அகத் உஷ்ணத் தோற்றமே
கெடுப்பு."

தீ:— "முதலில் கெடுப்பு வைத்தால்
தானே விறகு எரிய ஆரம்பிக்கிறது?"

விறகும் அளவறும் புணர்வதிலும்தான்
கெடுப்பு ஆவதாயிருந்தான் தானாகவே
எரிவவாமே!"

சே:—"என் மறுபடியும் சொல்லு
கிறேன், நீங்கள் கைவன்ன் படித்திருந்
தீர்களானும் உன்மையில் பெரிய
தன்மையுண்டா விருத்திருப்பீர்கள்."

தீ:—"எவ்வாறு என்பது என்ன?
எனோ வேடிக்கை பண்ணுகிறீர்களாக்
கும். விண்ணடா காதம் பண்ணுகிறேன்
என்கிறீர்களா?"

சே:—"இங்கு, திகழ்வான்! பெரிய
பெருகை ஆராய்ச்சி பண்டிதராக இருந்
திருப்பீர்கள் என்றேன். சந்தேகங்கள்
தோன்றுவதும் ஐயம் தீர்த்துக் கொண்
தும் வழிகளைத் தேடுவதுமே ஆராய்ச்சி
யில் முக்கியமான அம்சம். முதலில்
கெடுப்பு கைத்தாந்தான் விறகு எரியும்
என்று நீங்கள் எடுத்துக் காட்டியது
சரியான விஷயம். சாயலைப் புணர்ச்
செஞ்ஞா துவக்க வெப்பநிலை வேண்
டும். எண்ணெய் உலகம் தண்ணீரும்
சாதாரண உய்வு நிலையிலேயே புண
ரும். எதுமீச்ச சாரும் தாம்பரமும்
அப்படியே கூடிக்கொண்டிருக்கும். சில
பொருள்களுக்குப் புணர்ச்சி ஆரம்ப
அதிகம். சில பொருள்களுக்கு அப்படி
யில்லை. வேகம் குறைந்த பொருள்
களுக்குக் குறைவேண்டும். தந்தவுடன்
புணர்ச்சி துவங்கும். பிறகு அந்தப்
புணர்ச்சி வெப்பமே தொடர்ச்சியாக
சாயலைப் புணர்ச்சி உண்டாகிக்
கொண்டு போகும்.

தீ:—"தெரிந்த பொய்மறு, விடு
பற்றி வெளிவர மாதினி என்கிறீர்கள்."

சே:—"மண்ணெண்ணெய் இருந்
திறகு பாருங்கள். விறகைக் காட்டிலும்
அதற்கு சமஸ்தேஷ வேகம் அதிகம்.
அவ்வளவு இரண்டுக்கும் பொதுவாக
இருந்தாலும் மண்ணெண்ணெய் பக்
கென்று நீப்பற்றிக் கொள்ளும். விற
குக்கு அவ்வளவு வேகம் கிடையாது.
மோட்டார் வண்டிக்கு விடுகிற கல்
வெண்ணெயானது மண்ணெண்ணெயை
விட அதிக ஆந்திரமாக அளவத்தோடு
கூடிப் புணரக் காத்திருக்கும்."

மெய்டுராய்:—"என்ன கல்வெண்
னெய் என்கிறீர்களே."

சே:—"பெட்டோல் என்கிறீர்களே
அதைத்தான் கல்வெண்ணெய் என்
கிறேன்."

மெய்டுராய்:—"பெட்டோலைக் கூடத்
தன்மையென்றும் என்கிறீர்களே."

சே:—"பெட்டோல் மண்ணெய் என்கி
ருங்கள். அதைக் கேட்கவே எனக்குப்

பிடிக்கவில்லை. பெட்டோலாவது என்
ளவது தெரியாது. கல்வெண்ணெய்,
மண்ணெண்ணெய், கல்வெண்ணெய் —
கன்குவிருக்கிறதே. பெட்டோல் என்கிற
பதத்திலும்தாது, கல்தான் அல்லவோ?"

மெய்டுராய்:—"ஆமாம் சாக்ஷியில்
என்று முதலில் சொல்லுவது வழக்க
மாக இருந்ததாம். திகழ்வான்.
நீங்கள் கிரேஸிஸியில் என்்கிறீர்களா,
மண்ணெண்ணெய் என்று சொல்லுவது
வழக்கமா?"

தீ:—"என் என்னவோ மண்ணெண்
னெய் என்று தான் சொல்லுகிறேன்.
ஆந்தில் கிரேஸிஸி கிரேஸிஸி என்றுதான்
சொல்லுகிறேன்."

மெய்க்டராய்:—"நினைந்தான்."

சே:—"விறகு எரியும் விஷயத்தில்
சந்தேகம் தீர்த்ததோ? விறகு எரிவ
தானது அளவ சமஸ்தேஷ வேகத்தி
லிருந்து உண்டான வெப்பத் தோற்றத்
தான் எனப்படு ஏற்பட்டதோ?"

தீ:—"ஏற்பட்டது. ஏற்பட்டது. சில
பொருள்களுக்குக் கோபம் ஸ்டாட்
வேகமும். சில பொருள்களுக்கு எப்
போதுமே கோபாவேசம். பொருளுக்
கும் பொருளுக்கும் ஆவேச வேகம்
ஏற்றக் குறைவு என்கிறீர்கள்.
இங்குவிருக்கிறீர்களா?"

சே:—"தொடர்பு கன்குக்கும் கருக்க
மாகவும் சொன்னீர்கள். குழந்தைகள்
தொலையில் கம்பி மத்தாய்ப்புப் பற்ற
வைப்பதைப் பார்த்திருக்கிறீர்களோ
இங்குமே? பாராய்க்க. இரும்பைப்
போன்ற ஒரு உலோகம் முதலில்
கெடுப்புப் பற்ற வைத்தவுடனே எவ்வ
ளவு பிரகாசமாகப் புல எரிவதுபோல்
வைப்பதாகப் பற்றி எகிறிறது. காற்றி
துள்ள அளவறும் அந்த உலோகமும்
புணர்வதில் வெளிச்சமும் வெப்பமும்
எவ்வளவு வேகத்துடன் தோன்றுகிறது.
அந்த நிலைச்சி அவ்விரண்டு தாதுக்
களுக்கிடையிலுள்ள சமஸ்தேஷ ஆர்வத்
தின் சந்திவே."

தீ:—"காற்றில் அளவம் இருக்கிறது
என்கிறீர்களே. அது என் கம்மை
எல்லாம் திகழ்ந்து விடுகிறதில்லை?"

சே:—"என். நீ ஸ்டாட் பற்ற வைத்
தால் எரிந்துதான் போகிறோம். தினமும்
கடக்கிற நிலைச்சிதானே."

தீ:—"உலோகம் எடுக்கிறோமே, அது
வும் இருக்கிறதே சாலகாச தகவந்தான்
என்று சான்றியம் இருக்கிறது. உடயின்
இவற்றை வெப்பமும் இதுவே என்றும்
சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. ஆயுர்வேதத்
தில் எவ்வாறு சொல்லியிருக்கிறது."

தே.—“சொம்ப சரி, அதைத்தான் அடுத்த நாள் பேசுவாம் என்று இருக்கிறேன். இப்போது தண்ணீரில் அளவும் மற்றொரு வாயுவுடன் புணர்ந்து நிற்கிறது என்று என் முதலில் சொன்னேனே அதைப் பற்றிப் பேசுவாம்.”

தே.—“தண்ணீரில் அளவும் புணர்ந்து நிற்பதாக விருந்தால் ஏன் அவ்வளவு குளிர்ச்சியாக இருக்கிறது?”

தே.—“நீரக வாயுவுடன் புணர்ந்து நிற்கும் அளவும் வெப்பம் தணிந்து குளிர்த்து போயிருக்கிறது. நீரக வாயுவை விட அதிகப் புணர்ச்சியாகவம் கொண்ட வேறு பொருள் ஒத்தேனும் வந்து சேர்ந்தால் அளவும் தண்ணீரி லிருந்து அன்று அந்தப் பொருளுடன் கலந்து புணர ஆரம்பிக்கும்.”

தே.—“கள்ளுக்கச் சொல்லுகிறீர். அளவும் வேறே ஒரு பொருளைப் பற்றிக் கொண்டு போய் விட்டால் கூடியிருந்த மற்றொரு வாயு, — என்ன பெயர் சொன்னீர்? ஞாயகம் வந்தது — நீரகம், அது என்னவாகிறது?”

தே.—“பேய், திணிதீர்வார். அளவும் அகல அகல நீரகம் தனிவாயுவாக வெளிப்பட்டுத் துரத்தப்படும். தண்ணீரி

லிருந்து நீரக வாயுவை இவ்வாறு வெளிப்படுத்தித்தான் நீரின் சாயனைத் தன்மையை ஐயம் நீர்ப் பண்டிதர்கள் கண்டார்கள். சசாயனத்தை வெறும் திண்ணைப் பேச்சாகப் பேசிச் சொல்லுவதில் சாஸ்திரம். சம்சோதனைக்கு வேண்டிய திராவகங்களும் சாதனங் களும் வைத்துக் கண்டடாக நிகழ்ச்சி களைக் காணும்படிச் செய்து காட்டினால் தான் எவ்வாறு விளங்கும்.”

வெங்கடாபம்.—“எக்ஸ்பெரிமென்ட் செய்து காட்டவேண்டும் என்விறீர்கள். திணிதீர்வார், நீங்கள் காலேஜில் சேர்ந்து விடுவதே நல்லது.”

தே.—“என் சேர்க்கடாது. காஸ்தி ராரம்பத்துக்கு வயது வரம்பு கிடையாது. எத்தனையோ பேர் முப்பது வயதுக்கு மேல் அக்ஸாப்பியாகம் பண்ணிப் பெரிய மோதானிகளானார்கள் என்று சொந்தங்களில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. விவாகத்திற்குத்தான் வயதைப் பற்றிக் கேள்வியும் கவலையும் வேண்டும். வெங் கடாபனைப் பற்றிக் கொஞ்சம் யோசியுங்கள். இவனுக்கு எப்போ கனியர ணம் செய்வதாக உத்தேசம்?”

(இன்னும் வரும்)

க ல் கி

எழுதிய

சாரதையின் தந்திரம்

இந்தப் புத்தகம் மூன்றாம் பதிப்பாகும். “கஸ்தி”யில் வெளிவந்த புதிய கதைகள் மூன்று இத்துடன் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. அற்புதமான தமிழ் நடை யில் எழுதப்பட்ட இனிய பத்துக் கதைகள். கண்ணைக் கவரும் மேலட்டை. 252 பக்கங்கள்.

மதிப்புரை:

புதுமைப் பதிப்பகத்தார் மிக உயர்ந்த முறையில் புத்தகத்தை வெளி விட்டிருக்கிறார்கள். அச்சம், கட்டிடமும் முதல் தரம். பிற பிரகர கத்தர்களும், ஆசிரியர்களும் பொருமை கொள்ள வேண்டும்— அவ்வளவு தேர்த்தியான பதிப்பு—சக்தி காத்திகை இதம்.

விலை ரூ. 2—0—0

புதுமைப் பதிப்பகம்

காரைக்குடி

பெண்கள் உலகம்

"மகத்தி"

3. காமாஷி

என் பெரியம்மா காமாஷி உயரமாகக் கறுப்பாக இருப்பாள். தலைமேல் காயம் வெள்ளை வெளேரென்று தும்பை மலையரப்போல் நகர்த்துப் போவதற்கும், தலைமேலாக அலகியமாக முடிந்து கொண்டு நிற்கும் தோரணை விருத்தெயாரும் அது என் பெரியம்மா காமாஷி என்று கலபத்தில் கண்டு விடிந்து விடலாம்.

எங்கிருந்துதான் புடவை வாங்கித் தருவாரோ பெரியப்பா அவளுக்கு. பல இடங்களில் சாயம்போய்த் திட்டித் திட்டாக விளங்கும் பட்டுப் புடவையும், மூழங்கு வரை கை வைத்த துண்டு சலிக்கையாக வேடிக்கையாகக் காட்சி வளிப்பாள் பெரியம்மா.

"ஏண்டா மணி! என்னை அப்படிப் பார்க்கிறே? புடவை சாயம் போய் அவைகண்ணமாக இருக்குன்னுதானே யொளிக்கிறே? உன் அழகான பெரியப்பா இருக்காரே, அவர் போன தீபாவளிக்குக் காட்டுப்பட்டியான் கைடையிலே போய்க் குடுகுடுத்து மூப்பத் தெட்டு சூபையைக் கொட்டி, இந்த அழகான சரக்கைப் பிடிச்சுண்டு வந்தார். ஐவத்திலே போட்டதும் புடவை மோர்க் குழம்பாய்ப் போய்டுத்து" என்பாள்.

"எந்தப் புடவை வாங்கித் தந்தாலும் சாயம் போகிற துக்கி அதிர்வுடம். அதுக்கு யாரென்ன செய்வா? இருக்கிறதையாவது நூலுங்க வச்சுக்கத் தெரியுதா? தலைவைப் பாரு! பம்பாய் பத்தரானி மாதிரி" என்று பெரியப்பா வாசல் திண்ணை விருத்து கத்துவார்.

"ஏர் ஆயில் போட்டுத் தலைவை வரசிப் பின்னித் தொங்க விட்டுண்டு உங்க மூன்றாடி வந்து சதிர் பண்ணணமாகும்? இல்லாவிட்டால் வாசை பந்தலையே வந்து சித்தெ சம்பந்தி என்னைப் பார்த்துட்டு, இந்தாத்து சம்பந்தம் வேண்டா மென்று ஒடிப் போய்டுவா னாக்கும்? ஏண்டா மணி, இந்த அழகு எனக்கு போராதாடா? நீ சொல்லு!"

என்று பெரியம்மா என்னைக் கேட்பாள், நான் விழுந்து விழுந்து சிரிப்பேன்.

பெரியம்மாவின் சில அபூர்வ குணங்களை என்னை நினைத்த போழுதெல்லாம் பவித்திவக்காரனப்போல் சிரிக்க வைக்கின்றன.

மிகவும் பரிசுக்கும் சோதனை இடையில் காய்கறிகளைப் பரிமாறி விட்டுச் சாதத்தைச் சிப்பலில் வைத்துக்கொண்டு இடையில் மூன்றால் சின்றுகொண்டு பேச ஆரம்பித்து விடுவாள்.

"கிட்டுவின் பெண்ணுக்கு உடம்பு சோம்ப நான்றிவாய்ப்போல் சேழிவிலே தூக்கிப் போட்டிருக்காம். ஏன்னு உங்களைத்தான் கேக்கறேன், என்னமோ பேந்தப்பேந்த முழிக்கிறதே?" என்று ஊர் விசாரனைக்கு ஆரம்பித்து விடுவாள்.

"பார் எக்கேடு கேட்டால் எனக்கென்ன? சாதத்தைச் சீக்கிரம் போட்டுத் தொலை" என்று பெரியப்பா சன்சென்று சொக்து விழுவார்.

"உங்களுக்கு ஒரு சமாச்சாரம் வந்து நான் சொல்றேனே, என் புத்தியைச் சேருப்பாலேதான் அடிக்கணும். வஞ்சு கண்ணு விழத்ததைப் பாரு!" என்று பெரியம்மா பெரியப்பாவிருக்க கட்டகடப் பதில் கொடுப்பாள்.

நான் இது மூன்றால் உட்கார்ந்து கொண்டு சாதத்திற்காகத் தயம் இருப்பேன்.

"நீ இன்னிக்குச் சாதம் போடாததாக உத்தேசமா இங்குயா?" என்று பெரியப்பா கொபத்துடன் கேட்பார்.

"அப்பப்பா! நான் வார்த்தை பேசுறத்துக்குள்ளே மறையிலே உட்காத்திருக்காய்ப்பலே அடிக்கக்கிறேனே. மணி! ஒரு சமாச்சாரம் கேளுடா, இந்தத் தெருக் கோடியிலே வைத்தியநாதையர் ஐந்தை இருக்கார். நெத்திக் கொட்டிங்கே வந்து பெரியப்பா இருக்கான்னு தேடிட்டுப் போனார், கருப்பா வாட்ட சாட்டமா அப்பனாக் குடுமி வைக்கண்டிருப்பார். அவருடைய தங்கை

பெரியவர்

தூய்மையைப் புக்காத்து மனுஷர் போல்
யாத ராசிகளின் படுத்தாத பாடு
படுத்தி வசகட்டாளாம். இங்கே வந்து
இரண்டு மாதமாக. அந்தப் பெண்
ஆளுக்குத் திடீர் திடீர் என்று மல்க்கம்
வந்துடறது. நொப்பனு குடத்தைப்
போட்டுண்டு அன்னிக்கிக் கினத்தம்
கவரயிலே விழுத்துடுத்து. டாக்டர்
கோபாலன்க் கூப்பிட்டுக் கையைக்
காட்டினதுக்கு அவன் என்னமோ
தல்புஸ்ஸுனு பேசி விட்டுக் கடைசியே
என்னமோ இஷ்டிசியா, ஒன்னும்
யெண்டாம், சொன்னு குடுத்தா சரியாப்
போயிரும்னு சொல்லிட்டுப் போய்ட்
டானும். ஏண்டா மணி! நீ இங்கிவிடப்
படிச்சவனுச்சே. அப்படி ஒரு விபாதி
இருக்காடா?" என்று பெரிய பிரசங்கத்
திற்குப் பிறகு ஒரு குறுக்குக் கேள்வி
கேட்பான்.

"இல்லாமல் டாக்டர் பெய் சொல்
வாரா?" என்பேன் நான்.

"எனக்கென்னயோ இந்த டாக்டர்
மேலெல்லாம் நம்பிக்கை கிடைப்பது.
சோலையப்பன் தெரு மாரிமுத்துப் பூசா
சியிடம் ஒரு தடவை விபுதி வாங்கிப்
போட்டால் அந்தப் பெண்ணுக்குச் சரி
யாய்ப் போயிடும். நெத்திக்கு அந்த
யிராமனன் வந்தப்போ சொல்லு
மான்று கூடத் தொனித்து. இருத்
தானும் நமக்கென்ன புருஷாவிடும்னு
பேசாமல் இருந்துட்டேன். இருக்கட்
டும். சாலங்காலம் குப்பிப்பாட்டி இந்தப்
பக்கம் வந்தால், விபுதியைப் பத்திச்
சொல்றேன். அந்தப் பெண்ணை
ஏதாவது பெய் பிரசங்கதான் அடிச்
சிறுக்கும் என்று நினைந்து" என்று

மேலே முடியே இன்றிப் பேசிக் கொள்
கிறப்பான் பெரியம்மாள்.

"பேயுமாத் பிரசங்க மாத்! எத்தனை
காழி இப்படி இது மூன்றும் சின்
னுண்டு இருப்பாய்? சாதத்தைப் போடு
என்னும் என்னமோ லெக்சர் பண்ணு
கிறாயே?" என்பார் பெரியம்மா.
கோபத்துடன் "ஏண்டா மணி! சாதம்
போடறத்துக்குள்ளே கறி கூட்டு எல்
வாத்தையும் சாப்பிட்டுட்டியே" என்று
என்னைக் கடிந்துகொண்டே சாதத்தை
இடையில் பரிமாறுவான்.

"இப்படி நீ கதை பேசினு நின்றால்
படுக்கிற பசியில் இளைப்பைக்கூடச் சாப்
பிட வேண்டியதறான்" என்று பெரி
யம்மா ஆத்திரத்துடன் பதிலளிப்பார்.

"நீக்க இளைப்பை மட்டுமா சாப்பிடு
வேன்? மனுஷான்கூட பசிமயத்தில்
சாப்பிட்டுடுவனோ?" என்று பரிசாச
மாகக் கூறிக்கொண்டே உன்னை
போவான் பெரியம்மா.

பெரியம்மாவிடம் இன்னொரு விசேஷ
குணமூண்டு. ஏதாவது பேசிக்
கொண்டே இருக்கும்போது "என்ன
என் சொன்னேன்?" என்று கேட்பான்.

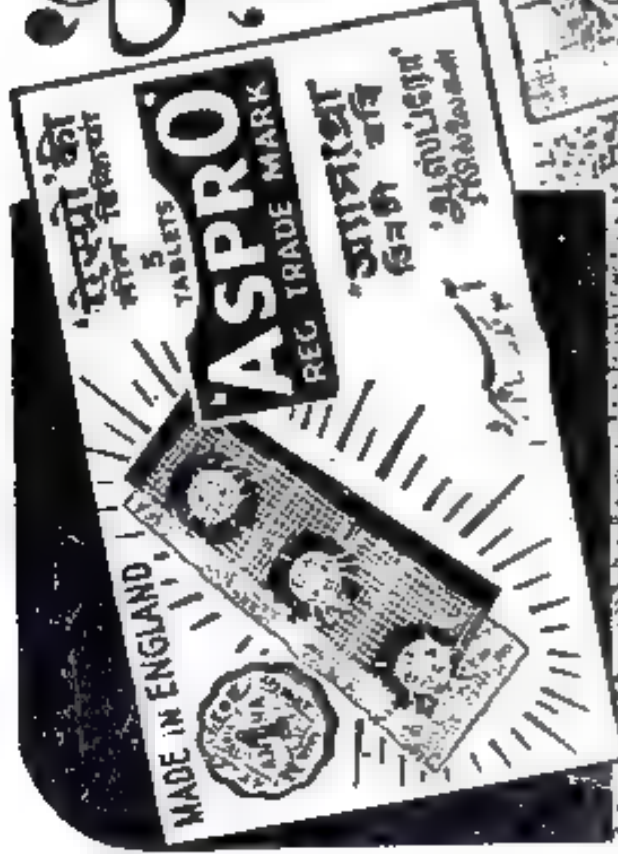
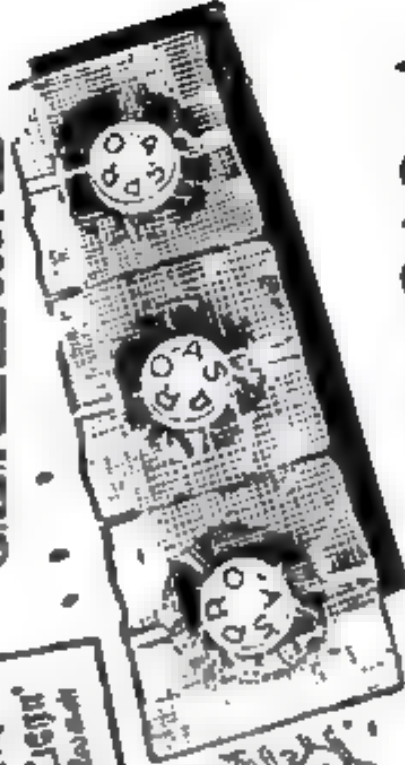
"எதிர் ஆத்திரை குடியிருக்கிறவருக்கு
காறு குழக்கதான். ஒன்னு பேசா
வருஷம். டைபாய்டு ஜூரத்திலே
செத்துப் போச்சு. மணி, கேட்டுக்
கோடா! என்ன கான் சொன்னேன்?"
என்று கதை கூறிய்கேட்டால் "போன
வருஷம் ஒன்று டைபாய்டு ஜூரத்
தின்னே செத்துப் போச்சு" என்று கான்
திருப்பிச் சொல்வ வேண்டும். இவ்வா
லிட்டால் கதை மேலே போகாது.
மறுபடியும் மூதலிவிருந்து ஆரம்பித்து
விடுவான்.

காலகான் தங்குவதற்குள் எனக்கு
மூலா குழம்பி விடுமபோல் ஆகிவிட்டது.
"மணி! என்ன கான் சொன்னேன்?"
என்று பெரியம்மா கேட்க ஆரம்பித்து
விட்டால் "பெரியம்மா! கொஞ்சம்
இரு! கடைத் தெருப் பக்கம் போல்
வருகிறேன்" என்று கூறிவிட்டுக் கம்பி
நீட்டி விடுவது வழக்கம்.

பெரியம்மாவுடன் எப்படித்தான்
கூடத் குப்பத்தாது வருஷக்கணக்கப்
பெரியம்மா இவ்வறம் நடத்துகிறாரோ
என்று வினாத்துக் கொண்டால், எனக்கு
என்னையும் அறிவாமல் சிரிப்பு வரத்
தான் சொல்கிறது.

ஆஸ்பிரோ, ஸ்ஸ்டைட்,

பொட்டணம்

லகரக் கணக்கான இந்தியர்
களால் மெச்சப்படுகிறது.

மனை வைத்திய சான்றிதழ்தாக்கக் குழியிடுகலியமட்ட
அடர்வான இடம் 11.11.11.11

'ஆல்புரோ' பயப்பாடாமல் கொடுக்கக்கூடிய, அதி சீக்கிரம் குணப்படுத்தும், குடும்ப மருந்து என்று இத்தியர் முழுதும் அங்கிகரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இருவயதுக்குக் கீழ் இரைப்பைப் கோ யாதொரு தின்கும் 'ஆல்புரோ' பிலிகைன் ஆரோக்கியமளிக்கும் வண்ணம் கெட்டியாய் 'எல்லடைட்' பாசு செய்ப்பட்டிருக்கின்றன. ஆகையால்தான் 'ஆல்புரோ' பிலிகைன் சுரம்படசமம் கார்க்கப்பட்டு உபயோகப்படுத்துகிற காரணம் வரையில் மருந்து விரியம் குறைவாகம் லிருக்கின்றன. மூடப் படாத மாத்திரைகள் சீக்கிரம் குணமாகட்டு தேகத்துக்குத் திவிசையும் விசைக்கும், மழலையையும் பரிசுத்தமாயும் உங்களுக்குக் கிடைப்பது 'எல்லடைட்-ஆல்புரோ' தானே. ஆக்கும் முறையில் கையாளவேண்டும் என்பது, அநுஷ்டித்தி பிலிகைன், ஜுரத்தைத் தணித்து, நோவை ஆற்றி குணப்படுத்தும் மருத்து வேண்டுமன்றும் இவ்வளவு லகுவாய் கிடைக்காது.

கூடியுள்ள மருந்துகள் குறித்து வங்கியைப் தொடர்புபடுத்தி.

3. பிச்சைக்கு மருத்துவமனையைத் திறக்கப்படுகிறதா. 3. பிச்சைக்கு உதிரி சேருவதைத் தடுத்தல்,
 3. பிச்சைக்கு வீதிக்குள் திருப்பித் தருவதையே தடுத்தல். 3. பிச்சைக்கு சேர்ப்பதைத் தடுத்தல்.
 3. பிச்சைக்கு 10 சதவீதத்தில் 50 சதவீதம் அளவைக்கு உதல். பதம் உதல்.

[illegible]

வினா : 3 பிப்ரவரி 1 அன்று, 30 பிப்ரவரி 1971 அன்று, எங்கும் கிடைக்கும், தொண்டைப்புள்ள எக்ஸ்ப்ரஸ் 'ஆல்பிரைட்'வைத் தேரப்பவையங்கள்.

புல்துப்புட்டிகள்:—ஜெ. ஏம். மரீனன், ஸன் & ஜோன்ஸ் (இந்தியா) லீட்.
 என்.கே. பெ. 1370, சென்னை. டெலிபோன் 3138. மத்திய கிளை ஆபீசுகள்.

தஸ்யுரோ' இருதயத்துக்கோ வயிற்றுக்கோ தீங்கு செய்யாது

[illegible]

சர்வபங்கம்

ஆசிரியர்: சாத் சத்திர சட்டர்ஜி [மொழிபெயர்ப்பு: ஆர். ஷண்முகசுந்தரம்]
அத்தியாயம் 3.

“அண்ணா!”

“வார் விமலாவா? வா, அம்மா, உட்கார்!” என்று வறியீட்டு நேரத் திரன் படுக்கையிலிருந்து எழுந்து உட்கார்ந்தான். அவனுடைய முகத்தில் தோன்றிய கவலைக் குறிகளை அவனுல் மறைக்க முடியவில்லை.

“வெகு நாளாக உன்னைப் பார்க்க முடியவில்லையே. செனக்கிவந்தானே விமலா?”

விமலாவின் கண்ணிலிருந்து கண்ணீர் வழிந்தோடியது. அவன் மெதுவாகக் கட்டிலருகில் வந்து, “அண்ணா! உனக்கு உடம்பு குணமில்லை என்பதை எனக்கு ஏன் சொல்லி அனுப்பக் கூடாது?” என்று கேட்டான்.

“கேள் ஒன்றும் அவ்வளவு கடுமை வாக இல்லை. அம்மா! அந்த மார் வசிதான் கொஞ்சம்.....”

விமலா கண்ணீரைத் துடைத்துக் கொண்டு, “கொஞ்சமா? எழுந்து உட்கார்வோ முடியவில்லையே! டாக்டர் என்ன சொல்கிறார்?” என்றான்.

“டாக்டரா? டாக்டர் எதற்கு? தானாகவே இது சௌக்யமாகி விடும்.”

“ஐயேயோ! டாக்டர்கூட வருவ தில்லைவா? எத்தனை நாள் ஆச்சு?”

கரோந்திரன் சிறிது சிரித்துவிட்டு, “எத்தனை நாளை? அன்றிலிருந்துதான். ஆறு, ஏழுநாள் ஆகிறது.”

“ஏழுநாள்! அப்போ, மன்னி எல்லா வற்றையும் பார்த்து விட்டுத்தான் போயிருக்கிறான்!”

“இல்லை, இல்லை! பார்த்து விட்டுப் போகவில்லை. உண்மையாகவே எனக்கு உடம்பு சரியில்லை என்பது அவருக்குத் தெரியாது போகிருக்கிறது. அவன் போகிறபோது எழுந்து வெளியே உட்கார்ந்த கொண்டிருந்தேன். இல்லை, இல்லை. எவ்வளவு கோபமாகத்தான் இருந்தாலும் உன்னால் இப்படிப் போய்விட முடியுமா, அம்மா!”

“மன்னி ஏன் கோபித்துக் கொண்டான்?”

“இல்லை, கோபம் அல்ல. துக்கம், கஷ்டம், இவைகள் தான்! இங்கே எவ் வளவு செனகர்யக் குறைவு என்பது தான் உனக்கே தெரியுமே. அவருக்கு இவைகளைச் சகித்துக் கொண்டு இருக்க முடியாது. அதோடு உடம்பும் அவ ருக்கு ரொம்ப மோசமாக இருந்தது. இல்லாவிட்டால் நீங்கள் கோபத் தினாலே நேரடியானிவைக்கூட கவனி யாமல் இருந்து விடுவீர்களா?”

விமலா, கண்ணீரை அடக்கிக்கொண்டு மிகவும் மெதுவாக, “ஏன் முடியாது? இருந்து விடுகிறார்களே. எங்களால் முடியாதது ஒன்றுமே வில்லை. நீ படுக்கையில் விழுகிற காரையிலும் எங்களுக்குத் தெரியவே இல்லை பாரு! போலா! வண்டி கொண்டு வாடா!” என்றான்.

“கொண்டுவரச் சொல்லி அனுப்பி யிருக்கிறேன், அம்மா!”

“இப்போதே போக வேண்டுமா? இன்னும் சாயங்காலம்கூட ஆகவில்லை. இன்னும் கொஞ்ச நேரம் உட் கார்ந்திரு” என்றான் கரோந்திரன்.

“இல்லை, அண்ணா. இருட்டிப்போய் விட்டால் பணி வந்துவிடும். மெதுவாக லாந்து வண்டியில் உட்காரு.”

“என்னை அழைத்துப் போகிறாயா? அத்தப் பைத்தியம்! எனக்கு என்ன வந்துவிட்டது? இவ்வளவு தட்புடல் படுத்துகிறாயே? இம்மாதிரி எப்போ தும் வருவது வழக்கம். உடனே செனக்யமாகிவிடும்.”

“அப்படியே ஆகட்டும். ஆனால் உன்னை இழந்து விட்டால் எனக்கு வேறு அண்ணாலே கிடைப்பாது. இதோ, வண்டியும் வந்து விட்டது. இந்தக் கம்பளியை கன்னுகப் போர்த்துக் கொள், இல்லை அண்ணா, இந்தச் சமயத் தில் நீ என் பார்வையில் இல்லா விட்டால் எனக்குத் துனிக்கூட நிம்மதி உண்டாகாது.”

“நீ கூட்டிப்போக விரும்புவாய் என்று தெரிந்திருந்தால், தகலவே கொடுத்திருக்க மாட்டேன்.”

விமலா அன்னுவின் மூத்தையே பார்த்துக் கொண்டிருக்கிற விட்டு, "உனக்குத் தெரிந்தது உன்விடத் திலேயே இருக்கட்டும், அன்னா! இப்படிச் சொல்ல உனக்கு எப்படித் தான் மனம் வந்ததோ! இம்மாதிரி நிலைமையில் உன்னைத் தவிராக விட்டுப் போக முடியுமா? ரொம்ப கங்குகச் சொன்னாய்!" என்றான்.

"சரி வா, போயோம்."

"அன்னா!"

"ஏன்?"

"இன்று இரவு மன்னிக்கு ஒரு தக்தி கொடுத்தேன். காளைக் காணியிலேயே புறப்பட்டு வரட்டும்."

நரேந்திரன் கவலை அடைந்தான். "வேண்டாம், வேண்டாம். அதற்கு அவசியமே இல்லை" என்றான்.

"ஏன் இல்லை? விதுவாழ் அப்பவளவு தாசாடா ஊர் அல்ல. ஒருதரம் வந்து விட்டுப் போகட்டும்."

"வேண்டாம் விமலா, வேண்டாம். உண்மையிலேயே அவளுக்கு உடம்பு சரியில்லை. கொஞ்ச நாளைக்கு ஒய்வு எடுத்துக் கொள்ளட்டும்."

பிறகு சிறிது பொறுத்து, "விமலா! நான் உனதருவி விருந்து சொச்கியே மடைவா விட்டால், பிறகு நான் ஒருகாலும் சொச்கியே மடைய மாட்டேன். ஏன்மலா நான் வருவது கனக பாபுக்குத் தெரியுமா?" என்றான்.

"அவர் இன்றும் ஆயினி விருந்தே வரவில்லை."

"அப்பிறம்?"

"அப்பிறம் என்ன? நீ பயப் பட வேண்டியதில்லை அன்னா. அவருக்குப் பெரிய இரண்டு கண்களிருக்கின்றன. காலம் போவதும் கண்டு கொள்வார்."

நரேந்திரன் படுக்கையில் படுத்துக் கொண்டு, "விமலா, அப்படியானால் நான் வருவதற் தில்லையே" என்றான்.

விமலா ஆச்சரியத்துடன், "ஏன்?" என்றாள்.

"கனக பாபுவின் சம்மத மின்றி—"

"இப்படிச் செய்தாலானால் நான் மண்டையை உடைத்துக் கொண்டு செத்துப் போவேன். ஒரே விட்டில் இரண்டு பட்ட

அபிப்பிராய மிருக்குமா? நீ ஏன் என்னைக் கேலி செய்கிறாய்?"

"கேவிரா சொச்கிறேன்!"

"இரண்டு பட்ட அபிப்பிராயம் இருக் காத ஏன்று உறுதியாக கம்புகிறாயா விமலா?"

விமலா அவசியமான துணிகளை எக் காம் எடுத்துத் தயாராக வைத்திருக் தான். பொக்கத்தால் தலையை அரைத்து, "இருக்கவே இருக்காத" என்றாள்.

"அன்னா, இன்று வசி அப்பவளவு இல்லையல்லவா?"

"கொஞ்சம்கூடக் கிடைவாது. இந்த எட்டு நாளை உங்களுக்கு எத்தனை கஷ்டத்தைக் கொடுத்தேன்! சரி, இன்று நான் போகிறேன், அம்மா!"

"நாளுக்கு அன்னா சிரமப்பட்டுடன்? சரி, அன்னா! இந்தப் பத்துப் பதின்ந்து நாளை மன்னியிடமிருந்து ஒரு கடிதம் கூட வரவில்லையே!"

"ஏன்? வர மல் என்ன? பேரம்ச் சொந்ததும் ஒரு கடிதம் வந்தது. கேற்றது"

அவ்வாறு பார்த்துக்கொண்டு தயங்கித்தான்.

உட ஒரு கடிதம் வந்தது. அதில்
எவ்வளவு பதில் எழுத முடியவில்லை."

விமலா முகத்தைச் சுளித்துக்கொண்டு
கேட்டுக் கொண்டிருந்தாள்.

நேரத்திரன், "அங்குபோனதிலிருந்து
ஏதாவது ஒன்றுபேரக ஒன்று உடம்
புக்கு வந்து கொண்டிருக்கிறதாம்.
நேற்று ஐராமாம் அப்படி யிருந்தும்
கடிதம் எழுதி யிருக்கிறான்!"

"இதனால்தான் இன்று அங்கு பணம்
அனுப்பி வைத்தாயா?"

நேரத்திரன் சிறிது வெட்கமடைந்
தான். "அவள் கையில் ஒன்றும் கிடை
வாது. அங்கே ஒரு திருவிழா வருகிற
தாம். அது முடிந்ததும் வருவதாக
எழுதி யிருக்கிறான். உனக்குக் கடிதம்
வரவில்லை போலிருக்கிறது."

"எனக்குக்கூட நேற்ற ஒரு கடிதம்
வந்திருக்கிறது."

"வந்திருக்கிறதா? சரி, அதற்குப்
பதில் எழுதும் போது....."

"நீ பஸ்ப்படாதே அண்ணா! உனது
உடம்பைப்பற்றி எழுதமாட்டேன்.
இதை எல்லாம் எழுதி நேரத்தை
வீணுக்கமாட்டேன்" என்று கூறிவிட்டு
விமலா "அதையிலிருந்து வெளியில்
சென்று விட்டாள்."

சூரியக்காலம் நேரத்திரன் மெல்ல
மாக உட்கார்ந்துகொண்டு நிறந்திருந்த
துள்ளல் கழியாக ஆகாயத்தைப் பார்த்
துக் கொண்டிருந்தான். அப்போது
விமலா அங்கு வந்து, "தனியாக உட்
கார்ந்து கொண்டு என்ன யோசிக்குற
ய் அண்ணா?" என்னுள்.

நேரத்திரன் அவள் புறம் திரும்பி.
"ஒன்றும் யோசிக்கவில்லை அம்மா!
இவ்விதமே எப்போதும் நீ கூறாக
வாழவேண்டும் என்ற மனத்திற்குள்ளாக
ஆசைவதிக்கிறேன்" என்னுள்.

விமலா அருகில் வந்து அவன் து
பாதத்தைத் தொட்டு மயங்கித்து
விட்டு நாதகாலியில் உட்கார்ந்தாள்.

"சரி, மத்தியானம் நீ ஏன் ரொம்பக்
கொபத்தோடு போனாய்?" என்று
கேட்டான் நேரத்திரன்.

"ஏன் அரியாயத்தைச் சலிக்கமாட்
டேன். நீ ஏன் இவ்வளவு—" என்று
சொல்லி நிறுத்தினாள் விமலா.

"இவ்வளவு ஏன், சொல்லம்மா?
இத்துவகை கவனித்தாயா? என்னால்
அவள் என்ன கதையைக் கண்டாள்?"

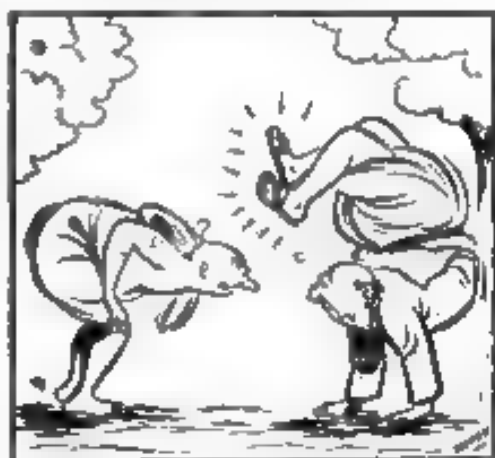
"உகப்படுவதற்கும் சக்தி வேண்டும்
அண்ணா! அவள் அடைந்த கதையைப்
போல வேறு எத்தனை பெண்கள்
அடைந்திருக்கிறார்கள்? உகத்தைக்
காப்பாற்றிக்கொள்ளவேண்டும். இவ்வா
விட்டால்..." அதைப் பேசி முடிப்பதற்
குள்ளாகவே விமலா வெட்கத்தால் தலை
வைக் குவிந்து கொண்டாள். நேரத்
திரன் மிகுந்த அன்புடன் அவளையே
பார்த்துக் கொண்டிருந்து விட்டு,
"விமலா, வெட்கமடையாதே அம்மா!
உன் மனம்தான் ரொம். நீ எப்போதும்
சண்டை விட்டதே இல்லவா?"
என்னுள்.

"அவர் ஒன்றும் சொல்லமாட்டார்."

நேரத்திரன் புன்முறுவலுடன்.
"உகப்பாடி உன்விடம் ஒன்றுமே
சொன்ன இல்லவா?" என்னுள்.

விமலா தனது அழகிய முகத்தை
உவந்தி, "உங்களை நான் கடைபிட்டு
வா? ஜெயிக்க முடியுமா? கடைபிடித்
தவைக் காலைப் பிரித்து—" என்று
சொல்கிக் கொண்டே, வந்தவன்
எதையே பார்த்துவிட்டு "ஐயோ,
அங்கு வார் நிற்பது?" என்னுள்.

தேயாது!

"என்ன தயா இது? தனியாக நடக்
கிறாய்!"

"நேற்றத்தான் புதிதாக ரெண்டு வாக்
கை. இந்த நேற்றமே வீணாய் போய்
விட்டது!"

என் நிறத்தி விட்டாய்? சொல்ல வந்ததை முழுதும் சொல்லு! சண்டைவிட்டுக் கையைக் காலைப் பிடிப்பது யார்? விஷயத்தைப் புரையும் சொல்லிவிடு! என்று சொல்லிக் கொண்டே கண பாபு உள்ளே வந்தார். "போங்கன், ஒட்டுக் கேட்டித இந்தப் புண்ணிய புருஷருக்கு நான் பதில் சொல்லமாட்டேன்" என்று கோபம் வந்தவன்போல கூறிவிட்டு அங்கிருந்து ஓடிவிட்டான் விமலா. நரேந்திரன் எழுந்து தலைவலி வரின் உதவியால் நன்றாக உட்கார்ந்தான்.

கணபாபு, "இப்போது உடம்பு சம்பாடி விடுகிறதா?" என்று கேட்டான்.

"குணமாகி விட்டது, எனக்குப் போக அனுமதி கொடுங்கள்."

"போவதற்கா? பயப்படாதே வப்பா! இன்றும் நாலைந்து நாளைக்கு இருந்து பார். உனது தங்கை விட்டில் யார் எத்தனை நாளை நின்றாலும் அத்தனை வருஷம் ஆயுள் இருந்தியாகும், தெரியுமா?"

"எனக்கு இத்தனை கணாகத் தெரியாது. ஆனால் பூர்ணமாக இதை நம்புகிறேன்."

கணபாபு, "உண்மையான விஷயத்தை நம்புவதற்கென்ன? வானத்த வந்திவேயே நரேந்திர பாபு, உலகத்திலே இம்மாதிரி ரத்தினங்களும் இருக்கத்தான் இருக்கிறார்கள். பாக்கிய வான்! "பாக்கியம் பவதி" அந்த ஸ்லோகம் என்ன? இல்லாவிட்டால் எய்னைப் போன்ற அபாக்கியவாளுக்கு இப்படிப்பட்ட ரத்தினம் கிடைக்குமா? இது கற்பனைக்கும் சாட்டாத விஷயம்... வேண்டாமப்பா வேண்டாம். இன்னும் நாலைந்து நாள் இங்கேயே இரு. இந்த மாதிரி வீட்டைவிட்டு சொர்க்கத்திற்குப் போனால் கூட உலாக்கு ஆறுதல் உண்டா காது. இதை நான் சொல்லி விடுகிறேன்."

விமலா எங்கும் போய்விடவில்லை. பக்கத்து அறையில்தான் நின்று கொண்டிருந்தான். தன் கண்ணைத் துடைத்துக் கொண்டு, அவர்களிருவரும் உட்கார்ந்த அறைக்குள் எட்டிப் பார்த்தான். அந்த இருளில் கூட நரேந்திரனது முகம் துக்கத்தால் வெம்பி வெடும்புவது தெரிந்தது.

(தொடரும்)

ஜூரத்திற்குத் தகுந்த ஆகாரம் எது?

ஜூரத்தின் போதும் பின்னரும் என்ன ஆகாரம் கொடுப்பதென டாக்டர்கள் நினைபவராம் குழம்பி விடுகின்றனர். ஜூர விஷய களால் தாக்கப்பட்டு தளர்வடைந்துள்ள நரம்புகளையும் தகை நரர்களையும் மீண்டும் பலப்படுத்தி உடம்பை சீர்கெடாமல் பாதுகாக்க சரியான போஷணம் வேண்டுமே!

இரைப்பை பலவீனமா யிருப்பதால் கெட்டியான உணவுகள் சரிக் காது. ஹார்லிக்ஸ்தான் அதற்கேற்றதென அனுபவத்திலிருந்து அறிந்துள்ளனர். அது எனினும் ஜீரணமாகும் கருஆகாரம். ஜீவாணுக்களைத் திரும்பவும் உயிர்ப்பித்து உடம்பை விவரையில் தேற்று, திறது. முக்கிய வைத்திய சர்க்களினெய்கும் ஹார்லிக்ஸ்தான் ஜூரத்திற்குப் பத்திய உணவாக ஆதரித்து வருகிறார்கள்.

ஹார்லிக்ஸ்

பலநாள் வீரியமும் திரும்பவு மூட்டுகிறது.

H. 2975

அபாய அறிவீப்பு!

— கி.வி.சுப்பிரமணியன் —

கணேச சர்மா அவசரமாக ஊருக்குப் பிரயாணமாகார். மூதல் நான் சாயங்காலமே அவர் ஊருக்குப் போக வேண்டியவர்; காஞ்சிபுரத்தி விருந்து ராமச்சந்திர ஐயர் தன்னைப் பார்க்க வந்திருந்ததை உத்தேசித்துப் பயணத்தை அடுத்த நாள் காலைக்கு ஒத்திப் போட்டு வைத்திருந்தார்.

கணேச சர்மா புறப்பட்டுப் போன பிறகு ராமச்சந்திர ஐயரும் மூட்டையைச் சேர்த்து வைத்துக் கட்டிக்கொண்டு உட்கார்ந்திருந்தார். சாயங்காலம் ஐந்தரை மணிக்கு மூன்றால் காஞ்சிபுரத்துக்கு வண்டி விடையாதாகையால் அவர் மிகவும் சாவதரசமாக உட்கார்ந்திருந்தார். இப்படி உட்கார்ந்த கொஞ்ச நேரத்துக்கெல்லாம் வசதியில் ஒரு வண்டி வந்து நின்ற சப்தம் கேட்டது. யாரோ ஒரு புது மனிதர் குழிசை வண்டியிலிருந்து இறங்கி உள்ளே வந்தார். ராமச்சந்திர ஐயரைக் கண்டதும் நமஸ்காரம் செய்துவிட்டு "சென்கியமா?" என்று கேட்கும் விசாரித்தார்.

ராமச்சந்திர ஐயர் "சென்கியமாகத் தான் இருக்கிறேன்" என்று தெரிவித்துக் கொண்டார்.

கூடத்தில் போடப்பட்டிருந்த பாய் மேல் இரண்டு பேரும் போய் உட்கார்ந்தார்கள். பிறகு புது மனிதர் "நான் ராமேஸ்வரம். அங்கேயே உங்களைப் பற்றி ரொம்பச் சொன்னார்கள், சினேகத்துக்கு இந்த இடத்தைப்போல் விடைப்பது கஷ்டம் என்று கேள்விப்பட்டேன்" என்று ஆரம்பித்தார்.

ராமச்சந்திர ஐயருக்குத் திரிரென்றது. "யார்? என்னயா? என்னைச் சினேகம் பண்ணிக் கொள்ள வேண்டுமென்று ராமேஸ்வரத்தி விருந்தா புறப்பட்டு வருகிறீர்கள்?" என்று கேட்டார்.

"ஆமாம். கணேச சர்மா என்கிறது—?"

ஐயரவர்கள் "ஓஹோ! சர்மாவா! கணேச சர்மா என்கிறது நான் இல்லை. நான் அவருக்குச் சினேகிதன். சர்மா காலைவிடதான் ஊருக்குப் போகிறார். வர இரண்டு நாள் ஆகும்" என்றார் ஐயர். "தங்களுடைய பெயர் என்னவோ?" என்று கேட்டார் வந்தவர்.

"என்னுடைய பெயர் காஞ்சிபுரம் ராமச்சந்திர ஐயர் என்று சொல்வார்கள்."

இதைக் கேட்டதும் ஊரிலிருந்து வந்தவர் தன்னுடைய மூகத்தில் சந்தோஷத்தை வருவித்துக்கொண்டு "பேஷ்! பேஷ்! நீங்கள்நானு காஞ்சிபுரம் ராமச்சந்திர ஐயர் என்கிறா? நீங்கள் இங்கே வந்திருக்கிறது கும்பிடப் போன தெய்வம் குறுக்கே வந்த மாதிரி இருக்கிறது. அடாடா! உங்களைப் பற்றியும் ராமேஸ்வரத்தில் என்ன பிரமாதமாகப் பேசிக் கொள்கிறார்கள் என்கிறீர்கள்" என்று உறிஞர்.

"ஊரில் இருக்கிறவர்களைப் பற்றிப் பேசுவதைத் தவிர ராமேஸ்வரத்தில் உண்மையர்களுக்கு வேறு வேறு விடையாது போகிறார்களா" என்றார் ராமச்சந்திர ஐயர்.

கணேச சர்மாவை ஊரிலிருந்து வந்தவர் பார்க்க முடியவில்லை. ஆனால் சர்மாவிடம் ராமச்சந்திர ஐயர் ஒரு வார்த்தை சொன்னால் சர்மா அதைத் தள்ளிவிட மாட்டார்; அவருடைய வார்த்தைக்கு அவ்வளவு மதிப்பு உண்டு என்பதை வந்தவர் தெரிந்து கொண்டிருந்தார். ஆகையால் அவரை உற்சாகப்படுத்தித் தன்னுடைய காரியத்தை எப்படியாவது அவர் மூலமாகச் சாதித்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று நினைத்தார்.

"உங்கள் கையால் எவ்வளவு தானம், எவ்வளவு தம்மம், எவ்வளவு கல்பாணம் செய்து வைத்திருப்பீர்கள்! என்னைப் போல இருக்கிறவர்களுக்கு ஒரு ஒத்தாகை செய்கிறதையா ஒரு பெரியகாரியமாக நினைக்கப் போகிறீர்கள்!" என்று ஆரம்பித்தார் ராமேஸ்வரக்காரர்.

"கல்பாணமா?" என்று கிடுக்கிட்டுக் கேட்டார் ராமச்சந்திர ஐயர்.

"கல்பாணமென்றால் பன்னம் காக இந்த ஒத்தாகைக்காக நான் உங்களிடம் வரவில்லை. பகலான் அந்த விஷயத்தில் ஏதோ கொடுத்திருக்கிறார், நீங்கள் செய்யக் கூடிய உபகார மெல்லாம் ஒரே ஒரு வார்த்தைதான். எனக்காகச் சர்மாவாளிடம் நீங்கள் ஒரு வார்த்தை சொன்னால் பேரதும், எனக்கு ஒரு பெண் இருக்கிறாள். சர்மா வாலுடைய கையாளுக்குமுடிக்க வேணும்

காவலாளி

தமிழகத்தில் செங்குள் கப்பல்கள் மூன்றை
செங்குளையில் சத்தினியின் புத்த கப்பல்களை,
விமானங்களை, 14 மூழ்க்கைகளை கருவியில் தாக்க
கொண்டதில் கன்னித்த ரேசுதே புத்த கப்
பலகன் இடைக்காலம் காப்ப பரிந்து கருவியில்
தாக்க. இந்த புத்த கப்பல்கள்தான் புத்த கப்
பலகையின் தாக்கங்களாக, தாக்கமான புத்த
தாக்கங்களை இடைக்காலம் இந்நியாங்கு
பத்திரிகைக் கொண்டு கட்டு ரேசுதேதான்.

இதே மாதிரி எழும் குருகையின் தாக்கா
கள்தான். என்னால் கிடைக்காததும்
பெரிய கள் எழுந்த சத்தினியை சந்தித்த என்
தாக்கப் புரிய வேண்டியிருந்தது. சத்தினியை
காப்பதென்பது எழுந்த சத்தினியை பாத்தகங்களை

காத்தது இடைக்காலம் கப்பல்களை அங்கு
இடைக்காலம் காப்பதில் கிணங்குதான் புத்த
மூலக்கூறு கப்பலும், என் கப்பலும் தாக்கி
மணி. காப்ப. தாக்க. காப்ப. தோல் முதலிய
களை காத்ததற்கு புத்த தாக்கங்களைத்
பாத்தகங்களை அங்கு காத்ததற்கு தோல்பு
கேந்தது.

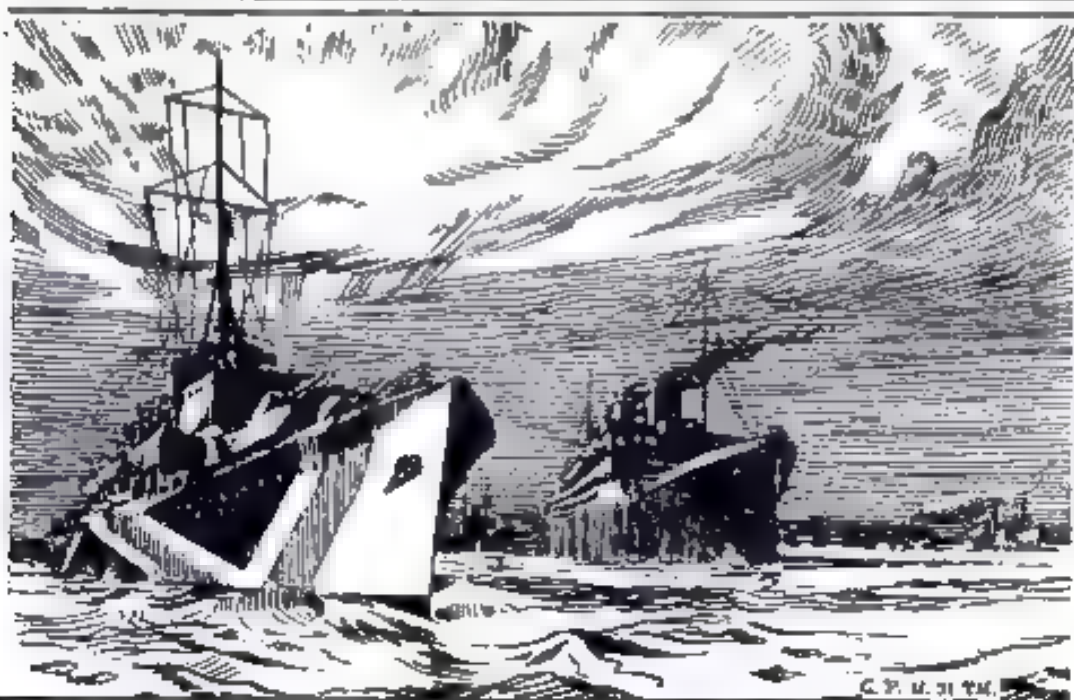
கூடுதல் காப்ப கப்பலும் கிணங்குதான்.
காத்தகங்களை காப்பதற்கு காத்ததான் காப்ப
காத்தகங்களை. இதற்கு கிணங்குதான் பாத்தக
பாத்தகங்களைப் பத்திரிகை முதலிய
முதலிய செங்குளில் அங்கு காத்ததற்கு
காப்ப பொருள் செங்குளில்.

டிபென்ஸ் ஸேவிங்ஸ் ஸார்ட்டிகேட்டுகள்

...அங்கு டிபென்ஸ் ஸேவிங்ஸ் தாக்க

பெருததற்கு காத்ததும்... சந்திரே யோசியுங்கள்

காத்தகங்களை காப்ப
காத்தகங்களை காத்ததும்
காத்தகங்களை காத்ததும்
காத்தகங்களை காத்ததும்

என்றிருந்தாக ரோம்ப ஆகா. பகலானே வந்த மாதிரி நீங்கள் வந்திருக்கிறீர்கள். நீங்கள் தான் இருந்து இதை முடித்துக் கொடுக்க வேண்டும்" என்று சொல்லிக் கொண்டே போனார் புது மனுஷர்.

ராமச்சந்திர ஐயர் கடலில் வந்தே சொல்ல வரவேண்டினார். "கனேச சர்மாவின் பிள்ளைக்கு நீங்கள் பெண் கொடுப்பதில் ஒரு ஆட்சேபமேயும் இல்லை. ஆனால்—" என்று அவர் சொல்லி முடிப்பதற்குள் ராமேஸ்வரக் காரர் "நீங்கள் ஆனால் என்று சொல்வதே கூடாது. இதுனுடைய முழுப் பொறுப்பையும் நீங்கள் தான் ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும். பெண் உங்களுடையது என்பதே சீர்தான் துக்கொள்ளலாம்" என்று ராமச்சந்திர ஐயரை மேலே பேசவொட்டாமல் பிரசங்க வெள்ளத்தில் மூழ்க வைத்துத் திரை அடித்து விட்டார்.

மறுபடியும் ராமச்சந்திர ஐயர் பெசுவதற்குப் பிரேதப் பிரயத்தனம் செய்து பார்த்தார். இதைக் கண்டதும் எதிரியிருந்த ஆசாமி ஆரம்பித்துவிட்டார்: "காலம் ரோம்பக் கெட்டுக் கிடக்கிறது. இந்தக் காலத்தில் ஒரு கல்பாணம் செய்வதும் சரி; முன்காலத்தில் பத்துக் கல்பாணங்கள் செய்வதும் சரி. அப்படியாகச் சாமான் களில் சிலை யதிக் கிடக்கிறது. பெண்களை வைத்துக் கொண்டிருக்கிற காரகன் எல்லோரும் செல்து வந்தும் சிக்குமராக முடியவேண்டும் என்பதாக யாவுகளும் பிரசித்தமாகும் நடத்தினால் கூடத் தேவையா."

இடையில் பேசுவதற்குக் கூடச் சரவாசாமி கொடுக்காமல் மனுஷன் வெளத்து வரங்குலதைப் பார்த்து ராமச்சந்திர ஐயருக்குத் திகைப்பு உண்டாயிற்று. அவருக்கு விஷயத்தைத் தெளிவு படுத்திவிட வேண்டும் என்று தானு ஐயர் பேச வானவத் திறந்தார். ஆனால் சர்மானவத் தேடித் கொண்டு வந்த கண்பர் அவ்வளவு கைபத்தில் அவ்வாறு பேச விடுவதெ கராக இல்லை. "கனேச சர்மாவின் பிள்ளைக்கு" என்று அவர் பேச ஆரம்பித்ததும், "அதென் லாம் நீங்கள் சொல்வக்கூடாது" என்று புது ஈன்மபரும் இடைமறித்துப் பேசி னார். ராமச்சந்திர ஐயருக்குக் கோபம் கோபமாக வந்தது. எரிச்சலுடன் அவர் சொல்லுவதற்கெல்லாம் சரி சரி என்று தலைவைப் பலமாக ஆட்டி வைத்தார்.

சமார் ஈவரை மணிக்கு "நான் ரயிலுக்குப் போகவேண்டும். உத்தரவு வரவில்லை" கொள்ளட்டுமா?" என்று

சொல்லிக் கொண்டே காஞ்சிபுரம் ராமச்சந்திர ஐயர் எழுந்திருந்தார்.

எதிலும் உட்கார்ந்திருந்தவருக்கு மூகத்தில் மறுபடியும் அசடு தட்டியது. மறுபடியும் அதைப் போருட் படுத்தல் போலச் சிசிப்பை வரவழைத்துக் கொண்டு "சரி, ரோம்ப நல்லது. ஈனும் அரக்கோணம் வலாரில் போக வேண்டியிருக்கிறது. போய் விட்டுக் காஞ்சிபுரம் வருகிறேன். பிரகு இரண்டு பேருமாக வந்து சர்மா அவர்களைப் பார்க்கலாம்" என்று சொல்லிக் கொண்டே அவரும் எழுந்திருந்தார்.

முதல் அரக்கோணம் போரும் ரயில்தான் புறப்பட்டது. ரயில் விமயம் போது கூட "ரோம்ப ரூபகம் கைத்துக் கொள்ளலாம். பெண் உங்கள் பெண்தான்" என்று புறப் படும் ரயிலிலிருந்தே கத்தினார். ராமேஸ்வரம் மனுஷர்.

அதற்கு ராமச்சந்திர ஐயரும் "ஆமாம். அதைச் சொல்லமுடியாமல் தான் இத்தனை நேரமும் என் வாயை அடைத்து விட்டேன். என் பெண்ணுக்கும் கனேச சர்மாவின் பிள்ளைக்கும் கல்பாணம் நடத்துவதாய் நேற்று சந்திரி நான் நீச்சலம் செய்யப்பட்டிருக்கிறேன்? தரங்கள் சை குடும்ப சமேதாய் ஈனும் மூன்வதாகவே வந்திருந்த மூகத்தத்ததை நடத்தி வைத்துத் தம்பறிகளையும் ஆசைவறிக்க வேணுமாய்த் தேட்டுக் கொள்ளு விடுவா" என்று இரைத்தார்.

ரயிலில் போனவர் அபாய அறியில் புர சிவிலியைப் பிடித்து இழுத்தாரா என்பது தெரியவில்லை.

"கல்கி" ஆண்டு சந்தா

1943 ஜனவரி 1உ முதல்

உள்ளாடு

ஒர் ஆண்டு	...	ரூ. 5 8 0
அது மாதம்	...	" 3 4 0

இலங்கை

ஒர் ஆண்டு	...	ரூ. 7 4 0
அது மாதம்	...	" 3 10 0

இந்தியாக்கே தனிப்பேத சிகி	0 3 0
இலங்கைக்கே தனிப்பேத சிகி	0 3 3

தவவுசெய்து உவனிக்கவும்

அது மாத சந்தாவித்துக் குறைவாகச் சந்தா சத்துக்கொடுக்கலாம். பதிலு சந்தாநாசிகள் தங்கள் சந்தாணைப்பற்றி மிகுந்தபேரூது சந்தா நெம்பகைக் குத்தி அனுப்ப வேண்டும்.

வெஜிடபில் கதம்ப ஊறுகாய்

★

வெள்ளிக்காய், இஞ்சி, பாவக்காய், கீரைத்தண்டு, வாழைத்தண்டு, கத்தரிக்காய், பச்சை மிளகாய், பச்சை மிளகு - சொல்லும்போதே வாயில் ஜலம் ஊறுகிறது - முதலியவை சேர்த்து கைபடாமல் ஜிஞ்ஜாமிருதமாகத் தயாரிக்கப்பட்டது. வாய்க்கு வெகு ஜோர். உடம்பிற்கு பாமசுகம். இன்றே உங்கள் தேவைக்கு எழுதவும். இரு சைன்களில் கிடைக்கும்.

★

டி. எஸ். ஆர். அண்டு கோ.,

வாஸுதிரவிய வியாபாரிகள்,
கும்பகோணம்.

மதராஸ் சோல் ஏஜெண்டுகள் :
மெஸர்ஸ். புஷ்பலகாம் ஸ்டோர்ஸ்
கபகாப்டீஸ் சோடு, திருவள்ளிகேணி
ஸ்டாக்கிஸ்டுகள் :
கவாமிநாதய்யர் அண்டு சன்ஸ்,
புதுக்கோட்டை
சார்தர் ஸ்டோர்ஸ்
காணரக்கும்.

கர்நாடக சங்கீத வித்வான்கள்

— குமரபகவதம்: வைத்தியநாத சாஸ்திரி —

23. துகாராமப்பா (தஞ்சை) மிருதங்கம்

திஞ்சைமா ககரில் விளங்கின பிரதிபெற்ற மிருதங்கவித்வான் இவர். பாலிய முதல் அராத்தியமாக அகாசாதகம் செய்து உயர்ந்த யோகப்பதையை அடைந்தவர். வருஷத்துக்கு ஒரு முறை எந்த விதமான சிரமம் இருந்தாலும் பண்டாரிபூரம் போய்ப் பரங்கோத் தரிசனம் செய்து வருவது என்ற விதத்தினாலிருந்து “கிட்டல்” என்று இரு மகாநுடைய குமாரர் இவர். இவருடைய பிரதான அனுக்கிரஹத்தான் இவர் அடைந்த விராதிக்கும் யோகப்பதைக்கும் காரணம். பாட்டிற்கும் வீணை முதலான வாத்தியங்களுக்கும், ஒற்றுமையாய் வாசித்துத் தம்மையும் கச்சேரி செய்கிறவர்களுக்கும் உதவிப்படுத்துவதில் இவருக்குச் சமாளம் இவரே. இவரைக் காட்டிலும் ஞானத்தில் மட்டமானவர்கள் கச்சேரி செய்தாலும், அவரை இவருடைய வாத்தியத்தாசையினால் உயர்ந்த ஞானஸ்தர் மாதிரி செய்துவிடுவார்.

மகாவைத்தியநாதப்பர் முதல் ரோம்பவும் சாமான்வமாய்க் கச்சேரி செய்கிறவர்கள் பரிசுதம் உள்ள வித்வான்கள் இவரைப் பக்க வாத்தியமாக அடைவதில் ரோம்பவும் பிரியப்படுவார்கள். ஏனென்றால் வித்வான்களுக்கு இடைஞ்சலில்லாமல் பாட்டை வெகு போஷாக்குப் பண்ணி வாசித்துத் தாலும் பெயரை வாங்கக் கூடியவர்! தனிய இவர் வரத்தத்தின் தொப்பியில் “குமுதி” பேசின காதத்திற்குச் சமாணமாய் மற்றவர்கள் எவ்வளவு சாதகம் செய்தும் இவரைப் போல் வாசிக்க முடியவில்லை. அத்துடன் இவர் தம்முடைய இடது கையைத் தொப்பியில் வைத்துக் “கும்காரம்” கொடுப்பதற்கு முன்னும் பின்னும் தன்னும் போதும், இழுக்கும் போதும், பரிபூரண காதம் உண்டாகி ஐனங்களை பிரமிக்கச் செய்யும். ஏனென்றால் “கும்கார”த்திற்குக் கையை முன்தள்ளி காதம் உண்

டர்க்குவது சகலம். இழுக்கும்போது காதம் உண்டாக்குவது என்பது ரோம்பவும் துர்லபம். மிருதங்கத்தில் வலத் தரை என்ற கருதியோ அதற்குத் மேற்பஞ்சமாவது அல்லது மந்தரமாவது தொப்பி மிருக்க வேண்டிய மர்மத்தைச் சேம்மைவாய்த் தெரிந்த இவர் அய்விதமே செய்து கொண்டு வாசிப்பார். வாசித்துக்கொண்டு வருங்காலத்தில் மிருதங்கத்தினுடைய கருதியானது சற்று ஏறக்குறையக் கச்சேரிலும், அதற்காக மெனக்கட்டு மிருதங்கத்தைப் பாட்டின் மத்தியில் கருதி பண்ணிக் கச்சேரிவைக் கெடுக்காமல், இவர் தொப்பி, வலத்தரைவினுடைய பலத்தினால் பிடிக்கட்டு இல்லாமல் வாசித்து விடுவார்.

வட்டேதத்த பாபா சம்பிரதாயப் படி கதை செய்திறவர் கருடைய மதவாராஷ்டா தாட்டிகளுக்கு இவர் வாசித்த திறமும், கர்னுடக வித்வான்கள் கச்சேரிகளுக்கு வாசித்த திறமும் தனித்தனியாய்ச் சம்பிரதாயத்தை அனுசரித்து விளங்கும். இவருக்குத் தனி ஆவர்த்தம் கொடுத்தால், அதை வெகு கருக்கமாய் வாசித்து அதற்குள் ஐனங்களை மோகிக்கச் செய்துவிடுவார். இவருடைய வாத்தியத்தைப் பக்க வாத்தியமாக அடைந்த விஷயத்தில், மகாவைத்தியநாதப்பர் அவர்களும், பாட்டணம் கப்ரமணிய ஐயரவர்களும் எவ்வளவிலவாத திருப்பதியும் மதிச்செயும் அடைவார்கள்.

இவருடைய வாத்தியத்தைக் கேட்டுத் தான் மிருதங்கம் தகவிலுழர்ந்திப்பிள்ளை, அழகநம்பியாப் பிள்ளை முதலான பெரிய வித்வான்கள் இவருடைய மார்ச்சுத்தை அனுசரித்து விசேஷ விராதியை அடைந்தார்கள். இவரைத் தொப்பி துகாராமப்பா என்று சொல்வதுண்டு. காராயணஸ்வாமி அப்பா அவர்களுக்கும் இவருக்கும் தாரதம்யம் பேசுங்கால், மகாவைத்தியநாதப்பர் அவர்களுக்கும் பாட்டணம் கப்ரமணிய ஐயரவர்களுக்கும் என்ன தாரதம்யம் சொல்லவாமோ அதைத்தான் கூற வேண்டும்.

விண்ணவொத்த புருஷன்னைத்தனை
வேணா! — அங்கோர்

வெற்புதொழங்கிப் பொருள்பொரு-
பாணா வேணா!

கொல்லினைத்தேனில் குழைத்துரைப்பார்
இறுகன்னைவக — கண்டு

கொக்கி மாமென நின்றனை
தென்மலைக் காட்டினே

கவிச் சித்திரம்—3

—பாரதியார்.

பாப்பா மலர்

விவரம் உடனடி விருந்து
[சாதி]

ஒரு நாள் ஒரு காய்க் குட்டி
பிழைத்து அதன் பெயர் நிலை.
ஒரு நாள் நிலை, தன்னிடம் விளை
யாடுவதற்கு யாரும் தில்லியை என்று
விதியைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தது.
அப்போது மறிகுரு காய்க் குட்டி
வாயில் ஒரு கூட்டை எடுத்துக்
கொண்டு அவசரமாக ஓடி வந்தது.
அது தன்னிடைய சினைநென் ஜிம்மி
என்று தெரிந்ததும், ஜிம்மி வாயி
யிருந்து, "ஜிம்மி! ஜிம்மி! எங்கே
அவசரமாக ஓடுகிறாய்?" என்று
கேட்டது. "ஏனா அம்மா கூட்டையில்
காய்க் வாய்க் கொண்டு வரச்
கொள்ளும்" என்றது ஜிம்மி. "இதற்
காகவா அவசரப்படுகிறாய்? ஏன்
இரண்டு பேரும் விளையாடி நொய்
காய்க் விட்டது. கூட்டையாவது
விட்டு வா. நீரண்டு பேரும் சிறிது
கேடும் விளையாடலாம். பிறகு நானும்
உங்களுடன் டைட்க்கு வருகிறேன்"
என்றது ஜிம்மி.

இரண்டு காய்க் குட்டிகளும் விளை
யாடுவது பளிஞ்சுக்கு விளையாடின.

ஒரு பிழைத்த விளையாட்டு விளை
யாடுவது. பிழை பச்சைக் குழியை
விளையாட அவை ஆவா கொண்டது.
இன்றும் யாராவது பிழைநென் காய்க்
குட்டிகளை என்று பார்த்தது. அப்
பொழுது சற்று தூக்கத்தில் ஒரு குழல்
வந்துகொண்டிருந்தது. "அடடடட!
மறிகுருநென் ஜிம்மி அவ்வளவு அழி!"
என்று சத்திதாவுவாட்டு. "ஜிம்மி!
ஜிம்மி! எங்களுடன் விளையாட வா!
நணி எங்கே?" என்று கேட்டுக்
கொண்டே அதன் அருகில் சென்றது.

கிணத்தினிடம் கேட்கக் கேட்கக்
பக்கவாத்தின் வாசனை கம்பின்று விச
கூம்பித்தது. ஜிம்மி தட்டு நெறயப்
பக்கவாத்தினக் கொண்டு வருவதைப்
பார்த்தவுடன் காய்க் குட்டிகளுக்குத்
தூக்கில் ஜிம்மி செட்டிற்று. சத்திதா
வுத்தினால் வாங்களைத் தட்டடிவென்று
சுட்டின.

"குஞ்சலாடு வெகு நேரம்!" என்
றது ஜிம்மி. "நா நான் பாக் வாசனை
மூக்கைத் துண்கிவிறதே!" என்று
ஜிம்மி. இவ்விதம் சொல்லிக்கொண்டு

காய்க் குட்டிகள் ஜிம்மி
மதர் குழலில் குழி
வந்தன.

அப்போது ஜிம்மி,
"பிழைநென் காய்க்
தப் பக்கவாத்தின் சது
தெரியுமா? நா நான்
வாட்டாள் வறப்பெறவு
காக காய்க் விட்டது
செய்து வறத்திருந்தார்
கள். அம்மா யுக்குத்
தெரியாமல் நா நான்
நணிவாய்க் எடுத்துக்
கொண்டு உங்களுக்குத்
கொடுக்கலா சொன்ன

இடிவந்தோம். வழியில் ஒரு வீட்டுத் தோட்டத்தை நாங்கள் தாண்டி, வர நேர்ந்தது. நான், செவரியே வந்ததும் தோட்டத்தில் வாசற்படிக்குதவைச் சடக்கென்று சரத்திப் பூட்டி விட்டார்கள். பின்னால் வந்த மணி தோட்டத்தில் மூட்டிக் கொண்டது" என்று நீலம் சொல்லிற்று.

"அப்படியானால் இதுதான் நீலம் சமயம். மணி வருவதற்குள் நாம் மூலருமே பசுணங்களைத்

என்று நாய்க் குட்டிகளும் நீலமும் கலந்து போயித்தன.

தின்று விடலாம்" என்றது ஜில்லி. "ஆதுதான் சரி" என்றது ஜில்லி.

இதைக் கேட்ட நீலம் திரிசுக் கொம்பவந்தது. "பேரானா! நீடித்த நாய்க் குட்டிகளே! என் தம்பியை விட்டு விட்டா! பசுணத்தைத் தின்பது!" என்று கோபித்தது. இரண்டு நாய்க் குட்டிகளும் பயத்தினால் வால்வளைத்துக் கொண்டு "இல்லை இல்லை; மணி வயறம் அழைத்து வரலாம்" என்றன.

பிறகு, மணியை எப்படி அழைத்து வருவது

"இதோ என்னிடமுள்ள கட்டையை ஒரு கழிற்சரில் விட்டி. தோட்டச் சுவரின்மீது விட்டேற்றுவோம். மணி கூடையில் ஜோராக உட்கார்ந்து கொள்ளும். நாம் மூலரும் கூடையை இழுத்தால் மணி நமக்கு பத்தியில் வந்து குதிக்கும்" என்றது ஜில்லி. இதுதான் சரியான யோசனை என்று தீர்மானித்து அவை மணி அகப்பட்டிருக்கொண்டிருந்த தோட்டத்துக்குப் போயின.

அடுத்த நேரிலும் கூடையில் கயிற்றைக் காட்டிச் சுவருக்கு அப்புறம் எறிந்தது ஜில்லி. "மணி! கூடையில் ஏறிக்கொள்!" என்று நீலம் சுத்திற்று. அடுத்த நேரிலும் கூடை கணக்கவே, நீலமும் நாய்க் குட்டிகளும் கூடையை இழுக்க ஆரம்பித்தன. "இதென்ன,

கூட இவ்வளவு கனக்கிறதே?" என்றது ஜிம்மி. "மணி என்ன இவ்வளவு கனமா?" என்றது ஜிம்மி. "மணி இவ்வளவு கனம் இல்லை. ஆனால் மணி இன்னும் ஏதாவது தின்பண்டங்கள் சேர்த்து வைத்திருக்கலாம். அதனால் தான் இவ்வளவு கனம்" என்றது ரீலம்.

சுருக்கு மேல் மணியின் காதுகள் தெரிந்தன. "மணி! வா, வா! உனக்காகத்தான் காத்துக் கொண்டிருக்கிறோம்" என்று மூன்றும் கூப்பிட்டன. "இதோ வந்து விட்டேன்" என்றது ஒரு குரல். ஆனால் அது மணியின் குரல் அல்ல. ஒரு பெரிய மந்திக் குரலின் குரல். கூடையிலிருந்து அந்தக் குரல்கு 'கொர்கொர்' என்று உறுமிக்கொண்டு குதித்தது. அதைத் தீயிஷம் நாய்க் குட்டிகளும் ரீலமும் ஓட்ட ஓட்டமாக ஓடின. தாயாருக்குத் தெரியாமல் கொண்டு வந்திருந்த பசுணம் யாவும் குரல்கின் வயிற்றிற்குப் போயிற்று.

மணி வேறு வழியாகத் தப்பித்துக் கொண்டு வந்து ரீலத்தைப் பார்த்துப் "பட்சணம் எங்கே?" என்று கேட்டது. ரீலம் சொன்னதை மணி முதலில் நம்பவில்லை. ஒரு மரத்தின் உச்சிக் கிளையில் உட்கார்ந்து பட்சணம் நின்று கொண்டிருந்த மந்திக் குரல்கைக் கட்டிக் காட்டிய பிறகுதான் நம்பிற்று.

மணிக் கதை-2.

19: ஒடுகிற கோழியைத் தாழ்த்து உடை!

உங்கள் துணிகளுக்கும் மெல்லிய ஆடைகளுக்கும் ஓர் விசேஷமான ஸோப்பு

உங்கள் ஆடைகளும் வீட்டிலுள்ள நல்ல துணிமணி
களுமெல்லாம் பிரத்தியேகமாக கவனிக்க வேண்டு
பவைதானே. 501 ஸ்பெஷல் ஸோப்பு ஆடைகளை
அதிக வெண்மையாக வெளுப்பதுமல்லாமல் அது
கலப்பற்றதாகையால் விலையுயர்ந்த ஆடைகளுக்கும்
கேடிழைக்காது. 501 ஸ்பெஷல் முற்றிலும்
கதேசி. மிகு க க் கொழுப்பற்றது.

டாம்கோ விற்பனை
இலாகா

1, காரன் ரோடு
பிளக்ஸம்பேட்
மலிம்பூர், மதராஸ்

தி டி.டி.ஆயித் மிக்ஸ் கம்பெனி லிமிடெட்., டி.டி.ஆயித் - மலிம்பூர்

இவ்வளவு விவாதமும் தெருச் சத்தியில் ராமனுக்கும் வசுமணனுக்கும் நடந்தது. ஒரு வகையால் முடிந்தது. இருவரும் சுயித்தியாயின் மானிகைக்குப் போகிறார்கள். ராமன் சுயித்தியா யிடம் விடை பெற்றுக் கொண்டு வெளியே வருகிறான். வசுமணனும் பக்கத்தில் வருகிறான். பெரிய வகு விருள்?

தான்புனை சேரையைத்
தம்பி சாத்திட..

தேன்புனை தேரியசான்,
செய்கை தேர்க்கிறான்:

'வான்புனை துணையிருள்!
மறுக்கி வரது..'

யான்புகல்(வு) அகியபிறை
உறுதி கேள்'எனது.

[தான் புனை சேரையைத் தம்பி சாத்திட: தான் மரபுக் கடவுள் மரபினை வாய்மையும் மரபுக் கடவுள்கொண்டு வருகிறான். தேன்புனை தேரியசான்: வயதிலும் ஆயும் வாழ்வைப் புதுவா சேரன். செய்கை தேர்க்கிறான்: தம்பி யின் செய்கையை தேர்க்கிறான்: வான்புனை துணையிருள்: விவாதமாகத்தவரும் வசுமணன் மரபை உலாந்த பவமுடையவரின்: மரபு அகியபிறை உறுதி: கொடுத்த தீர்ப்பைவசுமணனும் முக்கியமான விஷயத்தை.]

"மூன்று அன்றாமாரும் சக்கரவர்த்தியும் மூன்று பேரணிக், மிக்க துபரத்தில் ஆழ்ந்திருக்கிறார்கள். என்னுடைய விதானத்தில் 4 இங்கிருந்து அவர்களைத் தேற்ற வேண்டும்" என்று இராமன் சொகு வயமாகப் பேசுகிறான்.

"அன்றையர் அகியவரும்
ஆழி வேந்தனும்

மூன்றியவர் அன்னர்,மேல்
துயரின் மூழ்கிறார்

என்றாவும் பிரித்தனர்,
இடக்க குவகை

உன்றை நீ என்,பொருட்(டு)
உதவு வாய்"என்றான்.

ராமன் இந்த விதமாகச் சொல்லித் தன்னை விலக்குகிறான் என்று எண்ணி விட்டான் வசுமணன். அவ்வளவுதான்; ஏதே பவத்தினால் தோள்கள் உடுக்க உணர்ச்சியற்றவனாய் அப்படியே சின்று விடுகிறான். மிதிது கேரம் கழிந்து உணர்ச்சி மீண்டும் வந்து போகிறது.

ஆன்மக அம்மொழி
பகா. அன்புமும்
துன்பது நிரப்பும்
துன்பகத் துன்பனது,
மீண்டிறை உயிர்,இடை
மீம்ம, மீம்முதான்,—

"சான்றக(து) அடியினன்
பெருத்த(து) யா(து)?"என்றான்.

[ஆன்மக அம்மொழி பகா: சான்ற அந்த விதமாகச் சொன்ன. அன்புமும் துன்பது நிரப்பும் துன்பகத் துன்பனது: வசுமணனும் தான் மூத்த இவ்வு சொல்லம் நடுங்கி அமர மயத்துக்கு உண்டாய்: மீண்டிறை உயிர்: பேரன் உயிர் மீண்ட.தேந்து சொல்லும்படி. இடைமீம்ம, மீம்முதான்: மெய்யும் வெளி யா(உயிர்,தான்) உறவும் நிறை மீட்டுகிறான். என்னு உணர்வு அடியினன் பெருத்தது: சா ன்றதின் உணர்வுத் துரோகமாக தான் சொந்தது மரது: சான்றது உண்டா?]

வசுமணனுக்கு மேலும் மேலும் தாங்க முடியாதபடி வருத்தம் பெருக்கி வருகிறது. என்ன செய்வான்!

"எவ்வளவோ விருத்தி செய்து உன் னுடைய உடைமையால் இருந்த செல் வத்தை எல்லாம் வேண்டாதது என்று தன்விவிட்டான்: அதைப் போலவே எவ்வளவும் தன்விவிடப் பார்க்கிறோம்!

செய்துடைத் செல்வமோ
யாலும் தீர்த்து,எதைக்
கைதுடைத்(து) ஏகவும்
உடையபொ துயர்?—
தெய்துடைத்(து) அடைபயன்
தேய மாந்தர்கள்
மைதுடைத்(து) உறையுமும்
வயர்கொள் வேறியும்!

[உடையுடைத்து ஏகவும்: எவ்வளவு காண்க உட டுட்டக்கடாது என்று பாய்விடவும்: உடையபொ: உத்துடைபு என்ம் மூம் மடுமோ?—சமத்துடைய வேல் எம்பேரி மட்டது மார்பினைப் முதன் அந்தது செய் துடைப்பானே: பிறகு அதுமகை அரக்கினைக் கொக்கும்: அது காண்பாக அங்குளைய மகையிள் உணர்வைத் துடைப்பாக்கம்: அந்தத் துடைப்பே உணர்வின் திட்ட மையம் துடைப்பதும்: இந்த இவ்வு உலாவனம் நடத்த தீரது உரைத்துப் புறம் அந்த வேல்! அடைபயன்: படைபயன்.]

வசுமணன் இந்த விதமாகச் சொன் னுடுகு இவ்வப்போ. ராமன் அப்படியே விதம்பித்து சின்றுவிட்டான்.

உரைத்தபின் இராமன் ஓங்கு (து)
உரைக்க நேர்த்தியன் ;
வரைத்தடம் நேரனினுள்
வதனம் நேரனினுள் ;
விரைத்தடம் தாமரைக்
கண்ணின் மீக்கநீர்
நிரைத்திட இடைவிழ,
நெடிது நீர்நெடுகன்.

[வரைத்தடம் நேரனினுள் வதனம் : மகி
ளோத்த நேர் கொட்ட வடிவமானது
நுகந்தை : விரை : மனமுள்ள : தடம் : விரை
மனம் : நிரைத்த : விரைவரைக் கொத்த
மாதிரி : நெடிது : இந்த நிலைக் கண்ணினு
நேரம் நெடுகன் என்பது நேர்ப்பாற்படி.]

கம்ப சாமரணத்தில் தலித் தலியை
நாடகப் பண்பு வாய்ந்த பல அற்புத
மான கட்டடங்கள் இருக்கின்றன. இராம
வக்ஷணர்களுக்குள் வடக்கும் சம்பலாதம்
அத்தனைவர கட்டடங்களில் ஒன்று.
வக்ஷணனுக்கு முதலில் ஆத்திரமும்
கோபமும் பிரமாதமாய் வருகின்றன.
அவனைச் சாத்தப்படுத்த இராமன்
எவ்வளவோ சமாதானங்களை எடுத்துச்
சொல்கிறான். ஆனால் அவன் என்ன
சொன்னாலும் அதற்கு மேலே வக்
ஷணன் ஒன்று சொல்கிறான். அவனு
டைய பதில்கள் வேறு சாமர்த்தியமாய்த்
தோன்றினாலும், எவ்வளவு இருதய

உணர்ச்சி மிகுந்து இயற்கையாகப்
பொங்கி வரும் பதில்கள்தான். கடைசி
லில், இராமன் பலவந்தமாக வக்ஷணன்
வாயைப் பொத்தி அவனை நிறுத்த
வேண்டியதா யிருக்கிறது.

இராமன் காட்டுக்குப் போகிறது
என்று ஏற்பட்டால், தானும் அவனுடன்
போகிறது என்பதைப் பற்றி வக்ஷண
னுக்கு எவ்வித சந்தேகமும் கிடையாது.
இராமனைக் கேட்கவேண்டியது : தானும்
ஒரு மர வரிசை உடுத்திக் கொண்டு
விளம்புகிறான். இராமன் "எனக்காக
நீ இங்கே இருக்கவேண்டும்" என்று
சொன்னதும், வக்ஷணன் ஓரே பதற
வாய்ப் பதறி, "நான் உனக்கு என்ன
தவறு செய்தேன்? இராமனுடைய
கிட்டிப் போவது போல் என்கையும்
கை துடைத்து கிட்டிப் போகவா பரிக்
கெய்?" என்று அவனுகிறான். இராம
னுக்கு மேலே பேசத் தோன்றவில்லை.

உணர்ச்சி மிகுந்த நிலை அடைந்து
கிட்டிது. சாமனும் வக்ஷணனும் உன்
ளம் கெழிந்த வண்ணமாய் ஒருவரை
ஒருவர் பார்த்தபடி கந்தம்பித்து கிற
தெருக்கள். இனிப் படுதாவை விட
வேண்டியதுதான். படுதாவை எப்படிச்
கம்பர் இறக்குகிறான் என்பதை அடுத்த
இதழில் பார்க்கலாம்.

இவைகளுடன் விளையாடாதே

ரோலின்
'ரோச்'
சாப்பிடு

மஞ்சள் போச்சு!

உ.வி.ஜி. உ

“மஞ்சள் போச்சு!” என்றதும், காப்பியின் சர்க்கரைவா, காராபூந்தியில் உப்பா என் றெல்லாம் கேட்கத் தோன் றும். அதான் இங்கு; இந்தக் கதை யில் ஒரு காரியம் மஞ்சள் போய் விடு கிறது. அதையுந்தான் சொல்லி விடு கிறேனே: ஒருவனை ஒருத்தி சொம்ப ரொம்பக் காதலிப்பினுள்; கடைசியில் கல்யாணம் நடக்காமல் போய் விடு கிறது.—“பூ! இவ்வளவுதானா?” என்று நீங்கள் நினைக்கலாம்.

முதலில் ஒரு விஷயத்தை அவசியம் சொல்லிவிட வேண்டும். இந்தக் கதை ஏதோ ஒரு ஆய்வில் கதையின் மொழி பெயர்ப்பு போலத் தோன்றும்—இங்கு; இந்தக் கதை ஏதோ ஒரு ஆய்வில் கதையின் மொழி பெயர்ப்பு இங்கு.

இப்படிச் சொல்லிவிடுவது ஒரு விதத் தில் நல்லதா யிருக்கிறது. அசியாய் மாசக் கொலைக் குற்றம் சாட்டப்பட்ட ஒருவன், நியாயஸ்தலத்தில் தூக்குத் தண்டனை பெறப்போகும் சமயத்தில், நீதிக்குற்றவாளி வந்து தன் குற்றத்தை ஒப்புக்கொண்டு அவனை விடுதலை செய்த தாகத் தமது கதையில் ஒரு தமிழ்க் கதாசிரியர் எழுதிவிட்டால், நில் விமர் சகர்கள், “அது எப்படி தமிழ்க் கதா நாயகர்களிடையே அந்த மாதிரி எம் பவம் நிகழ முடியும்? அதெல்லாம் ஆங் லிலக் கதாநாயகர் களிடையேதான் நிகழக் கூடும்?” என்று கேட்கிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்கள் இந்தக் கதையில் ஒன்றும் கேட்பதற்கு இடம் இராது!— ஏனெனில் இந்தக் கதை சமைக்காத; அதாவது எந்த விதேதி!

“ரீயல் நோட்ட” இல் பற்றி வண்டலுக்குப் போய் வந்தவர்களுக் கெல்லாம் தெரியும். அப்படிப் போய் வராதவர்கள், தங்களுக்கும் தெரிந்த தாக நினைத்துக் கொண்டு மேலே படியுங்கள்:

ஒருவர் ரயில் அந்த நோட்ட லில் உட்கார்ந்து கொண்டு மாடு தண்ணீர் குடிக்கிற மாதிரி ‘உ’ குடித்துக் கொண்டிருந்தான். அதாவது, தான் உட்கார்ந்திருந்த காதலியைப் பிள்ளுக்குத் தன் வீட் போட்டுக் கொண்டு, ‘உ’யை ‘சாஸரி’ல் ஊத்தி

விட்டு, கைகளிரண்டையும் மேஜையின் மீது ஊன்றிக் கொண்டு, வாயை நேரே ‘சாஸரி’ல் வைத்துக் குடித்துக் கொண்டிருந்தான்.

இந்தக் காட்சியை அந்த சமயத்தில் அங்கு வந்த ஸ்திரீ கண்டதும், அவனைப் பார்த்து ‘நல்லியலி’ என்று சிரித்தாள்.

அவளும் அவனைப் பார்த்து ‘தெம்ப தெம்பே’ என்று சிரித்தாள்.

“நீர் இந்த மாதிரி ‘உ’ குடிப்பது எந்தக் காரணமாகிறது?” என்றுள் ளாயி.

“அப்படி யானால் காதலிகளானது எந்த மாதிரி?” என்று கேட்டான் சாபிட்ட.

உடனே ஸ்திரீ ஒரு ‘கப் டி’யை வரவழைத்து ‘சாஸரி’ல் ஊத்திக் கொண்டாள். அவனைப் போலவே அவளும் காதலியைப் பிள்ளுக்குத் தள்ளிப் போட்டு உட்கார்ந்து கொண்டு, மூன்றுக்குச் சாய்ந்து கொண்டாள். ‘சாஸரி’ல் காயை வைத்து நாய் மாதிரி நக்கிக் குடித்துக் கொண்டே “இது

பார்த்து விட்டுத்தான்!

உடன் கொடுத்தது!—என்ன ஸ்திரீ, பரிக் காமலே போகிறார்களே!

[உடன் வந்தவர்கள்—இங்கிலாட்! உங்களைப் பார்த்து விட்டுத்தான் மேலேயே போகிறார்கள்.]

Ramulu's New Model Specials

For the special benefit of students
deliberately priced at 0-1-6 annas each.

1. Letter writer
2. General Knowledge for Students
3. How to write correct English
4. New Year Book for Students
5. Encyclopaedia for Students
6. Ready-made Speeches
7. English-Tamil Phrases
8. Typical Phrases and Their uses
9. English Dictionary
10. 501 Parallel Proverbs
11. Golden Tips to Parsing and Analysis
12. Believe It or Not & Do You Know?
13. New Laughing-Gas Tit-bits
14. Words Often Confused
15. Select Allusions Explained
16. Prepositions and Their Uses

Remit Rs. Two (Price & postage) by M. O.
for complete set of 16 Books.

நீதிய சரித்திரங்கள் விலை 0—1—6

1. தெய்வேசியன்
2. ஸ்ரீ பூதர் பெருமான்
3. மகாதேவ சண்டே
4. ஸ்ரீ கோகலே
5. சரம் பிரேதன் சரம்
6. துகடின் சந்திர போஸ்
7. சந்திரதாச நாகர்
8. பண்டித நுலுதல்வார்
9. அண்ணி பெண்ணு
10. கவி அரவி சேரதூதி
11. கமலம் பாண்ட
12. சேரமன் சிவசாஸி
13. ஏமன் கிவசாஸி
14. குலவெலு
15. விவசாய சந்திரன்
16. அடாம்பு விட்டன்
17. குமாரவிலை
18. ஸ்ரீ சரமி பாரா
19. ஸ்ரீ சரமன் மகாவி
20. பகவான் அரவிதர்
21. சிவசாஸி சரம் சந்திரன்
22. விவசாயசந்திரன்
23. ஸ்ரீ பரம ஸ்தலன்
24. ஸ்ரீ சரதாமன்
25. பகவத் கிதை வாரணம்
26. ஸ்ரீ பரதிலாசர்
27. திருவள்ளுவர்
28. இராமலிங்க கவசிகள்
29. நுகம்பலன் தீர்நா
30. சிவசாஸி மகாசாஸி

N-B. English Editions also available.

Remit Rs. 3/6 (Price and Postage) by M. O.
for one Complete Set of 30 Books.

M. S. RAMULU & CO.,
286, ESPLANADE, MADRAS.

தான் இந்தக் காலத்து காகரிகம்!"
என்றான்.

இதைக் கேட்டதும் ராபர்ட் வாய்க்
குள் விழுங்காமல் வைத்திருந்த 'டீ'யை
யும் மறித்து 'குபுக்'கென்று சிரித்து
விட்டான். எதிரில் உட்கார்ந்துருந்தவர்
கள் தங்கள் மூகத்தைத் துடைத்துக்
கொண்டே அவன்மீது சண்டைக்கு
வந்தார்கள்.

"மன்னித்துக் கொள்ளுங்கள்"
என்று கெஞ்சிக் கேட்டுக் கொண்டு
வெளியே வந்துவிட்டான் ராபர்ட்.
அவனைப் பின் தொடர்ந்து ஹாரியும்
வந்துவிட்டான்.

"நம் கல்யாணத்தைப் பற்றி உன்
அப்பாவிடம் சொல்லி விட்டாயா?"
என்று ஹாரியைப் பார்த்துக் கேட்டான்
ராபர்ட் வெளியில் வந்ததும்.

"அவர் உன்னைக் கல்யாணம் பண்
னிக் கொள்ள வேண்டாமென்று
சொல்கிறார்....."

"ஏன்? என்னைப் பிரம்மசாரியாகவே
இருக்கச் சொல்கிறார்?"

"இல்லை, இல்லை, என்னை உனக்குக்
கல்யாணம் பண்ணி வைக்க அவருக்குச்
சம்மதமில்லையாம்."

"ஏன்?"

"நீ ஏழை; அதனுல்தான்."

இதைக் கேட்டதும் ராபர்ட் மூகத்
தைத் தோங்கப் போட்டுக் கொண்டான்.
"கவலைப்படாதே; பார்ப்
போம்!" என்று சொல்லியிட்டு ஹாரி
காரில் ஏறிக் கொண்டு தைவை 'டபக்'
கென்று சாத்திக் கொண்டான்.

இந்த சமயத்தில் அவர்களுக்குள் மூத
லில் எப்படிப் பரிச்சயம் ஏற்பட்டது
என்பதையும் கொஞ்சம் சொல்லிவிட
வேண்டும். ஒரு நாள் ஹாரி கடற்
தரையில் உலரவிடக் கொண்டிருந்த
போது, தனது கைக்குட்டையைத் தவறி
காற்றில் பறக்க விட்டுவிட்டான். அந்த
சமயத்தில் அவ்ரு வந்திருந்த ராபர்ட்,
அந்தக் கைக்குட்டையுடன் தானும்
பறந்து, அதைக் கைப்பிடியாகப் பிடித்
துக்கொண்டு வந்து அவன் கையில்
கொடுத்தான். அதைப் பெற்றுக்
கொண்டு அவன் 'தாங்ஸ்' என்றான்.
இவனும் பதிலுக்கு 'தாங்ஸ்' என்றான்.
அவனும் இவனை ஏறி இறங்கப் பார்த்தான்
தான்; இவனும் அவனை ஏறி இறங்கப்
பார்த்தான். அவ்வளவுதான்!

ஒரு கால் சரபர்ட்டுக்கு, அவனுக்குத் தூர படிதலும் லட்சப் பிரபுவுமான ஒருவரிடமிருந்து ஒரு கடிதம் வந்தது. அந்தக் கடிதத்தில், தமக்கு அந்நியகர லம் நெருங்கி விட்டதால், தனது சோத் தை யெவ்வாள் சரபர்ட்டுக்கு உயிற் றுழி வைத்திருப்பதாகவும், உயிற் பாரிஸ்டர் ஜாக்ஸனிடம் இருப்பதாக வும் அந்தக் கடிதத்தில் எழுதி யிருந்தது. அந்தக் கடிதத்தைக் கண்டதும் சரபர்ட்டுக்குச் சந்தேகமும் தரங்க முடியவில்லை. அந்த சந்தேகத்தில் அடுத்த கியிஷமே "அவர் இறந்து விட்டார்" என்று வந்த தந்தியைப் பார்த்ததற்கு உட அவனுக்குக் கவலை ஏற்படவில்லை!

உடனே அந்தக் கடிதத்தை எடுத்துக் கொண்டு சரபல் ஹோட்டலுக்கு ஓட்டம் ஓட்டமாக ஓடினான் சரபர்ட்டு. அங்கு சென்று ஒரு பே உலைய வர வுழைத்து நின்று கொண்டே குடித்து விட்டு, ஹியீயின் வீட்டுக்கு ஓடி அவன் தகப்பனுரிடம் தான் திடீரென்று லட்சப் பிரபுவான மிகைதையச் சொல்வி, ஹியீ யைத் தவக்குக் கவ்யாணம் பண்ணி வையக்கும்படி கேட்பது என்பது அவ னுடைய எண்ணம்.

ஹோட்டலின் வசதிகளுக்குள் நுழை யும்போதே, தனக்கு முன்னால் வேறு

யாரோ ஒருவரைத் தன்னுடன் அகைத் துக்கொண்டு ஓய்வாசனாக ஹியீ கடந்து செல்வதை சரபர்ட்டு பார்த்தான். அவ னுக்குப் 'பேர்' என்றது.

"ஹயோ!....." என்றான் தம தழந்த ரூயில் சரபர்ட்டு.

ஹியீ திரும்பிப் பார் த்தான். "எங்கே உன்னை இரண்டு நாளைகள் காணோமே!" என்று அவசியமாகக் கேட்டான்.

"கொஞ்சம் வேகியாய் னுக்குப் போயிருக்கேன்" என்றான் சரபர்ட்டு.

"எனக்கு தேற்றத்தான் கவ்யாணம் கடந்தது. நீ இவ்வாற்த போனாயே!" என்றான் ஹியீ.

இதைக் கேட்டதும், தனது கையி லிருந்த கடிதத்தை அவனுக்கு எதிரி வேயோ கக்கு தூறுகக் கிழித்தெறிந்து விட்டு வெறுப்புடன் திரும்பினான் சரபர்ட்டு. அப்பொழுது அவன் காலித் தொப்பு தொப்பென்று எடுத்து வைத்து கடத்து போனதைப் பார்த்து ஹியீ தம்பதிகள் கிரித்தது அவன் கையில் எங்கே கிழித்திருக்கப் போகிறது?

கருவிகளுக்குள் சத்தம். ஆனால் அம்புகளுக்கும் தகைக்குக்கும் சித்தம் கெடுதல் செய்யாதது

ஐ டி யா ல்

தொத்து வியாதியை அடிபோடு அகற்றல் உயர்த்த விடி யவற்ற தீராகல்

டி ரேட் மார்க்

இது கால்பாலிக் ஆஸிட் டைல் போன ஆறு மடங்கு அதிக விரிவாக் தியை உடையது. கரையாகாது. அகற்றுத் தின்று விடாது. தறுமணமுன்னது. டாக்டர்களுக்கும் ஆஸ்பத்திரிகளுக்கும் குடும்பங்களுக்கும் மற் றும் தொத்து வியாதி வராத தடுக்க எவ்வெங்கு ஒரு மருத்து திராவகம் தேவைவோ அங்கென்றாம் "ஐடி யால்" மிகவும் இன்றி யமைவாதது.

4, 8, 16 அவுன்ஸ் பர்ட்டிகல்களில் கிடைக்கும். ஒது ஒரு ரூ. 4. எல். காத்த

தயாரிப்பவர்கள் :

கவான்மென்ட் இண்டஸ்ட்ரியல் & டெஸ்டிங் லெபாரடரி
மக்லேண்டர் போஸ்டு பெங்களூர்

சந்தைகள் :

பெஸ்ட் & கம்பெனி லிமிடெட்.

தபால் பெட்டி 63

::

மதராஸ்

காலகேசபம்

என்னால் முடியாது

கணவன் :—ஏன்டா, சிடையட்டு ஆனவாளை யெல்லாம் மறுபடியும் வேலைக்குக் கூப்பிடுகிறாள். நான் என்ன பண்ணட்டும்?

மனைவி :—என்னால் காய்கறி நறுக்க முடியாது. வேலை வேண்டா மென்று எழுதிப் போட்டுக்கொள்.

—டி. சேதராசம்.

மிகவும் செளகரியம்

குருவர் : (குரு நிரிமா ஆட்டைப் பார்த்து) :— நீர் நடித்த படங்களைப் பார்ப்பதென்றால் எனக்கு அளவற்ற சந்தோஷம்.

ஆட்டர் :—ஏன் சார் அப்படி?

குருவர் :—கூட்டத்தில் இடிபடாமல் செளகரியமாக உட்கார்ந்து கொண்டு பார்க்கலாம்.

—வி. ஜயராமன்.

புத்திராலி!

தகப்பனார் :—டேய், கிட்டு! குரியன் சந்திரன் இவை இரண்டில் எது அதிக உபயோகமானது?

கிட்டு :—சந்திரன்தான், அப்பா! ஏனென்றால் நமக்கு வெளிச்சம் அவசியமில்லாத பகலில் குரியன் வெளிச்சம் தருகிறான். ஆனால் சந்திரன் இருட்டாயிருக்கும் இரவில் வெளிச்சம் தருகிறான்.

வி. சாஜாசாம்.

நியாயமா?

விட்டுக்காரர் : (மூட்டையைத் தூக்கிக் கொண்டு மாடிப்படி வழியாக இறங்கும் திருடனை வழிமறித்து) :—அந்த மூட்டையை அப்படியே மேே வைத்துவிட்டு சய்தம் போடாமல் வேளியே மேய் விடு. இல்லாவிட்டால் மண்டையை பிளந்து விடுவேன்.

திருடன் :—சாமி! இது நியாயமா! இதெல்லாம் பக்கத்து வீட்டின் திருடன் கைகள், சாமி!

—சி. ஏ. சுந்தர யடியேன்.

அதிகம் வேண்டாம்

விட்டுக்காரர் : (விட்டு மூலவதையும் கொத்தனுக்குக் காட்டி விட்டு) :— ரிப்பேர் அதிகமாகச் செய்யவேண்டியிருக்குமோ?

கொத்தன் :—அதிகமாக ரிப்பேரெண்ணும் செய்ய வேண்டாம். அந்தவாசத்தை மட்டும் மாத்தரது மூங்கு அது பலயிலும்.

—ஆர். கே. தாராயணம்.

பழகிவிடும்!

ஜோஷியர் :—நீ ரீரே வயது வரையில் மிகவும் தரித்திரதையில் இருப்பாய்.

யுவன் :—அப்பூதம்?

ஜோஷியர் :—அப்பூதம் அது உனக்குப் பழக்கமாய்ப் போய்விடும்.

என். சாமச்சந்திரன்

ஜெயிக்குமா?

தாட்டுப் புறத்தான் :—ஏ ஸ் சாமி! கேள் நடத்தினால் நம்ம பக்கம் சேயிக்குமா?

வக்கீல் :—இந்தக் கேளை எந்தக் கழுதை நடத்தினாலும் ஜெயிக்கும்!

தாட்டுப் புறத்தான் :—அதுக்குத் தான் உங்க கிட்டே வந்தேன் சாமி!

வி. ச. முத்தையா.

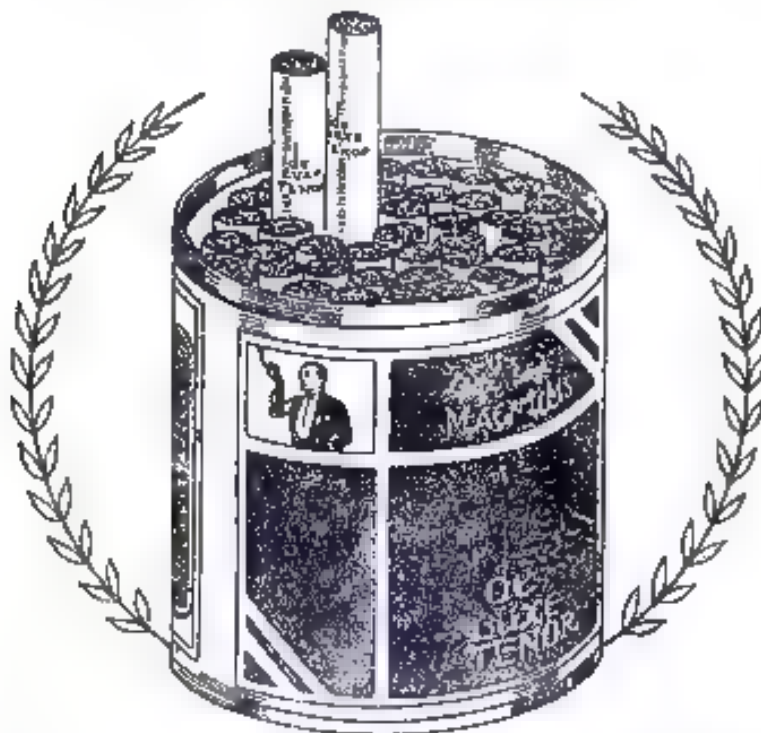
ஜோஷியர் :—இப்பொழுதைய நிரகம் உங்களுக்குப் போதாது.

ஜோஷியர் கேட்பவர் :—சாமி! பாலத்தவந்தான்! விட்டிலே இடம்

போதவில்லை என்று அடுத்த மாநற் ஜாக்கை மாற்றப் போகிறேன்.

—பி. துரைசாமி.

உங்கள் மனதிற்குக் கந்த நறுமணம்
தொண்டைக்குக் கெடுத்தல் செய்யாது

டிக்கஸ் டெனார் சிகரெட்டின் உண்மை மணத்தை
நீங்கள் விரும்புபவர்கள். உயர்ந்ததும் அவசியமானது
மான பண்டங்கள் யானா வீடு குதிரை விலையாக
விற்கும் இதனாலும் கூட இந்த சுகம் நிறைந்த சிக
ரெட்டுகள் தம்மில் பலர் வாங்கக்கூடிய விலைக்கே
விற்கப்படுகின்றன. உத்தரவாதமுள்ள 100% வர்
ஜீனியா புகையிலையிலிருந்து செய்யப்பட்டது.

பேர அருவது வட்டாண்டு அங்குகள் வரும் கிடைக்கும்

100% VIRGINIA TOBACCO
100% VIRGINIA TOBACCO
100% VIRGINIA TOBACCO
100% VIRGINIA TOBACCO
100% VIRGINIA TOBACCO
100% VIRGINIA TOBACCO
100% VIRGINIA TOBACCO
100% VIRGINIA TOBACCO

TENOR

de luxe CIGARETTES

டி லக்ஸ் டெனார் சிகரெட்ஸ்
ஜேம்ஸ் கார்ல்ஸ் லீட்., லண்டன்

உலகமது
உத்தரவாதம்

போதனா—நூலகம்பா

● “பகவானே, என்னைத் திக்காக மனுஷனைப் படைத்தாய்?” என்ற சத்தேகம் முன்னொரு தடவை இவ்வக ளுக்குத் தோன்ற ஆரம்பித்த போது பக்த போதனா நம் நாட்டில் அமரலித்தாய். இந்த வுத்த சமயத்தில் மனுஷ்யும் பகவானும் பார்த்து நாம் மெற்படி கேள்வியாக கேட்ட ஆரம்பித்திருப்பதினாலும், பக்த போதனா வெள்ளித் திவரவில் மீண்டும் அமரலிக்கும் அன லியம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. “நியமத்திற்காகத்தான் னாகை ஏற்பட்டிருக்கின் தான்” என்று பக்த போதனா நூலகம் பதித்துவதை நாம் சட்டை செய்யா விட்டாலும் அவர் அகம் களித்து அந்நு மாயம் பாரும் பாட்டுக்களைக் கேட்ட பிறகாவது பகவத் பக்தியில் ஈடுபடுவோ மென் பதில் சத்தேகமில்லை.

காரைக்காலம்மை—

சரஸ்வதி

● கையில் உபயோகத்தை ஒரு பக்தர் மட்டும் கொண் டிருக்கிறதில் புரியா தென்னுதான் இன்னொரு பக்த மனையும் வெள்ளித் திவரவில் தோன்றுகிறது போதும். தமிழ்நாட்டில் ஸ்திரீ பக்த மனர்களில் தலை சிறந்த காரைக்கால அம்மைவாசை அநியாதாள் யார்? மரம்பழத் தின் உணவைய நன்கு அறித் தவனும், பக்தி உணவைய அநியாதவனுமான் புருஷ னுக்கு வாழ்க்கைப்பட்டு அவ் வம்மைவாள் அடைந்த தன் பங்களைக் கேட்டு மனம் உரை யாதவந்தான் யார்? காரைக் கால் அம்மைவாள் சில பிராணிகளான கைலாயயிவிரி யின்மேல் தலைவாள் ஏறிச் சென்றதுதான் உதை. தலை வை அகலிதம் பவன்படுத்த தமக்குத் ததரிபம் வரவிட் டாலும், கைகளில் உபயோ கத்தவாவது அவ்வம்மை வாவிட மீறுத்து தெரித்து கொண்டு உய்யவாமக்கவா?

வட்டமேதை

5

புதுக்கோட்டை
20-12-42

இன்று வெளிவந்த "கல்கி" பத்திரிகையில் பணியப்பட்ட விண்ணித்தான் செட்டியார் புதிதாக சந்தை உலகில் பிரவேசித்திருப்பதாகவும் பிரசித்தமான பக்க வாத்தியக்காரர்கள் வாசிப்பார்கள் என்றும் எழுதி யிருக்கிறீர்கள். அவர் கமர் ஏழு வருடங்களாகப் பிரசித்தமான பக்க வாத்தியக்காரர்களோடு அனேகம் கச்சேரிகள் செய்திருக்கிறார். நீங்கள் எழுதி யிருப்பதில் உட்கருத்தைப் பார்த்தால் அவருடைய வித்வத்தன்மையைக் குறைத்து மதிப்பிடுகிறீர்கள் என்று தெரிகிறது. ஆனால் பரிபூர்ண வித்வத் தன்மையில்கூட பாடக்கூறுக்கு பெரிய பக்க வாத்தியக்காரர்கள் வாசித்ததாகத் தெரியவில்லை. இளம் வித்வான்கள் முன்னுக்கு வரவேண்டுமென்று விரும்பும் தாய்களே இல்லாத எழுதுவது மிகவும் வியப்பாக இருக்கிறது.

கே. பஞ்சநாதம்.

[ஸ்ரீ விண்ணித்தான் செட்டியாரின் வித்வத்துக்கும் காம் எழுதி யிருந்ததற்கும் யாதொரு சம்பந்தமுமில்லை. ஸ்ரீ விண்ணித்தான் செட்டியார் கமது ஆப்த நண்பர்களில் ஒருவர். அந்த உரிமை பற்றியே மற்றத் தொழிலாளி வித்வான்களைக் குறிப்பிட்டாமல் அவருடைய பெயரைக் குறிப்பிட்டோம். ஸ்ரீ செட்டியார் ஒரே காளில் பிரபல வித்வானாக இருக்க முடியாதல்லவா? பக்க வாத்தியக் காரர்களின் சௌகரியமும் ஆரம்ப காலத்திலேயே (ஏழு வருஷங்களாக) அவருக்குக் கிடைத்ததிறால்தானே பிரசித்தியடைய முடிந்தது? — இந்த சௌகரியம் சந்தேகத்துறையில் சடுபட்ட பெண்மணிகளுக்கு இங்கே பெண்மணிகள் குறிப்பிட்டோம். — இதனால், கண்பர் விண்ணித்தான் செட்டியாரின் வித்வத்துக்கு ஒரு குறைவும் நிச்சயமாக இல்லை. — ஆசிரியர்]

2

தஞ்சை
4-12-42

அ. இ. சேடியோ நிலையத்தார் தங்களுடைய யோசனைகளை யோட்டியும் போதுமுள்ள அபிப்பிராயத்தை அதுசரித்தும் சாத்தூர் மணி ஸுயர், தஞ்சை நானூ, கி. ஏன். இருஷணன் முதலிய இளம்

வித்வான்கள் விஷயத்தில் ஆதரவு காட்டத் தொடங்கி யுள்ளது தம்பிக்கையையும் மகிழ்ச்சியையும் ஊட்டுகிறது. மேலும் மதுரை மணி ஸுயர், ஜி. ஏன். பி. இருஷணக்கும் சமீப காலத்தில் சந்தர்ப்பம் அளித்ததும் பாராட்டு தகுரியது.

ஆயினும் திகழ்ச்சி அமைப்புகளில் இரண்டு குறைகள் பூர்ண மகிழ்ச்சிக்கு இடமில்லாமல் செய்கின்றன. இளம் வித்வான்களின் கச்சேரி திகழ்ச்சி விஷயத்தில் "குறுகிய காலத்தில் அதிக உருப்படிகள்" பாடவேண்டிய ஒரு குறை இருந்து வருகின்றது. 10 உருப்படிகளும் அதற்குமேலும் (சிறப்பெரிய சாணங்களைக் கூடியவை; சிறு விஸ்தாரமாகச் சங்கடிகளோடு பாடவேண்டியவை) கொடுக்கப்படும் போழுது வித்வான்கள் தரக ஆராயணங்களிலும் ஸ்வரம் பாடுவதிலும் "சிக்கலு முறையை" அதுசரிக்கவேண்டி யிருக்கிறது. கச்சேரியின் இறுதியில் சிறு பாடல்களைத் "நட்டி விட்டு" சேர்வென நேரிகிறது. திரியத்தார் பாடல்கள் விஷயத்தில் கொஞ்சம் சிக்கலு முறையும் அவகாச விஷயத்தில் கொஞ்சம் தாமதமான மனப்பான்மையும் கொள்ளவேண்டியது அவசியம்.

— த. ரா. சாஜகோபாலன்.

[சொம்ப சரியான விஷயம். தாங்கள் குறிப்பிட்ட குறை இருப்பதினால்தான், சமீப காலத்தில் சேடியோவில் பாடிய இளம் வித்வான்கள் சிலர் புரோகிராமி யிருந்து மாறுபட வேண்டி வந்தது. சேடியோ நிலையத்தார் கவனிப்பார்களென்று கம்புகிறேன். — ஆசிரியர்]

3

திருச்சி
10-12-42

சென்னை, திருச்சி, திண்டிவூர் அநில இத்திய சேடியோ நிலையங்களில், சிறிது காலமாக ஐந்தாங்கக் கச்சேரியே நடைபெறவில்லை. ஏன்மே விபர்தம்! எல்லாவுமே சாத்தியத்துடன் மின்னங்களில் தன்னிச்சிட்டுச் சந்தை ஸ்வரந்தாவங்கள் தவறுது ஒலிக்க, வய கத்தராகப் பழுவிய சாமத்தபுரம் கப்பயியர் போன்ற வித்வான்கள் ஐந்தாங்கத்தில் பெயரும், புகளும் பெற்றிருப்பதை தம்மவர் அறியாதவர்கள். அந்த வாத்தியத்தை மாத்திரம்

ரேடியோ நிலையத்தார் புறக்கணித்திருப்பதில் தயரையில் விளங்குகிறீர்.

டி. எஸ். ஜானகி அம்மாள்.

[பீங்கான் இண்ணங்கள் இப்போதெல்லாம் ரொம்ப விலை விராக்கி என்று கேள்வி. —ஆசிரியர்]

4 பழனி 21-12-42

சுந்தராம். தங்கன் டிசம்பர் 20-ம் தேதி "உயிர்" ஒரு தனிச் செப்பு அடைத்திருக்கிறது. பெரியாழ்வாரின் கவிச் செந்திரம் என் மனதைக் கொன்ற கொண்டதுபோல் எம்மார் மனதையும் கொன்ற கொண்டிருக்க வேண்டும். பாட்டும், செந்திரமும், விடாமல் பார்த்துக் கொண்டிருக்கத் தோன்றுகிறது.

—எஸ். சாமசுருக்ணன்.

[இந்த இழை கவிச் செந்திரத்தைப் பார்த்துச் 'சேரக்கி மரமாக' என்று விடாதிருக்க! —ஆசிரியர்]

5 உண்டூர் 23-12-42

'துயிலன்' எழுதிய 'பதில் தேர்ப்புறம்!' என்ற கட்டுரை வெகு அற்புதம். அவர் 'உயிர்' இதழின் முதல் முதலாக எழுதுவதே இவ்வளவு பிரமாந்தமாக இருந்தால் போகப் போக எப்படி யிருக்கும்?

செம்பரம் செட்டியார்.

[வெகு வெகு வெகு அற்புதமாக இருக்கலாம். —ஆசிரியர்]

6 மாயம்பலம் 13-12-42

இவ்வருட சென்னை "உயிர்" ஆர்ட் கோணடி" யிலும் சந்தை விதவை சபையிலும் ஸ்ரீமதி டி. கே. பட்டம்மாள் அவர்களின் கச்சேரியை நான் எதிர் பார்த்தேன். ஆனால் சந்தை விதவை சபையில் அவர் கச்சேரி காணப்படவில்லை. சென்ற வருடம் விதவை சபையில் டி. கே. பட்டம்மாள் அவர்களின் கச்சேரி நடந்தது தங்களுக்கு ஞாபகம் இருக்கலாம். அச்சமயம் அவர் புரோகிராமுக்கு மாறுதலாகப் பெரும்பாலும் தமிழ்ப் பாட்டுக்கள் பாடி எல்லோரையும் மகிழவைத்தார் என்ற குற்றத்திற்காக இவ்வருடம் அவரது கச்சேரி விதவை சபையில் இல்லை போலாம். சரோஜினி.

[அப்படித்தான் வந்ததோ யிருக்கிறது. இது உண்மையா யிருந்தால்

ஆச்சரியத்துக்கு இடமில்லை. யிழைச் அகாடமியார் தமிழ்ப் பாட்டை வெறுக்கிறார்கள் என்பது உபசாஸையத் தெரிவித்துக்கொடுக்கிறது. —ஆசிரியர்]

7 ஒருமொசேரி 23-12-42

"உயிர்" யில் வெளியாகும் "கரண கோப" துணுக்குகளுக்கு தேய்க்காவிட மிகுந்து 'வோட்' எடுத்து, அதன்படி தங்கன் பரிசளிக்கிறீர்கள். இது மொகிக்கத் தகுந்த விஷயமே; ஆயினும் சில இதழ்களில் வெளியாகும் துணுக்குகள், பரிசளிக்கப்பெறும் துணுக்குகளை விடச் சற்று தள்ளுகவும், வேடிக்கையாகவும் இருக்கின்றன. ஆனால் தேய்க்க அமைகளுக்கு 'வோட்' செய்ய மறந்து விடுகிறீர்கள். ஆகவே, இனிமேல் வெளியாகும் துணுக்குகளை, தங்கவே தேரித்து எடுத்து, அதற்குப் பரிசளிக்க வேண்டி மென்று, தங்கனும், மற்றும் எங்கள் சங்கத்திலுள்ள பிராமணர்களையும் தாழ்மையுடன் வேண்டிக் கொள்கிறோம். கே. பத்மசுப்ரம்.

இன்னும் ஒரு பேச்சு

[தயவு செய்து தங்களைப் போன்ற சலிக்கன் அதிகமாக வோட்டு செய்ய முன்வர வேண்டுமாய்க் கேட்டுக் கொள்கிறோம். இன்னும் சிலகாலம் பார்த்த பின் சிலமாத சீர்திருத்த விட்டால், தங்களுடைய பிராச்சினைய ஏற்க வேண்டியதாகும். —ஆசிரியர்]

மொப்ப சத்தோஷம்!

ஆர்ட் மாடுனாஸ்:—உயிர் மாதம் 15 குடும்பத்தின் குமாந்தாராக நியமித்திருக்கிறது. தங்கு மாதங்கள் சென்றதும் 23 கு. கொடுக்கிறேன்.

மொப்ப சத்தோஷம்:—அப்படியானால் மொப்ப சத்தோஷம், தங்கு மாதங்கள் கழித்து வெளிக் குதிக்கிறது.

பத்து சாமான் வாங்கிண்டு
வரச்சொன்னேன்.
எல்லாத்தையும்
மறந்துட்டு
என்னத்தை
வாங்கிண்டு
வந்தேன்?

போகிறது, மறக்காமல்
அசோகா
பாக்குத்தானே
யாவது
வாங்கிண்டு
வந்தேனே!

அதை மறக்க
முடியுமா?

